Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng cho Sách Xưa Quán Văn Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

TẾT NGƯNG BẮN XUÂN HÒA BÌNH

PHƯỚC LỘC THỌ

Mỗi năm hoa đào nở,
Lại thấy ông Đồ già,
Bày mực tàu giấy đỏ,
Bên phố đông người qua.
(Vũ đình Liên)

12 trang — 50 đồng

REC'D ANAM
JUL 10 1973
Cornell University Libraries

hòa bình

● CHỦ NHIỆM – CHỦ BÚT : TRẦN-DU (MINH TÂN) ● GIÁM ĐỐC : TRẦN-HỮU-QUỲNH

TÒA SOẠN TRỊ SỰ VÀ QUẢNG CÁO 397 [illegible] 95.809
VĂN PHÒNG LIÊN LẠC và TỶ QUẢNG CÁO 235 – PHAN NGỌC LÂU – SÀI GÒN ĐT 99801

PHÁO MỪNG TẾT NGƯNG CHIẾN VÀ XUÂN HÒA BÌNH

DÂN CHÀO MỪNG CHẤM DỨT CHIẾN TRANH ĐÓN HÒA BÌNH VÀ NGƯNG CHIẾN

Những người đẹp dưới hoa

Bức thư tòa soạn

Quý Sửu

Tết

Hòa Bình

Ngưng bắn có hiệu lực vào 8 giờ sáng ngày 25 tháng chạp năm Nhâm Tý tức là ngày 28-1-73 ! Đó là một tin mừng mà nhân dân Việt Nam chờ đón từ lâu, nay mới có nhưng với kinh nghiệm của gần 30 năm chiến tranh giai giẳng với kinh nghiệm bản thân trong công cuộc đấu tranh chống Độc Tài Cộng Sản, ngưng bắn đã nhiều lần, ngưng bắn có thời hạn như mỗi năm khi Xuân về rồi bất ngờ, năm Mậu Thân, giữa ngày Tết, Đô Thành Sài Gòn và nhiều tỉnh tràn ngập máu lửa, tiếng pháo bị rệp tắt thay cho tiếng súng !

Năm nay có ngưng bắn, có ký kết, có thỏa hiệp nhưng cuộc đấu tranh bảo vệ Hòa Bình—Tự do—Dân Chủ, chống độc tài Cộng Sản là bổn phận của toàn dân.

Nhân dân miền Nam Việt Nam đã đổ máu chiến đấu cho Tự Do, Dân Chủ, thực hiện một nền Hòa Bình Công Chính mà bước đầu là lịnh ngưng bắn, chúng ta phải có bổn phận rập tắt bằng mọi giá ngọn lửa chiến tranh do bọn hiếu chiến chủ trương !

Tết Quý Sửu là Tết Ngưng Bắn, Xuân Quý Sửu là Xuân Hòa Bình, suốt một năm qua, năm Nhâm Tý, Nhựt Báo Hòa Bình đã chịu bao đắng cay tranh đấu cho nền Tự Do, Dân Chủ, cho tiếng nói trung thực của người Dân được nói lên một cách thành khẩn, nhưng năm này trách nhiệm càng nặng nề hơn khi chúng ta phải tích cực bảo vệ một nền Hòa Bình mà chúng ta đã tạo dựng bằng máu xương, bằng mồ hôi nước mắt !

Tết đã đến, Xuân đã về, Chủ Nhiệm, Ban Giám Đốc, Tòa Soạn, Trị Sự và Nhà In nhựt báo Hòa Bình chúc Bạn Đọc trong nước, các thân hữu, Cộng Thương Kỹ Nghệ Gia đã từng cộng tác giúp đỡ Nhựt Báo Hòa Bình một Mùa Xuân An Lành Hạnh Phúc đón chào một nền Hòa Bình vĩnh cửu.

NHẬT BÁO HÒA BÌNH

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Chuyện nội bộ

Tin ngưng bắn đã làm cả tòa soạn Hòa Bình bàn tán xôn xao, người nói nay kẻ nói nọ. Riêng anh Tám cứ ngồi bình chân như vại, không thêm nhếch cái mồm, Độc Sừng bực mình gặt anh Tám: Đàng ấy sao mà vô tình thế ? Cả nước đang bàn tán về ngưng bắn tại sao đành ấy coi bộ không quan tâm gì cả ?

Anh Tám gật lại : Cách 40 năm qua, tớ có bắn phát nào nữa đâu mà bảo ngưng hay không ngưng ? Ngưng hay không ngưng mặc xác chúng nó, ăn nhập gì đến tớ mà bảo tớ lo ?

Nghe Anh Tám nói, Độc Sừng mới đâm ra hoảng sợ : Thôi chết cũng tớ rồi. Tớ 7 bà vợ, suốt ngày gây chiến, tớ phải bắn liên tục, bây giờ bảo ngưng bắn thì chồng nó bỏ đi hết. Chết con rồi trời ơi !

Hồ Nam an ủi, cụt lủn : Ngưng bắn thì sống làm cái mẹ gì nữa.

Tú Gân thấy câu chuyện có vẻ gay căn quá, liền nhảy vào hòa giải dân tộc và thiệp đoàn kết quốc gia. Tú Gân kể cho Độc Sừng và Anh Tám nghe :

Ông Phật Ấn và ông Tô Đông Pha là bạn rất thân thiết mi nhau. khi trò chuyện thường hay đùa bỡn với nhau.

Cùng như Độc Sừng, Đông Pha có đến 7 bà vợ, bà nào cũng xinh, nhất là bà thứ bảy, tuổi mới 16, da thịt trắng nõn nà.

Một hôm, Phật Ấn đùa bảo Đông Pha rằng : Sao bác lấy nhiều thiếp lắm thế ? Bác có bằng lòng tặng cho tôi bà thiếp thứ bảy không ?

Đông Pha cười nói : Sao lại không được ?

Khi Đông Pha về nhà đem chuyện trên nói lại với bà thiếp thứ bảy nghe. Người thiếp thưa : Đã là câu chuyện đùa với nhau chứ gì ?

Đông Pha trả lời rằng : Ta đã hứa rằng cho thì không nên sai lời. Bây giờ nàng sửa soạn qua bên đó xem sao.

Gần tối, Đông Pha cho người đánh xe chở người thiếp thứ bảy qua nhà Phật Ấn. Phật Ấn ra đón tiếp một cách vui vẻ rồi đưa vào buồng ngủ mình ngay và bố màn xuống.

Trước buồng của Phật Ấn đã đặt sẵn 7 cái hòa lò, cái nào cũng đầy than đỏ rực. Suốt cả đêm, Phật Ấn cứ bước qua từng cái hòa lò một, bước hết cái này đến cái kia, bước đi rồi lại bước lại, giống như người lên đồng.

Sáng hôm sau Phật Ấn cho xe chở người thiếp thứ bảy trả lại cho Đông Pha. Thấy người thiếp trở về, Đông Pha vội hỏi : Sao ? Đêm qua chú rể làm ăn ra sao ? Người thiếp kể tất cả câu chuyện cho Đông Pha nghe.

Đông Pha chợt nghĩ ra rằng Phật Ấn đặt 7 cái hòa lò là để chỉ 7 người thiếp của Phật ấn, nó giống như 7 cái hang lửa.

Phật Ấn muốn dạy cho Đông Pha biết ông ta đã vượt ra ngoài sắc dục, còn Đông Pha thì đang sa ngã vào đây.

Độc giả thừa biết Phật Ấn là một vị cao tăng nổi tiếng về đời Tống, còn Tô Đông Pha, tức Tô Thức, giỏi về văn chương thi họa. Cả hai chơi với nhau mật thiết như Độc Sừng và anh Tám bây giờ.

Nghe Tú Gân kể câu chuyện trên, anh Tám cười khoái lắm, bèn quay qua hỏi Độc Sừng : Nè ! Đàng ấy ? Cho tớ bà thiếp thứ 7 của cậu đi ?

Độc Sừng làm bộ không nghe, nói lảng sang chuyện khác. Anh Tám phải nhắc lại lần thứ hai. Độc Sừng nghĩ trong bụng : Thằng Tám nầy ẩu lắm, phải đề phòng mới được. Nhưng tính một chốt, Độc Sừng liền cười.

Dân trong xóm biết anh Tám là một con ăn tục nói phét có tiếng, lúc nào cũng tỏ ra gần lắm, nên lấy Độc Sừng chở xe ôm bà thiếp thứ bảy qua cho anh Tám, mọi người đều ngạc nhiên.

Bà chước Phật Ấn, anh Tám cũng đi mua 7 cái hòa lò về để trước cửa, nhưng không đốt lên. Tối đến, anh Tám chui ngay vào buồng người thiếp của Độc Sừng ở luôn trong ấy.

Nhiều người chê nhạo Độc Sừng : Thằng Tám đầu phải là Phật Ấn mà cậu đông vai Đông Pha ? Phật Ấn là một cao tăng, còn thằng Tám chuyên ăn tục nói phét. Tính như thế là hỏng hết rồi !

Nhưng các anh em trong Tòa soạn đều cười ồ lên : Giao thiệp cho anh Tám 10 đêm cũng chẳng sao, giao một đêm mà nghĩa lý gì. Gần 40 năm qua, anh ta có bắn được phát nào đâu mà lo !

Hôm sau, anh Tám từ trong buồng chui ra, mặt mày có vẻ đắc ý lắm và nói to : Xong rồi !

Nhưng các anh em trong tòa soạn đều cười ầm lên. Anh Tám biết bị Độc Sừng chơi xỏ lá, bèn trả đũa bằng câu chuyện sau :

Vương Ngưng đi làm quan ở châu Quắc, chưa được bao lâu thì mất, nhà thanh bạch, con còn thơ ấu. Bà vợ là Lý thị mang con và đài hỉ về quê. Khi đi qua huyện khai Phong, ghé vào một quán trọ xin trú ngụ. Chủ quán trọ thấy bà còn quá trẻ, cố ý nghi ngờ không cho trọ. Lý thị thấy trời đã tối, cứ ngồi lì kêu nài không chịu đi. Người chủ cầm tay kéo ra.

Lý thị ngửa mặt lên trời mà than rằng : Ta làm đàn bà chẳng hàng thủ tiết, để đến nỗi người ngoài cầm được cái tay nầy. Ta chẳng nỡ để một cái tay mà bẩn lấy cả thân. Nói xong, Lý thị tự lấy búa chặt ngay cánh tay đi.

Kể chuyện nầy, Ý anh Tám muốn dạy Độc Sừng rằng : Người nói ta không còn làm ăn chi được, ta không cần cái đầu đó. Nhưng vợ nhà người như vậy cũng kể như chặt đi cái đầu loại bỏ đi.

Nhưng Độc Sừng dần cả đời ! Độc Sừng mà để hớ ra là bị Võ Pháp lấy liền, nên Độc Sừng chỉ ngồi cười khi khi.

Năm mới Xuân con sắp đến, bọn trẻ đánh không chết mà đánh vừa rét, không làm ăn chi được, chỉ ngồi tán gẫu.

Người ta thường nói :

«Trâu bò ở với nhau lâu quen chuồng quen chỗ.

«Người ở với nhau lâu nhỉ dù dều.

Bọn trẻ, đánh không chết đã khai chiến ở ngoài, đánh cả trăm trận không nao nùng. Nhưng về nhà với nhau chỉ có đùa cợt chứ không giận nhau. Thế là quý lắm rồi. Ai không tin, cứ ghé qua Tòa soạn một bữa, sẽ được cười bể bụng.

KIỂM ĐIỂM TÌNH HÌNH QUỐC TẾ MỘT NĂM

● Trương Tử Phòng

Thế giới năm Con Chuột có nhiều biến chuyển đáng ghi — Khuôn khổ của bài nầy chỉ cho phép người viết ghi lại đây một số sự việc đáng chú ý nhất trong số các biến chuyển trọng đại của một năm qua.

oOo-

Nếu có người bảo rằng năm Con Chuột là năm mang đến cho nhân loại niềm hy vọng thì lời nói ấy có vẻ đã được chứng nghiệm. Đầu năm con chuột, Tổng Thống Hoa Kỳ Richard Nixon đi Bắc Kinh. Cuối năm con chuột, các phe liên hệ trong cuộc chiến tranh VN đã cùng nhau đạt được một thỏa hiệp chấm dứt chiến tranh. Bên cạnh hai biến chuyển lớn lao ấy, còn có nhiều biến chuyển khác cũng đáng ghi nhớ.

Mở đầu năm Con Chuột Richard Nixon, tổng thống của quốc gia giàu mạnh nhất thế giới đã chứng tỏ óc thực tế và thương mại cao độ của dân tộc Mỹ khi ông ta mạnh dạn đi tới Bắc Kinh làm một cử chỉ thân thiện để chấm dứt gần một phần tư thế kỷ thù nghịch giữa dân tộc Trung hoa và dân tộc Mỹ. Không ai có thể chối cãi rằng sau chuyến đi ấy, tình hình thế giới đã biến đổi sâu xa. Dĩ nhiên là tương quan giữa nước Mỹ và các quốc gia khác trên thế giới, bạn cũng như thù, đã thay đổi nhiều.

Tại Á Châu, cường quốc kinh tế đáng sợ là Nhật đã đổi ngôn, Thủ tướng Sato vẫn hưu đề nhưng chỗ cho thủ tướng trẻ tuổi Tanaka điều khiển nước Nhật theo một chiều hướng tuy vẫn còn liên kết chặt chẽ với nước Mỹ nhưng sẽ cởi mở mau lẹ và rộng rãi hơn trước với chính phủ Hoa Lục. Sự thay đổi người lãnh đạo nước Nhật còn bắt nguồn ở một lý do khác cũng rất quan trọng là lý do kinh tế. Nhật bắt đầu đi vào thời đại hậu kỹ nghệ không bành trướng thì không thể tồn tại trong thịnh vượng nhưng sự việc không dễ dàng như trước nữa. Thế giới kẻ luôn cả nước bạn Mỹ của Nhật đã tính ngờ và không muốn mở cửa nhập cảng hàng hóa của Nhật một cách quảng đại như trước nữa. Vậy thì tân thủ tướng Tanaka có trọng trách tìm lối thoát tốt nhất cho nước Nhật trong những năm tới.

Trước sự chuyển hướng về cân bằng của chính sách đối ngoại của nước Mỹ, nhiều quốc gia Á Châu cũng chuyển hướng sâu xa để thích nghi với tình thế mới. Các quốc gia đồng minh của Mỹ tại Á Châu có hai phản ứng khác nhau. Phản ứng thứ nhất là của Đại Hàn, Thái Lan, Phi luật Tân. Phản ứng thứ hai là của các nước như Mã lai Á, Tân gia Ba, Tân tây Lan, Úc. Các quốc gia có phản ứng thứ nhất có vẻ đã thí nghiệm một công thức mới để đối phó với tình thế mới. Tiếp tục chống cộng nhưng không thể tiếp tục đường lối tự do dân chủ theo lối thuần túy tây phương nữa. Bây giờ vẫn còn quá sớm nên chưa thể đánh giá kết quả của công thức chống cộng mới đó. Các quốc gia có phản ứng thứ nhất không trực tiếp chịu ảnh hưởng của chiến tranh lạnh nên đã đi theo con đường của nước Mỹ, nghĩa là mở cửa đón nhận sự liên lạc với Trung Cộng. Sự đắc cử của đảng Lao động tại Úc và tại Tân tây Lan là một biểu hiệu của khuynh hướng thực tế hiện tại ở hai quốc gia ấy.

Tại Âu Châu, các nước Tây Âu tuy muốn kết hợp thành một khối để độc lập với ảnh hưởng của Mỹ và của Nga nhưng cho tới cuối năm con chuột, sự kết hợp ấy vẫn còn rời rạc vì quyền lợi quốc gia của mỗi nước vẫn còn xung đột trầm trọng với quyền lợi chung của Tây Âu. Nga đã nhân vào khai thác tình thế ấy và hăng hái cố vũ một hội nghị an ninh chung cho Âu Châu mà thực chất sâu xa chỉ nhằm làm suy yếu Tây Âu và nhằm đẩy ảnh hưởng của Mỹ ra khỏi Âu Châu. Tuy vậy, những người lãnh đạo Tây Âu vẫn còn sáng suốt để mà nhận định rằng họ chưa thể từ bỏ được cây dù nguyên tử của nước Mỹ ít ra cũng là trong một tương lai khá xa nữa. Tây Âu và Nhật lại một lần nữa có dịp nhận thấy rằng họ có sức mạnh về kinh tế đáng nể sợ đối với cả Nga lẫn Mỹ nhưng lại không đủ mạnh để thoát khỏi sự chi phối chính trị của Wall Street.

Về một khía cạnh khác, năm Con Chuột đánh dấu những thất bại nặng nề của Cộng Sản quốc tế. «Thánh địa» Mạc tư Khoa của Cộng Sản quốc tế đang khốn đốn và nhục nhã vì việc mua hàng triệu tấn lúa của «tư bản Mỹ». Nga cũng đang khốn khổ vì quân lý tồi hệ thống kinh tế của Nga, do đó, đã phải kêu gọi sự trợ giúp kỹ thuật của Tây phương. Các khó khăn kinh tế nầy đã làm suy yếu rất nhiều thế lực chính trị của Nga trên thế giới. Bước tiến của Nga tại tiểu lục địa Ấn Độ không đủ bù lại sự nhục nhã của Nga khi bị hắt chân ra khỏi Ai Cập. Sự nhục nhã ấy càng tăng thêm khi Nga đành phải khoanh tay, nhìn dân em Cộng Sản BV lãnh bom của máy bay Mỹ — Trung Cộng thì càng ngày càng xích lại gần Mỹ nhiều hơn và vẫn chưa giải quyết được vấn đề sanh tử của Hoa Lục — Cuba — tiếp tục lệ thuộc nặng nề vào viện trợ của Nga Cộng Sản ở Chỉ Lợi cũng bị thất bại nhiều lần trong năm nay về kinh tế cũng như về chính trị. Các nước Châu Mỹ La Tinh nay đã thấy rằng cuộc thí nghiệm xã-hội chủ nghĩa ở Cu ba và ở Chỉ Lợi chẳng có gì là hấp dẫn. Mặt khác, từ khi Mỹ chủ trương hòa hoãn với Nga và với Trung Cộng thì các chư hầu Đông Âu của Nga càng ngày càng có khuynh hướng muốn độc lập với Nga hơn trước. Đó là một mối nguy mà nhà cầm quyền Nga chưa biết làm thế nào để đối phó.

Năm Con Chuột không phải là năm sáng sủa cho tình hình thực phẩm của thế giới. Ngoại trừ Mỹ, Úc và Gia nã đại, người ta thấy thực phẩm có vẻ khan hiếm tại nhiều quốc gia trên thế giới, nhất là tại Nga và Trung Cộng.

Năm con Chuột ghi nhận được một chiến thuật ghê tởm của quân khủng bố Palestine. Chúng đã mai phục ngay trong vận động trường của Thế vận hội Munich để sát hại đoàn lực sĩ Do Thái. Hành động ghê tởm nầy bị toàn thể dư luận thế giới nguyền rủa lên án. Những hành động khủng bố khác tiếp theo đó của quân du kích Palestine còn được mang ra thảo luận tại diễn đàn của tổ chức LHQ nữa. Người ta không

(Xem tiếp trang 10)

KIỂM ĐIỂM TÌNH HÌNH QUỐC NỘI

Miền Nam, miền Bắc một năm qua..

— Bài của HOÀNG GIANG

Năm liệt và chiến tranh, trên nguyên tắc cũng sẽ hết. Người viết bài nầy đúng ngày T.T. Thiệu đọc thông điệp loan báo một thỏa hiệp ngưng bắn sắp được ký kết tại Bắc và tình ngưng bắn sẽ có hiệu lực vào ngày 28-1-1973 lúc 8 giờ sáng.

Hôm nay đã là ngày 21 tháng chạp âm lịch. Từ nay đến cuối năm chỉ còn có vài ngày chắc hẳn chẳng còn chuyện gì xảy ra ngoài trừ những biến cố có thể có nhân cuộc ngưng chiến hay do cuộc ngưng chiến. Nhưng chẳng có gì có thể quan trọng hơn việc ngưng bắn cả.

Nhìn lại một năm qua, từ đầu năm, năm Nhâm Tý đã là một năm sôi động một năm mà đường như mọi người đã sống trong một tình trạng căng thẳng, hết chuyện nầy đến chuyện khác xảy ra mà mỗi chuyện đều có thể ảnh hưởng đến đời sống thường ngày của mọi người.

Từ bao nhiêu năm nay chưa năm nào sôi động bằng năm Nhâm Tý cả.

Năm Mậu Thân cũng còn kém, đủ năm đó Cộng Sản có mở cuộc Tổng tấn công Tổng công kích vào Đô Thành Saigon và một số các tỉnh lỵ khác thì thời gian sôi động cũng tương đối ngắn — Saigon hai lần bị Cộng sản tấn công, nhà cửa bị đổ nát nhưng mỗi lần chỉ vài ngày hay một hai tuần. Dài nhất là ở Huế nhưng chiến tranh nóng nơi đây cũng không quá một tháng.

Những năm kế tiếp năm Thân thương đã yên tĩnh và được danh đã được thông lời đọc để của miền Nam quốc gia nầy. Năm Tuất Chang hạn đã là năm quân ta đến qua Kampuchia đánh Cộng sản, biết bao nhiêu cuộc hành quân được thực hiện và những danh tự «Binh Tây» đặt tên cho các cuộc hành quân đó đã làm cho người miền Nam thêm hãnh diện. Năm Hợi chẳng hạn, tết vừa xong thì quân ta tiến vào Hạ Lào. Gần giữa năm chiến binh VN cả đánh nát đường mòn Hồ Chí Minh, con đường mòn được coi là huyền bí và Cộng sản đã cho là vinh hạnh ở sự huyền bí đó. Nhưng với năm Hợi sự huyền bí đó không còn và cũng lúc quân ta tiến vào Hạ Lào thì chuyện «Bắc phạt» lại được nhắc đến nhiều. Không thiếu người vui mừng đến độ tưởng chừng như có thể miền Nam nầy sẽ giải phóng miền Bắc. «Binh Tây» «Bắc phạt» phải có gì mới có được những danh từ đó.

Nhưng năm Nhâm Tý thì chuyện vui cũng có mà chuyện buồn cũng có, cái vui buồn lẫn lộn nhưng toàn là chuyện cẳng thẳng cả.

O

o o

Cuối tháng 3 đầu tháng 4 là cuộc tấn công đại qui mô của Cộng sản.

Đánh rằng dư luận đã được sửa soạn để chờ đợi từ lâu cuộc tấn công đó nhưng đường như ngoài những nhân vật có thẩm quyền không mấy ai ước lượng trước được cường độ của cuộc tấn công. Sự xuất hiện của hàng đoàn chiến xa Cộng Sản với đại pháo 130 ly đã làm nhiều người phải suy nghĩ ngàng. Mặt trận con đường số 9 từ Đông Hà đi Lao Bảo đã không vững và Thị xã Quảng Trị bị uy hiếp sau những ngày đầu của cuộc tấn công kể đến mặt trận Bình Long, Lộc Ninh được đi tàn. Sau Bình Long là vùng Daktô Kontum.

Đầu tháng 5 Quảng Trị được di tản. Một lúc quân chúng ta đã hoang mang nhiều. Tên An Lộc tỉnh lỵ tỉnh Bình Long đã xuất hiện trên những hàng tít lớn không những trên mặt báo chí quốc nội và cả trên mặt báo chí thế giới nữa. Một vài sự sôi động ở Bình Định ở vùng Anh Khê trên con đường 19 đã làm cho không thiếu những nhà quan sát suy luận rằng Cộng sản muốn cắt đôi miền Nam nay theo đường Pleiku Qui Nhơn tức con đường số 19.

Người ta nói nhiều đến chiến thuật và chiến lược Cộng sản, nói nhiều đến những chuyện đương Đông kích Tây, nói nhiều đến điểm và điện. Đã có lúc tưởng chừng như có một cuộc tranh luận về điểm và diện.

Nhưng Huế đã chờ đợi hoài cuộc tấn công của Cộng Sản mà chẳng thấy. An Lộc dù bị pháo kích có ngày tới ngàn trái hỏa tiễn và trọng pháo Cộng sản cũng vẫn vững. Một đôi khi chiến xa Cộng sản lọt vào thành phố nhưng rồi cũng bị diệt. Komtum cũng vậy. Thành phố Komtum nơi xảy ra những cuộc đụng độ cuối cùng cũng vẫn đứng vững.

Chẳng non hai tháng sau ngày Cộng Sản mở cuộc tấn công, miền Nam nay yên chỉ rồi không còn nao núng hoang mang nữa Tiếng súng quanh An Lộc thưa dần và khi Thủy quân lục chiến Việt Nam vượt qua sông tiền sát về phía Thị xã Quảng Trị thì người ta đã biết rằng Cộng sản tấn công cũng bằng thừa.

Rồi Quảng Trị được lấy lại và tiếp theo là bao nhiêu chuyện vui buồn. Con đường số 1 phía Nam Quảng Trị đã là con đường hãi hùng, người dân bà họ Thạch nằm con ở Quảng Trị che chở và tiếp tế cho mấy anh em binh sĩ sống trong vùng bị Cộng sản tạm chiếm đã nói lên tinh thần người Quốc gia miền Nam nầy.

Cuộc tấn công của Cộng sản lăng dịu dần và tổng kết là cả trăm ngàn quân B.V. bị thương, cả vài trăm chiến xa B.V. bị phá hủy và miền Bắc bị oanh tạc và phong tỏa.

oOo

Chuyện chiến tranh là vậy. Chuyện chính trị thì hai việc một là việc ủy quyền của T.T. Thiệu ban hành những sắc luật về an ninh quốc phòng và kinh tế và tài chánh. Một loạt các biện pháp được ban hành, quy chế bảo chế được sửa đổi, người ta đã giật mình và sống với tình thần căng thẳng nhưng riết rồi cũng quen Vài sắc luật mới về thuế vụ cũng đã làm cho nhiều người bàn tán. Không bàn tán không được vì nói đến thuế là nói đến tiền và đồng tiền liền khúc ruột.

Có chăng chỉ những chuyện đi của ông Kissinger hay ông Haig đã làm lăng xuống những chuyện uy quyền chuyện thuế hay chuyện thiết quân luật.

Mỗi lần ông Kissinger hay ông Haig đến Saigon là có chuyện và dĩ nhiên chuyện đó liên lụy đến vấn đề thương lượng hòa bình ở Ba lê. Bởi tất cả đều được giữ kín, những chuyện mặt đàm không được tiết lộ nên đã không chiếu những giả thuyết được đưa ra và phần lớn đều bị quan nhiều hơn là lạc quan.

Chuyến đi của ông Kissinger qua Saigon đầu tháng 10-1972 đã được nhiều người bàn tán. Người ta nói nhiều đến mọi chuyện xong rồi và Hoa kỳ đã nhượng bộ nhiều phía CS, miền Nam nay bị chết nhiều vv. Người ta bình luận về tưởng lời tuyên bố của các nhân vật Hoa kỳ, nhưng dự thảo thỏa hiệp cuối tháng 10, đã không được ký kết và miền Nam nay vì như người thở được một tiếng phào nhẹ nhõm.

Thế nhưng cuối cùng vẫn có một thỏa hiệp ngưng bắn. Hiện tại mọi chi biết những gì mà Tổng Thống Thiệu tiết lộ, những cái không có trong bản thỏa hiệp mà không phải là những gì mà bên đó quá giận.

Cuối năm Tý miền Nam nay tiếng súng sẽ êm, đúng hơn tiếng súng lớn sẽ êm để dành chỗ cho cuộc đấu tranh chính trị và như mọi người dự đoán tiếng súng nhỏ có thể còn.

Đâu năm chiến tranh mạnh bao nhiêu thì cuối năm chiến tranh nhường bước cho đấu tranh chính trị, một cuộc đấu tranh coi mỏi gay cấn. Người ta đã nói nhiều đến đấu tranh chính trị nhưng chưa thấy ai nói đã sẵn sàng để đấu tranh.

Năm mới, năm Quý Sửu sẽ thế nào ?

Nhìn về phía Hà nội năm Nhâm Tý hẳn là một trong những năm xui xẻo nhất của đảng Cộng sản Đông Dương

Cuối năm Hợi tức tháng 1-1972 khi HK tiết lộ các cuộc mật đàm HK, BV, đã làm cho mặt trận nhân dân ba nước Đông Dương mà Hànội cầm đầu bắt đầu tan vỡ. Ở Bắc Kinh Sihanouk đã lên tiếng phủ nhận những gì mà Hà nội thương lượng với HK và Kampuchea. Hà nội đã phải giải thích và từ đó không nghe nói mặt trận đó nhóm họp trở lại

Kể đến những chuyến Hoa du và Nga du của Ông Nixon

(Xem tiếp trang 10)

DIỄN BIẾN CUỘC CHIẾN TRANH VN GIAI ĐOẠN II : 1954 - 1973

☆ LAN VI

Cuộc chiến tranh giai đoạn II ở Việt Nam đã bước sang giai đoạn đầu tranh chính trị với cuộc ngưng bắn được ký kết tại Balê vào ngày 27-1-1973 giữa các phe liên chiến. Trải qua 18 năm dài cuộc chiến vậy đã tiêu hết 1.159.000 sinh mạng quân lính đã bỏ thây kể cả số bị thương với i chi phí cho chiến tranh riêng về phía Mỹ đã lên tới 105 tỷ Mỹ kim. Sự tổn hại về tài sản và sinh mạng của nhân dân VN 2 miền thì hiện chưa thể nào ước tính ngay được. Riêng ta miền Nam theo con số của tiểu ban Tx Nạn Thợng Viện Mỹ số thương vong của thường dân có tới lên đến 415.000 chết và 935.000 bị thương.

Sau đây là những biến chuyển lớn trong cuộc chiến Việt Nam từ 1954 ghi theo thứ tự thời gian :

1954

7,8 THÁNG 5 : Quân đội Pháp đầu hàng ở Đền Biên Phủ trước quân đội Việt Minh.

21 THÁNG 7 : Các thỏa hiệp ngưng bắn ở Đông Dương được ký kết tại hội nghị Genève. Việt Nam bị chia đôi tại vĩ tuyến 17 miền Bắc do Cộng Sản kiểm soát miền Nam được Mỹ ủng hộ. Mỹ và chính phủ Quốc gia Việt Nam của Thủ tướng Ngô đình Diệm từ chối ký kết các thỏa hiệp. Trên 800.000 người miền Bắc di cư vào Nam tìm tự do sau khi thỏa hiệp ký kết.

1955

12 THÁNG 2 : Tổng Thống Dwight Eisenhower chấp thuận các kế hoạch để Mỹ phụ trách huấn luyện và tổ chức quân đội quốc gia VN.

26 THÁNG 10 : Việt Nam Cộng Hòa được tuyên cáo thành lập với Ông Ngô đình Diệm làm Tổng Thống sau khi Bảo Đại bị hạ bệ qua cuộc Trưng cầu Dân ý 23-10.

1956

THÁNG 3 : Cuộc bầu cử đầu tiên Tổng Thống VN dự liệu trong bản tuyên ngôn chung cuối cùng của hội nghị Genève 1954 (không có chữ ký của bên nào hết) không được thể hiện. Trước đó Thủ Tướng Ngô đình Diệm đã từ chối lời mời của BV thảo luận các kế hoạch để chuẩn bị bầu cử viện lẽ các cuộc bầu cử ấy không có giá trị.

1957

Hoạt động Du kích của Cộng quân gia tăng với 452 viên hức nhỏ bị ám sát. Ngày 22 tháng 10 lần đầu tiên có tin 1 cố vấn Mỹ bị thương ở Việt Nam.

1959

8 THÁNG 7 : Hai Cố vấn quân sự Mỹ bị quân Du kích hạ sát.

1960

11 THÁNG 11 : Lữ đoàn Dù được quyền chỉ huy của Đại Tá Nguyễn Chánh Thi làm cuộc đảo chính lật đổ TT Ngô đình Diệm như ý kiến thành.

Hoạt động Du kích của Cộng quân gia tăng và Mỹ tăng thêm viện trợ cho VNCH.

THÁNG 12 : Mặt Trận giải Phóng do Cộng sản kiểm soát được thành lập tại miền Nam VN.

1961

13 THÁNG 5 : Phó Tổng Thống Mỹ Lyndon B Johnson sau cuộc viếng thăm Saigon đã cố gắng BV vì phạm nền độc lập và chủ quyền lãnh thổ của miền Nam VN.

THÁNG 6 : Thỏa hiệp được ký kết giữa Saigon và Hoa thịnh Đốn về việc gia tăng viện trợ quân sự của Mỹ cho miền Nam VN, kể cả việc gì tả ở Phái Bộ Cố Vấn Quân Sự Mỹ (MAAG) lên 685 người.

TT Kennedy đã ấn định trăm chuyên viên du kích chiến vào luấn luyện quân đội Việt Nam, trong lúc cố gắng cố vấn của Mỹ chuyển sang nhiệm chống nổi loạn.

Xem tiếp trang 10)

Tiếp theo trang 4

Sở Táo Quân

Thần Táo Quân
Công-hòa Giao chi,
Cuối năm Nhâm Tý,
Bái yết, Thiên nhân,
Báo tâu Ngọc hoàng
Việc nơi hạ giới
Thần không nói tới
Những việc tầm thường,
Chỉ xin trình trường,
Những điều quan trọng.
Năm rồi giặc Cộng
Mở rộng chiến tranh,
Gây rối điên linh,
Gieo thêm tang tóc.
Chúng đánh An Lộc,
Tấn công Quang thành.
Hàng ngàn binh,
Xe tăng, thiết giáp,
Mọc chế, đại bác,
Hỏa tiễn Nga xô.
Chúng tưởng thắng to,
Ngờ đâu thảm bại,
Chiến binh bị loại
Tới mấy trăm ngàn.
Lực lượng tiêu tan.
Không còn mảnh giáp.
Tàu bò, đại bác
Thiếu hẳn hàng trăm.
Quân đội miền Nam
Vẫn cùng anh dũng,
An Lộc giữ vững,
Quảng Trị thâu hồi,
Giặc chạy cùng đường
Bạt hồn mất vía
Thua to như thế.
Giặc vẫn huênh hoang
Tại bàn hòa đàm.
Chưa thôi ngoan cố,
Đòi hỏi quá lố.
Nói năng chương tai.
Mỹ phát ra oai,
Thả mìn hải cảng,
Tàu tiếp vũng dạn
Đành phải phân hồi,
Rồi B 52
Hợp cùng phản lực,
Nhằm các khu vực
Bắc Việt đóng quân
Và các trung tâm
Có nhiều nhà máy,
Đội bom đổ cháy,
Phá hủy tan tành.
Cả đất Hà thành,
Hải phòng vẫn uất,
Kỹ nghệ cùng sập
Dưới trận mưa bom,
Cộng sản kinh hồn,
Đành thay thái độ.

Mặt đàm tiến bộ,
Ngưng bắn gần kề.
Nhưng phía bên kia,
Thường hay lật lọng.
Nên không hy vọng
Hòa bình tới mau
Và được dài lâu,
Như dân mong ước
Muốn ngăn xâm lược,
Dù sẵn binh hùng,
Vẫn phải hết lòng
Đấu tranh chính trị.
Cứ theo thiển ý,
Chính thể miền Nam
Sẽ thắng vẻ vang,
Nhờ không tham nhũng,
Chẳng như Tạp chủng,
Cố ông Tướng to
Bị vô hòa lò
Đàm lắm năm chẵn,
Vì chút ăn bẩn
Khi ở An Nam,
Một nước bên gan,
Diệt trừ thối nát.
Các quan Giám sát
Bấu lại vừa rồi,
Gồm nhiều hiền tài,
Trung kiên, đức độ,
Được sự ủng hộ
Toàn thể nhân dân.
Thêm Cụ Phó Cần
Nổi danh bất khuất;
Lại còn Sắc luật
Chín nút nghiêm minh,
Vừa mới ban hành,
Bài trừ những lại.
Cho nên chúng rái,
Không dám dở trò,
Dòng máu tham ô
Bỗng nhiên trong sạch.
Ấy nhờ chính sách
Nhìn rộng thấy xa,
Mà trong năm qua,
Tòa không phải xử
Một ông nào bự
Vơ vét của dân,
Như vậy nhẫn tâm
Ắt thâu phục dễ.
Thần cũng xin kể
Những thắng lợi to,
Khiến nên tự do
Càng ngày càng vững.
Ấy luật chặn đứng
Các đảng thịt xôi,
Chỉ một đêm người,
Cùng đôi tranh ghế,
Để rồi chia xẻ
Miếng béo ngiêng ngon
Cho các bà con
Hại bên nội ngoại.
Từ nay đảng phái
Hàng triệu đảng viên,
Lại có nhiều tiền
Mới hăng tranh cử.
Dức tài đủ đủ,

Mặt ít rưỡi nhiều,
Nên cần giới hạn.
Mấy thằng Cộng sản
Xảo quyệt, gian manh,
Vẫn thường đâu trạch,
Nặp sau bảo chí,
Nhà nước phòng bị
Luật mới ban hành,
Quy định rành rành,
Tự do ngôn luận,
Nhưng tuyệt đối cấm,
Không được nói sằm,
Báo nào không ngoan
Sẽ đưa ra xử
Trước Tòa Quân sự,
Cho sáng mắt ra.
Luật còn lo xa
Báo không nộp phạt,
Nên bắt kỷ thác
Hai mươi triệu đồng,
Chủ báo phần đông
Chạy tiền mèo mặt.
Hòa Bình độc nhất
Đã vay đủ tiền
Của các bạn hiền
Và chư độc giả,
Giữa thời giặc giã,
Gặp đủ khó khăn,
Vẫn chiến đấu hăng.
Quyết không lùi bước.
Chủ trương nhà nước,
Rất hợp nhân tâm,
Rồi cây Cộng quân
Hết đường len lỏi,
Để hòng phá rối
Trật tự, an ninh,
Ánh sáng thanh bình
Hãn là chói lọi.
Bây giờ xin nói
Đến các hiền tài,
Yêu nước thương nòi,
Đang lo cứu quốc
Đặng ghi công trước
Nhị vị Kinh Tài,
Kiêm đủ tiền xài,
Giúp cho Chính phủ
Đánh quỵ địch thủ,
Thu phục nhân tâm,

Vẫn cười ha hả.
Sắc luật thuế khóa
Vừa được ban hành
Là một công trình
Thật là vĩ đại,
Trẻ già trai gái
Hết sức hoan nghênh,
Đang lo đề dành
Đủ tiền đóng góp.
Những đứa như nhớp,
Sống trong lâu đài,
Trên thuế đài dài,
Rồi dây chằn tuốt,
Luật thuế sáng suốt
Ắt không dung tha,
Những mặt thối tha.
Dù to đến mấy
Cũng cho dân thấy,
Để trật phân đấy,
Rồi sẽ phanh thây
Quăng cho quạ rỉa.
Tiếp theo xin kể
Thành tích «cự rắn»,
Đáng mặt hiền nhân,
Người người ngưỡng mộ,
Vì thương dân khổ,
Nên suốt năm qua,
Không nói ba hoa,
Âm thầm hoạt động,
Uy quyền Tổng Thống
Trong sáu tháng liền,
Để Ngài liên miên
Ban hành Sắc luật.
Bấy lâu hối suất,
Càng ngày càng cao,
Nên «cự rắn» nào,
Dù ham du hí,
Cũng thành thối chí,
Hết muốn xuất dương,
Nhờ đó lập trường,
Thêm phần cứng mạnh.
Miệng hô hào đánh,
Tay thảo tuyên ngôn,
Kiến nghị om xòm,
Biểu tình rối rít,
Giặc sợ cuống quít,
Buông súng chạy dài,
Ấy do biệt tài
Hàng trăm đại diện.
Giữa mùa chinh chiến,
Thắng lợi vẻ vang,
Tổng Thống hân hoan
Cử hành hôn lễ

Hôm sau, hòa nhịp
Với niềm vui này,
Ở bên trời Tây,
Nich xơn đại đế
Là lễ tuyên thệ
Trước dải vinh quang,
Khắp chốn dân gian
Nghiêng mình chiêm bái.

(xem tiếp trang 10)

TỪ THÁNG 5 NĂM 1968

Các cuộc hòa đàm Ba Lê đã diễn ra như thế nào...

Nhà báo thường ngủ gật khi nghe phe CS đọc diễn văn

Hai tuần trước tuần này, các cuộc hòa đàm Balê (khoảng đại và công khai) đã họp phiên thứ 174. Và coi như phiên họp chót.

Cách đây hơn 4 năm trời tức vào tháng 5 năm 1968, cả thế giới đều đã hy vọng có được một giải pháp cho chiến tranh VN khi các thương thuyết gia Mỹ và BV ngồi vào thương thuyết với nhau tại Balê. Tháng 5 năm 1968, lại là thời gian mà thành phố Balê đang sôi sục vì những cuộc biểu tình của sinh viên Pháp. Những cuộc biểu tình này được tiếp nối bằng những cuộc biểu tình, đình công của giới thợ thuyền, khiến người ta đã trông đâu, chánh phủ De Gaulle hồi đó bị sụp đổ

Thế rồi tới việc mời thêm Chánh phủ VNCH, và cho cả VC họp ở Ba Lê. Lúc này, một vấn đề tranh chấp đã nẩy sanh : cãi nhau liên miên về hình thù chiếc bàn trong phòng họp.

Tới ngày giải quyết xong hình thù chiếc bàn (tròn) sau bao tuần lễ cãi nhau, các cuộc hòa đàm gồm 4 phái đoàn trong 2 phe, mới bắt đầu thực sự ngày 25 tháng giêng năm 1969.

Tuy thiên, hy vọng hòa bình đã mờ dần, khi người ta thấy

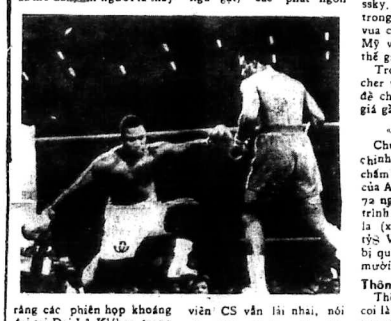

rằng các phiên họp khoảng đại tại Đại Lô Kléber, trong Tòa nhà của khách sạn Majestic cũ, nay gọi là trung tâm Hội Nghị quốc tế đã chỉ là những phiên họp buồn nản, chuyện vẻ thủ tục, thỉnh thoảng mới gây đôi chút giựt gân nhờ những kế hoạch hòa bình do bên này hoặc bên kia đưa ra, và nhờ việc Mỹ đã thay đổi trưởng phái đoàn nhiều lần.

Nhân vật đầu tiên cầm đầu phái đoàn Mỹ là Đại Sứ Averall Harriman. Rồi tới ông Henry Cabor Lodge thay thế ông Hariman. Sau ông Lodge, tới ông David Bruce cầm đầu phái đoàn Mỹ. Và cuối cùng tới phiên Đại Sứ William Porter thay thế ông David Bruce. Sau ngày, T.T. Nixon tái đắc cử nhiệm kỳ 2, Đại sứ Porter được phong lên làm Thứ Trưởng Ngoại giao Mỹ đặc trách chánh trị sự vụ, thì phái đoàn Mỹ không còn ai cầm đầu thực sự, mà chỉ để ông Isham, quyền trưởng phái đoàn.

Về phe bên kia, vẫn Xuân Thủy cầm đầu phái đoàn BV và Thị Bình phái đoàn VC.

VNCH, từ đầu chí cuối vẫn Đại Sứ Phạm Đăng Lâm làm trưởng phái đoàn. Lúc đầu có Thiếu Tướng Nguyễn Cao Kỳ và phái đoàn của Ông sang Balê làm cố vấn cho phái đoàn VNCH. Bắc Việt có Lê Đức Thọ làm cố vấn đặc biệt.

Bình thường, cứ mỗi sáng Thứ Năm, các phái đoàn lục đục tới phòng họp ở Đại Lộ Kléber trước 10 giờ 30, (giờ Ba Lê)

Sau khi các phái đoàn vào phòng họp rồi, thì những bàn sao của các bài diễn văn của họ được phân phát cho các ký giả. Các ký giả vẫn ngồi đợi trong một phòng gần nơi họp, gọi là phòng báo chí.

Lúc đầu là phe Mỹ và VNCH, rồi tới phe CS, các phái đoàn tạm nghỉ họp để dùng cơm trưa, rồi loạt diễn văn thứ nhì được phân phát cho báo chí.

Cũng vào những ngày đầu tiên của các cuộc hòa đàm, thời Đại Sứ Harriman còn cầm đầu phái đoàn Mỹ, các thương thuyết gia đã có cái lệ, tạm ngưng họp để sang một phòng khác uống trà, và người ta biết rằng chính trong những phút xả hơi uống trà với nhau này các thương thuyết gia đã thỏa thuận được nhiều điểm với nhau mau lẹ hơn là khi họp chánh thức.

Trong phòng họp, các đại biểu đều đọc diễn văn trước khi họp, các đại biểu thường tuyên bố vài câu với báo chí, và sau phiên họp, khi ra về, các đại biểu cũng thường tuyên bố thêm vài câu.

Rồi, tới phiên các phát ngôn viên cả các phái đoàn mới những cuộc họp báo, đôi khi kéo dài hàng tiếng đồng hồ. Đặc biệt khi các phát ngôn viên BV và VC nhắc đi nhắc lại như học thuộc lòng lập trường của họ, anh em ký giả thường ngủ gật.

Mặc kẻ giả ngáp dài hay ngủ gật, các phát ngôn viên CS vẫn lải nhải, nói rất nhiều. Phát ngôn viên VNCH, nói không nhiều, không ít. Còn phát ngôn viên phái đoàn Mỹ, thì vẫn nói rất ít, và đặc biệt trong những tuần lễ gần đây, phát ngôn viên Mỹ chỉ toàn nói có một câu : «Miễn phí bình» khi các ký giả hỏi về nội dung các cuộc mật đàm Kissinger — Thọ.

Ai cũng công nhận, nếu các cuộc thương thuyết đã đạt được tiến bộ, hay kết quả cụ thể nào, thì đó là nhờ những cuộc mật đàm Kissinger-Lê Đức Thọ, chớ không phải nhờ các phiên họp khoảng đại tại Đại Lộ Kléber.

oOo

2 chuyện đi lịch sử

Với 2 cuộc Hoa du (tháng 2-72) và Nga du (tháng 5-72) của TT Nixon, nhân loại vừa bước sang một khúc quanh lịch sử vô cùng quan trọng trong việc phân chia quyền lực thế giới, không khí thế giới .. ít ra cũng đỡ khô vì các con rồng đó đã ăn phải bã đỏ, là Mỹ

Hơ hớ.. đào tơ

Mùa hè 72, người đẹp khắp thế giới đã thích thú với loại thời trang «khêu thân» vừa đưa như «xuất nữ hơ hớ đào tơ» trong chiếc áo phơi ngực ở hình trên

Quái kiệt Mark Spitz

Trong lịch sử Thế vận hội (Olympic) cho tới nay, chưa hề có người nào như Mark Spitz đã đoạt liệt một mình chiến huân 7 huy chương vàng về môn bơi lội trong thế vận hội Munich 72.

Kỳ Vương B. Fischer

Cả nước Mỹ reo mừng khi Bobby Fischer thắng kỳ vương của Nga, Bovis Spassky. Đây là lần đầu tiên trong lịnh sử cờ thế giới, vua cờ Nga bị đánh bại bởi Mỹ và mất chức vô địch thế giới.

Trong năm nay, 1973, Fischer và Spassky sẽ tái đấu để chiếm 1 giải thưởng trị giá gần nửa tỉ bạc VN.

«Ô voa» chị Hằng

Chương trình Apollo chinh phục mặt trăng đã chấm dứt với chuyến bay của Apollo 17 vào tháng 12-72 ngân khoản của chương trình này lên tới 26 tỷ đô la (x 4708 VN = 122.200 tỷ VN) chị Hằng sẽ không bị quấy rầy trong khoảng mười năm nữa.

Thông điệp... tai họa ?

Thế vận hội Olympic được coi là một trong những biểu tượng hòa bình cao đẹp nhất của nhân loại. Chính trị, chiến tranh và mọi thứ đó kỵ đều được «đi chỗ khác chơi».

Nhưng cuộc bắt cóc đoàn lực sĩ Do Thái của nhóm Tháng chín đen Ả rập đã khiến con người lo ngại : không biết tương lai của Thế giới sẽ ra sao nếu các cuộc «bạo động bỏ túi» xảy ra liên tiếp, khó kiểm soát

Đệ Nhất Phu Nhân» ... cời truồng

Người bị tai tiếng nhất trong năm — có lẽ là Jackie Onassis (phu nhân của cố TT Kennedy) Bà đã bị một tư báo Ý đăng 14 tấm hình khỏa thân của bà trong lúc tắm biển tại một nơi được coi là kín đáo nhất.

Chọn lựa kỹ nhất thế giới Tìm hiểu nhau 40 năm mới kết hôn

REFICE, BRAZIL (UPI). — Cụ ông Josefa Maria Margarida Da Silva, 100 tuổi và cụ bà Jose Inaeio Da Silva 72 tuổi, sẽ làm lễ kết hôn tại đây vào ngày 10 tháng giêng, sau khi chung sống với nhau trong 40 năm qua.

Cụ bà Jose cho biết, hai ông bà quyết định chung sống với nhau, ngay sau khi gặp nhau tại San Paulo 40 năm trước đây. Bà nói : «Chúng tôi quyết định kết hôn nếu việc này mang lại kết quả tốt đẹp.»

«Ngày nay vì ông Josefa sắp tổ chức ngày sinh nhật thứ 100.

Sau 8 năm mù lòa bừng mắt dậy thấy ánh sáng

CHRISCURH, NEW-ZELAND (AP) — Sau 8 năm mù lòa, hôm thứ Sáu một phụ nữ 25t bỗng thức dậy và thấy ánh sáng đã trở về.

Cô Liaa Van Leet, trước ở Mỗa Lu, đã năm sưới 42 đang bỗ trên giường trước khi mang nguồn tin đầy vui sướng đó cho cha mẹ cô, vì cô khó tin rằng đó là sự thật. Hôm thứ bảy Liaa đã điểm trang lại khuôn mặt mà cô đã không hề thấy được từ năm 17 tuổi.

Liaa đã từng năm bệnh viện trong 1 năm ròng rã và đã trải qua 4 lần giải phẫu mắt 1 cách vô hiệu. Bây giờ, trước sự kiện này, Liaa mừng rỡ nói rằng «quả là Thượng Đế và bác sĩ đã tay trong tay» đem lại ánh sáng cho nàng.

Không còn lo bị cụt chân cụt tay

ÚC,— Các y sĩ giải phẫu tại bệnh viện St Vincent. Mellbourne Úc đã thành công trong việc khâu và nối liền 2 cánh tay của hai công nhân bị máy cắt đứt. Các y sĩ đã dùng các dụng cụ giải phẫu tân tiến đến khâu

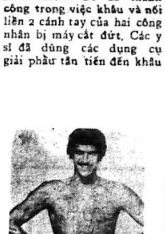

các thớ thịt, mạch máu, gân, các đường dẫn máu và thần kinh được nối lên như cũ. Bác sĩ giám đốc bệnh viện St Vincent cho biết hai nạn nhân trên sẽ có thể xử dụng cánh tay được như thường lệ, vết thương sẽ lành như cũ

Trước đây không lâu đoàn giải phẫu đã giúp một em bé bị máy cưa cắt đứt bàn chân bên trái. Nay em bé đã lành và đi lại như thường.

Nam nhi ngả nón chào

Người đẹp nổi danh nhất nước Pháp là giai nhân Anne Chopinet, 29t

Cô Chopinet đã chiếm thủ khoa 3 trường danh tiếng ở Pháp trong đó có trường Poly Lechmque.

Người ăn thịt người

Một trong những tin bi thảm nhất của năm 72 là người sống phải ăn thịt đồng loại nếu không muốn chết.

Đó là nhóm cầu thủ SV sống sót trong vụ máy bay rớt ở rặng núi Ands ăn thịt bạn cùng hành để chết để được sống.

Cái chết bi tráng

Tại sao chúng tôi đóng cửa ? Đó là câu hỏi mà tuần báo Life đã đưa ra trong lá thư cuối cùng của số báo cuối cùng.

Với 1864 số báo trong 36 năm, Life là 1 trong những tuần báo trứ danh thế giới. Life đã phải đóng cửa mặc dù số phát hành lên tới hơn 7 triệu số khắp thế giới.

Chúc Mừng Năm Mới

Giáo sư Xuân Vũ

TRẦN ĐÌNH NGỌC

Dân biểu đơn vị Gia định

Phó Chủ tịch Ủy ban Tư pháp định chế

Ủy viên Ủy ban Văn hóa Giáo dục

Kính chúc qui vị lãnh đạo tinh thần, qui vị thân hào nhân sĩ và đồng bào cử tri toàn quốc một năm an lành thịnh vượng.

Cung Chúc Tân Xuân

Kính chúc qui vị chung chi hướng các bạn cùng lý tưởng và anh chị em học trò cũ một năm mới tích cực hăng say trong nhiệm vụ và đạt nhiều thành công đáng ghi nhớ.

Ô NG VĂN ĐỊNH

Không Quân Biên Hòa

ĐT 4534 - 3084

Trâu trắng, trâu đen, chọi trâu và...

(Tiếp theo trang 10)

lễ cúng Tổ Đình Bộ Linh ngay giữa cánh đồng rồi cũng đốt đuôi trâu cho lồng nổ, dựng cờ lau tập trận chàng khác Đình Bộ Lĩnh ngày xưa !

Khi đốt đuôi trâu vào lồng nổ là có tiếng pháo nổ ran, đám mục đồng kéo quân ra đánh trận.

Trận chiến chia làm hai phe, đánh nhau rất dữ dội cho đến khi phe nào bại chạy dài thì nhìn sau phe thắng được tổ chức cúng Tổ !

Tinh thần bất khuất của đám Mục Đồng được thể hiện từng năm, tạo nên những hứng thú chăn trâu !

Nhưng kể chăn trâu lúc nào cũng hành diện ở nghiệp của mình, ngẩng đầu lên mà hành diện nên cụ Trần-trọng-Kim mới có bài văn khen đám chăn trâu Quốc Văn Giáo Khoa Thư lớp Tư :

— Ai bảo chăm trâu là khổ ? Không chăm trâu sướng lắm chứ ! Đầu tôi đội nón lê như lọng che, tay cầm cành tre như roi ngựa, ngất nghểu ngồi trên mình Trâu, tai nghe chim hót trên cành cây, mắt trông bướm lượn trên đám cỏ...

Mục đồng người Việt cũng hành diện được làm mục đồng !

KẾT LUẬN

Kể lại chuyện Trâu trong buổi đất nước Thanh Bình giữa thời gian thỏa ước ngưng bắn được ký kết Hòa Bình đang ở bước đầu, kẻ hèn này muốn cho thiên hạ thấy bất cứ giai thoại nào của người Việt cũng được ý nghĩa đề cao tinh thần bất khuất của người Việt, chứ thằng vào mặt những kẻ gian ác chỉ biết có mình mà thôi, làm toàn chuyện bất nhân.

Trâu cũng có trâu trắng, trâu đen để phân biệt với những thứ người chuyên làm thứ Trâu Trắng, đi đến đâu làm hại thiên hạ đến đó...

Thôi viết ít, các bạn hiểu nhiều, Năm Trâu đã đến chúc các Bạn hạnh phúc an vui trong Hòa Bình và Thịnh Vượng...

Viết xong tại Thủ Đô miền Nam Tự Do và anh dũng ngày 25 tháng giêng năm 1973

Ngày duyệt xét thỏa ước ngưng bắn và Hòa Bình

TÔ MINH-LOAN

HÒA

LỆ HẰNG

NHỮNG GIỌT TÌNH MIỀN MAN

KHAN voan trắng, gang tay, một chậm hoa trắng xinh. Tất cả những thứ linh kinh, dáng yêu của một cô dâu mới, được tôi biết vào trong cái xác da cứng màu trắng như áo tôi đang mặc. May quá, tôi có gần trong tủ áo một cái áo dạ hội dài lê thê đến gót chân, đôi đôi may vừa tại vai, tôi chẳng có dịp đi dạ hội, cái áo treo hoài trong tủ.

Những gót chân lặng lẽng đưa tôi lên nhà nguyện với Thầng Vân là chàng của ngày nào đã yêu nhau, sao hôm nay lại là thế nào. Vân là mình, con bé xi xọn nhất một trù hôm nay cũng bảy giờ làm cô dâu. Một cô dâu đầu khăn voan trắng chùm hoa nhỏ trong xác tay, áo nhung thật đẹp. Len lén nhưng thật vui.

Nhà nguyện nằm trên ngọn đồi, có thật nhiều cây và nhiều mây. Cô lâm hoa đi lâm cỏ. Im lặng không có những lời chúc tụng, không có họ hàng hai bên. Chàng bảo :

— Chàng ai xứng đáng chia vui với mình, bởi vì họ không có trong vòng tay anh với em. Tình yêu của hai đứa, đám cưới cũng khi có vì hai đứa mình.

Tôi đã gật đầu và đã nhận lời bỏ ông linh mục suốt một tuần lễ. Việc trợ đến nước mắt vòng quanh, cầu việc cả tuyệt thực, và nếu cần tự tử giả vờ nữa. Cuối cùng tôi thắng. Cha bằng lòng làm lễ cưới thật âm thầm cho tôi với chàng, trên cái nhà nguyện bé bé xinh xinh của dòng Tu.

Chàng xin được cái giấy phép đài bốn ngày. Con đường từ Thủ đức lên đây, chiếm gần hết một ngày. Tôi đón chàng, đủ đã biết trước, vẫn ngân người ra vì cái đầu tóc cụt ngủn của chàng, trông ngộ nghinh quá sức. Tôi mim môi lại cười mim. Chú rể gì tóc tai thưa thớt có đâu gì chẳng có nước mắt viền mi cong. Tôi ra tận sân bay đón chàng. Đã lạt rét cắm cảm, rét tê môi, nên cứ phải hôn nhau hoài cho ấm, nên cứ phải ôm nhau hoài cho đỡ run. Tôi kéo chàng vào taxi, kéo tuốt về đây và hôm nay chàng đưa lên đỉnh đồi bạt ngàn gốc núi để cưới nhau, như ngày còn bé chơi trò cô dâu chú rể với trẻ con hàng xóm.

Đàn ông thời nay hiếm quá lắm, đừng nghe mấy bà giữ mục gỗ rồi tơ lông sui dại : «Em cứ chờ chàng chinh phục em, em đừng tấn công chàng kẻo chàng khinh em». Nghe họ mình sẽ ế thiu đi mất. Thời buổi linh trắng, đàn ông mê đàn bà nhưng sợ cưới vợ. Nên tôi đón chàng tận chân mây ấy. Tôi nhận lời làm lễ cưới âm thầm, tất cả chỉ vì tôi yêu chàng. Chàng vừa đi lính xong, chưa qua giai đoạn huấn nhọc ở quân trường. Chàng giờ trắng tay nhưng hề gì, có tình yêu mình sẽ có tất cả.

Chàng mang sân bộ đồ lớn của chú rể để trút bỏ màu áo vàng nghi phép thân quen, cái alpha trên cổ chàng tạm rồi chẳng một lúc, chắc nó đang buồn.

Lên đến đỉnh đồi. Tôi dừng lại mim cười với chàng :

— Lạnh ghê anh nhỉ ?

— Chuyện, gần Tết rồi không lạnh sao được em.

— Mình cưới nhau đúng mùa Xuân.

— Cho đề nhớ, tiện việc sổ sách.

Tôi ngưng nguậy.

— Xi, bộ tính quên sao chọn ngày để nhớ ?

Chàng cuống :

— Ấy là anh nói thế chứ quên sao nổi em.

— Anh sướng thế mà.

— Sướng sao ?

— Cưới vợ ngoan ở, cưới vợ để như chơi vậy đó.

— Chính em bằng lòng như vậy rồi mà. Lại hờn nữa sao ?

Tôi im lặng, Chàng đã :

— Không ai xứng đáng cho mình chia xẻ hạnh phúc hết em ạ. Hạnh phúc và tình yêu càng kín thầm bao nhiêu càng quí báy nhiêu. Em nghĩ lại coi. Tụi mình yêu nhau thì cưới nhau, tại sao phải khoe lạng khoe xóm ầm lên. Anh toát mồ hôi mới xin được cái phép đặc biệt này đó, bộ em tưởng dễ lắm sao ?

Chàng và tôi được qui trước mặt cha. Có hai người lạ tên, cho đến bây giờ cũng không biết tên chia vui với tôi và chàng. Ngoài khung cửa kính, gió đập ào ào, những ngọn cây ngả nghiêng mừng rỡ. Những tấm màn cửa bằng tuyn trắng rung nhẹ theo nhịp tim đập của tôi. Chàng âu yếm mở khăn voan cho tôi sau nghi lễ «Nhận lấy nhau, chia hai cuộc đời cho nhau, hòn vốn với nhau, rồi sinh con cái dây mặt đất.»

Tôi và chàng thành vợ chồng. Giản dị thế mà không ai nghĩ ra. Dễ thương thế mà không ai biết. Vị linh mục mim cười nhìn tôi tháo khăn voan, gằng tay cất đầu tất cả trong xác tay. Chàng đơ tay nhận chiếc chìa khóa căn phòng cha cho mượn. Nhìn chiếc chìa khóa, tự nhiên tôi mắc cỡ cúi mặt xuống rồi hai má tôi nóng ran lên.

Xuống đồi. Từng bậc đá xám mà gót chân tôi hồng. Tôi vén nhẹ áo dài từng bước dựa vai chàng, từng phút say hơi thở người yêu, quên chồng của mình rồi.

Có đám cưới nào lạ đời hơn nữa không ? Chỉ vì ba mẹ chàng có mối người con gái cử nhân, muốn nhờ cậy lão không cho chàng cưới vợ, ngăn đến cùng chuyện chàng cưới vợ. Chỉ vì lũ em của chàng hết dám mong những ông anh lớn học hành dở dang nghề nghiệp không có. Trong nhà mình chàng có thể nương nhờ, nên cả nhà liên minh chống chàng cưới vợ. Chàng yêu tôi. Chàng quyết định cưới tôi ở nhà thờ.

Cưới nhau xong chàng sẽ trở vào Thủ đức. Tôi vào nội trú tiếp tục đi học. Cả hai hết còn vị thành niên rồi, chả ai kiện được tội dụ dỗ nhau.

Chàng đưa tôi vào tiệm ăn. Cuối cùng trốn tránh mãi rồi cũng phải về nhà. Đã lạt đẹp nhất những ngày cuối năm, hoa anh đào nở đầy, biến thành phố thành một rừng hồng. Từ trên dốc cao nhìn xuống thành phố, chìm trong một rừng hoa với những đồi cỏ chập chùng xanh mướt như nhung. Tình cờ thôi, lễ cưới của chúng tôi đúng ngày hai mươi bảy Tết. Giấy phép của chàng họ cho như thế rồi. Chàng bấm chuông gọi người gác dan ra mở cổng, cầu tự tay mở cửa vào nhà. Tôi nép trong tay chàng đi theo, nín thở nhìn quanh một lượt. Ngôi nhà nhỏ nhưng thật xinh. Chung quanh nhà bốn mặt trồng toàn hồng vàng. Ông cha linh hồn của tôi vốn hơi nghệ sĩ tính, làm lễ đẹp nhất khi mặc áo vàng, nhà trồng toàn hồng vàng.

Tôi suýt kêu lên khi nhìn căn phòng ngủ. Cha đã chỉ người thu dọn thật là mát và dễ thương. Cái giường đủ cho hai người nằm phủ khăn trắng như tuyết. Cái đèn ngủ màu vàng, cái bình hoa màu nâu cắm cành hồng cũng màu vàng nữa. Ngôi nhà này cha thuê cho giáo sư từ Saigon lên ở, có bốn phòng, mùa này chưa có giáo sư lên tôi với chàng ngự trị cả tòa nhà.

Tôi tiến tới nhìn cái ghế gần giường nhưng không ngồi. Chàng bối rối đứng nhìn, chàng chưa dám nhìn tôi. Gió vẫn rít từng cơn ngoài khung cửa.

Vợ chồng với nhau rồi ấm đêm ghế thôi anh nhỉ ? Chàng hỏi khẽ :

— Em đau đầu gối không ?

— Đau cả chân nữa.

— Cưới được cô vợ, qui đau cả chân. Sợ quá.

Chàng đứng hút thuốc ở cửa sổ. Tôi bước tới chàng vòng tay ôm vai tôi. Thung lũng dưới đó đầy hoa quí vàng. Đà lạt phải đặt tên là thành phố vàng. Buổi trưa trời lên cao, nhưng trời vẫn xám. Tôi cầm cái bì thơ để sẵn (trên bàn ngủ rồi đưa cho chồng :

— Cha cho tụi mình tiền này anh, đỡ khổ.

Chàng mim cười :

— Vì cha biết tụi mình nghèo, người lớn ai cũng tưởng tượng lớn như cha đó khổ biết mấy em nhỉ ?

Cái giường sở sở ra đó chẳng đứa nào dám nghĩ đến. Cuối cùng chàng đành rủ :

— Đi ngủ em, đêm qua anh ngủ hơi ít.

Em cũng vậy.

Chàng hôn tóc, thật khẽ và thật hiền. Hôn chân đẹp thế nào mà ai cũng đều biến mình đi. Tôi chớ một cái gì khác hơn, nhưng cứ mơ hồ run sợ. Khi chàng sắp sửa tôi bỗng hoảng hồn co dúm lại. Chàng thương hại :

— Thôi ngủ đi, anh ru cho em ngủ.

Tôi gối đầu trên tay chàng. Mới anh đi, em lại vào nội trú kỳ ghê anh nhỉ ?

— Có gì kỳ đâu, gắng học cho xong đi em ạ.

— Nghĩ tụi bạn không biết em đã có chồng, em buồn cười quá.

— Em thì có lúc nào không cười đâu.

Nao nức quá, cả hai đều đều không ngủ nổi. Hôn nhau hoài vẫn thấy chưa đủ, vẫn thấy thiếu một cái gì khó nói ra quá chừng.

Tôi nâm xấp mơn man môi chàng rồi lồng tay vào tóc chàng. Buồn ghê, người ta cắt cụt khu rừng tóc thơm nồng mê đắm của tôi đi mất rồi. Mặt chàng đen, nhưng người chàng vẫn trắng. Tay chàng rắn chắc những gân, những mười ngón vẫn tròn đầy chết mê.

Chàng vuốt ve tôi :

— Vợ của anh rồi, phải ngoan nghe chưa ?

Toàn thân tôi bay lên lặng lẽng. Tôi hôn chàng thật sâu nhưng khi chàng sửa soạn tôi lại sợ. Chàng vẫn :

— Thôi dậy đi dạo một vòng đã, để dành chịu k không ?

Tôi gật đầu đã hơi tiếc tiếc. Buổi chiều chàng đưa tôi vào tiệm ăn sang nhất thành phố, bàn ăn chấp những ngọn đèn lồng màu vàng.

Đêm về đèn màu giăng trên những ngọn cây mặt hồ lung linh vạn sắc màu. Những ngọn đèn màu thả nổi trôi khắp mặt hồ nước toát giá sương. Những gốc thông, những rặng anh đào lấp lánh như đường nào lạc vào Thiên thai. Chưa bao giờ Đà lạt đẹp như đêm nay. Đêm tân hôn của tôi với chàng.

Tôi làm nũng:

— Anh với cho em cái đèn đang treo trên hồ đi anh.

Chàng cười :

— Để nó trôi nổi vậy đẹp hơn, vớt lên em sẽ thấy nó chỉ là cái đèn lồng rẻ tiền bán đầy ở Hòa bình với một ngọn nến.

— Rồi nó sẽ trôi về đâu hả anh ?

— Còn về đâu nữa. Đêm nay sương sẽ làm ướt hết, nên sẽ tắt đề chìm xuống đáy hồ.

— Buồn nhỉ.

Tôi thở chàng lang thang khắp nhưng con đường mở hội hoa đăng nhà nào cũng treo đèn kết hoa, cũng thắp sáng những gốc cây nhỏ. Mười giờ đêm chàng đưa tôi về nhà trên con đường lộng gió, gét cảm cảm, chúng tôi phải đi sát vào nhau. Sát nhau rồi vẫn còn thấy rét. Vào phòng tôi vội vàng thay áo chàng mặt rồi leo lên giường cuộn tròn trong chăn. Gió đập ào ào trên những ngọn cây. Gió rít thung lũng xa xa tội nghiệp. Tội nghiệp những ngọn cây đang rất xa yêu nhau trong gió. Tôi nằm hình dung ra mặt hồ trôi nổi những cái đèn lồng đủ màu, ở Đà lạt không thể không êm nhau. Phải cho nhau từng chút hơi ấm, từng li da thịt nóng của nhau, để sưởi cho bớt rét. Tôi rút vào người chàng co ro hai chân :

— Rét quá anh ơi.

Chàng ôm lấy tôi như ủ kín cho tôi bớt lạnh.

Tôi rét thế ít; giả vờ rét thì nhiều. Dần dần tôi quen hơi chàng. Lạnh thế nhưng chàng cởi hết áo ra, tôi vẫn im. Tôi ẩn kín vào chăng, cảm giác tuyệt vời chạy cùng khắp người tôi. Lấy chàng. Mất tôi ngời sáng những tuyệt vời [illegible] những ngón tay [illegible] người lớn [illegible] điều [illegible] mình rồi than khổ. Lấy chồng hạnh phúc muốn chết ngất đi, người lớn vớ rên rỉ. Chàng bảo tôi nhắm mắt lại. Tôi bảo chàng tắt đèn đi. Dễ thương hết sức lì lần đầu. Chàng vụng về tôi ngu ngốc nhưng rồi cũng xong. Cơn đau bỗng nhưng xé rách tôi ra làm hai. Có đau đớn nào ngọt ngào hơn nữa không anh ? Có giây phút nào thiêng liêng hơn nữa không anh ? Chàng gục đầu xuống như nai vàng uống nước dưới trăng khuya.

Tôi im lặng nghe cảm giác đau đớn ngọt trong da thịt. Cảm tạ Thượng đế đã cho mình đôi môi để hôn nhau. Cảm ơn Thượng đế đã cho mình vòng tay ấm để ôp ủ nhau. Và đội ơn Thượng đế đã cho mình da thịt biết say đắm nhau đến vô cùng.

Tôi cho là đẹp. Tôi tin là đẹp. Chúa hiện ra bắt tôi từ chối tôi cũng đành chịu. Chồng tôi là người đẹp nhất trong mọi người đẹp. Chàng từ tốn chàng gượng nhẹ yêu thương. Chàng hôn tôi không chừa lại một phần nào cho ai nữa. Tôi muốn hết to lên cho mọi người trong đêm thiêng liêng này, biết rằng hôn nhân là ân sủng đẹp để là quà tặng cao quí nhất. Tôi muốn mọi người kết hôn với nhau trong đêm nay. Tôi muốn mọi người hạnh phúc như tôi đêm nay.

Tôi bật thêm một ngọn đèn thứ hai trong phòng, để chiếm ngưỡng chàng. Đêm nay tôi yêu chàng hơn lúc sáng nhiều. Đêm nay tôi yêu chàng hơn thủa nào mới yêu nhau, mới e ấp hôn khẽ môi nhau rất nhiều. Tội nghiệp những cặp tình nhân không lấy được nhau đành ăn ủi răng tình đẹp khi tình tồi. Nếu họ biết trở nên một, hai người biến thành một trong nhau tuyệt vời thế nay họ sẽ đau khổ đến chừng nào ?

Tôi lồng tay trong mái tóc ngắn của chàng nghe hơi xót xa. Ngày mai nữa thôi. Đêm mai nữa thôi. Chàng sẽ trở về cả; quân trường khổ bỏng của chàng.

Nhớ chàng đêm nay tôi mới biết tôi đẹp. Đẹp từ ngón chân đẹp lên sợi tóc. Nhớ chàng đêm nay tôi mới hiểu tại sao có tôi. Tại sao Thượng đế sinh ra tôi, cho tôi mười ngón chân hai bàn tay, đôi cao và cái thung lũng đẹp. Nhớ chàng đêm nay, tôi biết rằng tôi có một giá trị vô cùng trong vũ trụ. Tôi bết bân khoăn, hết bơ vơ và hết cay đắng kiu lên. Tại sao người sinh ra tôi hỡ Người ?

Tôi qui trên giường này vào Thủ Đức.

(Xem tiếp trang 4)

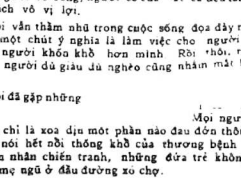

NHỮNG CHUYỆN TRÂU BÒ TRONG THƯỞ THANH BÌNH

Trâu trắng, Trâu đen, chọi Trâu và Tết chăn Trâu

☆ Sưu tầm TÔ MINH LOAN

Thuở thanh bình xa xưa đó, trường răng chẳng ngày nào còn nhìn thấy thì nay Thanh Bình đã lỏ rạng! Bác Chuột trước khi bước ra đi, khăn gói giờ đưa những chồ cho bác Trâu Già đến kéo cày trả nợ nước vọng thanh bình đã thành tựu, tiếng súng đã im rồi, đạn bom, hỏa tiễn không còn rớt xuống nữa, kể chuyện Trâu, Bò trong thuở thanh bình lại đâm hợp thời...

CÁI SAI LẦM CỦA ÔNG NGƯU NHO

Tôi còn nhớ có một ông lùn tịt, tưởng rằng mình nhiều chữ Nho lắm lên mắng thiên hạ một câu giữa đông đủ những người cầm bút đang họp nhau :

— Trâu tìm trâu, ngựa tìm ngựa! Họ tập họp ở đây là thế đó!

Có người ngân ông lùn tịt đó lại hỏi : Trâu tìm trâu, ngựa tìm ngựa là gì thưa bác? Bác dịch mồm cãy đó ở đâu?

Bác lùn tịt ra điệu mình là nhà Nho bèn đáp :

— Đó là dịch ở câu chữ Hán : Chu tầm chu, mã tầm mã...

— Có phải chu là trâu không?

— Còn gì nữa!

Người hỏi bịt miệng cười :

— Đúng anh là thứ Ngưu Nho nghĩa là nho trâu đó! Có kẻ là khuyển Nho nhưng chưa là ngưu Nho, nghe lại hay nói chữ!

Câu Chu tầm Chu, Mã tầm Mã có nghĩa là Thuyền tìm thuyền, ngựa tìm ngựa! Số là ở bên Tàu trước kia có hai lối đi, một là đi đường bộ thì thương phải đi ngựa, con đi đường thủy thì phải đi thuyền nên mới có câu Chu tầm chu, mã tầm mã... Qua đến An Nam ta, mấy ông Ngưu Nho cho chữ Chu là Trâu vì ở Bắc có nhiều nơi gọi con Trâu là con Tru.

TRÂU TRẮNG, TRÂU ĐEN

Cách đây chừng 40 năm, hồi đó còn bị Pháp cai trị và triều đình nhà Nguyễn vẫn còn duy trì cổ tục, hàng năm trừ năm nào có nhuận, vào tháng giêng có một ngày lập Xuân, các Tỉnh nhứt là những tỉnh thuộc Trung Việt, các quan đầu Tỉnh như Tổng Đốc hay Quản Phủ phải làm l' Lập Xuân!

Ngày hôm đó, các chúng lập bương án, treo cờ, kết hoa đón lễ Lập Xuân, có kiệu rước vị Thần Nông là vị Vua dạy dân làm ruộng trồng lúa! Kiệu rước đi đến đâu, dân chúng đốt pháo reo hò đón mừng và áo ra coi hình vẻ Vua Thần Nông!

Hình vẻ này vẽ theo hình trong cuốn Lịch Tàu! Năm nào ra coi hình Vua Thần Nông dắt trâu trắng đi cày, dân chúng đều có vẻ buồn rầu vì Vua Thần Nông đem trâu trắng ra đồng chỉ rõ năm đó mất mùa!

Do đó, trong dân gian mới có câu : Trâu trắng đi đến đâu mất mùa đó!

Dân chúng ghét hiện tượng trâu trắng lắm!

Năm nào thấy Vua Thần Nông đem trâu đen đi cày dân chúng mừng rỡ, đốt pháo ăn cỗ rất lớn, cho rằng năm nay được Mùa nhưng không phải nhìn Trâu Đen là mừng, con phải nhìn hình dáng và giấy của Vua Thần Nông nữa! Con năm Vua Thần Nông đi giấy dắt trâu đen là năm đó được mùa hoàn toàn, phong đăng hòa cốc, con năm nào Vua Thần Nông dắt trâu đen nhưng chân giấy chân dắt thì dân chúng cho rằng, năm nay hạn hán nên khi có mưa, Vua Thần Nông xo giấy không kịp chỉ đi có một giấy mà thôi phải vội vã dắt trâu đi cày cho kịp nước mưa ngấm ruộng.

Mỹ tục của nước ta về ngày lập Xuân rất hay, trong kinh đô chính nhà Vua cầm cày đánh trâu cày tượng trưng và nhổ mạ cấy lúa! Tại các Tỉnh thì một trong 3 quan đầu tỉnh trong Đốc Bộ Đường phải đi cày tượng trưng, nhổ mạ và cấy lúa!

Nước Việt lấy nghề nông làm căn bản nên nhà Vua cũng như các quan rất trọng việc sản xuất lương thực! Đi cày, gieo mạ, nhổ mạ, cấy lúa là để khuyến khích dân chúng chăm lo việc đồng áng sản xuất!

CHỌI TRÂU

Dù ai buồn đau bao đâu,
Mồng mươi tháng tám, chọi trâu cũng về :

Tục lệ chọi trâu ở miền Bắc không xảy ra trong mùa Xuân mà là mùa Thu, vào ngày mồng Mười tháng Tám, gần đến ngày Tết Trung Thu «Đân Đo Sơn» một dân miền Biển gần Hải Phòng, thuộc tỉnh Kiến An có lệ chọi Trâu rất [illegible]

Lệ chọi Trâu nay có từ khi Nguyễn-Hữu-Cầu

(Tiếp theo trang 11)

LÒNG NHÂN KHÔNG THIẾU TRONG XÃ HỘI NHIỀU KHỔ ĐAU NÀY

☆ KIỀU MỸ DUYÊN

NĂM ngoái 29 Tết tôi đã đáp tàu ra Đà Nẵng, ngồi xe đò ra Huế, rồi ăn Tết ở Quảng Trị, Gio Lanh, Đông Hà, Cam Lộ. Mồng 10 Tết bay lên Pleiku. Một năm với thật nhiều chuyện đi, bao nhiêu lần nằm nhà thương ở Đại Đội 2 Quân Y Pleiku, Quân Y Viện Nguyễn tri Phương Huế và Phan thanh Giản Cần Thơ.

Tâm mắt mở rộng với rừng núi bao la bát ngát của Cao Nguyên Trung Phần, đau xót với Quảng Trị điêu tàn ngút ngàn khói lửa. Và những tháng cuối năm tôi trở về thường trực ở Tổng Y Viện Cộng Hòa để viết về thương bệnh binh đang điều trị tại đây.

Nỗi đau khổ của con người thật lớn. Thiếu ăn, thiếu mặc và những vết thương hành hạ suốt năm tháng. Vậy mà người ta vẫn chịu đựng để sống ngày hôm nay giống ngày hôm qua và giống ngày mai. Đều đều và chán nản.

Tình thương không thiếu.

Và tôi đã gặp những người giàu tình thương trong một giới. Qui vị đã đến với việc cứu trợ miền Trung, hưởng ứng chiến dịch xe lăn tay cho thương bệnh binh vv...

Riêng kể viết bài nghèo nàn quá chẳng có đủ tiền để cho 1 chiếc xe lăn tay, chỉ biết kêu gào những vị có lòng từ tâm hưởng ứng, giúp đỡ anh em thương bệnh binh. Nghèo đói, nhỏ nhoi và bất lực, nhiều khi tôi tự chua xót với chính mình. Một hôm tôi tâm sự với chị Nhật Tiên :

— Vừa rồi có một nhà xuất bản thương lượng mua tác phẩm của em giá 100.000 đồng và tặng em 100 quyển đặc biệt. Bản tác phẩm này em sẽ tặng được 3 xe lăn tay chị ơi!

Chị Nhật Tiên vui vẻ :

— Hay là để chị nói với một nhà xuất bản xuất bản sách của em, chắc được nhiều tiền hơn, để cho anh em thương bệnh binh nhiều xe lăn tay hơn.

Ngày hôm sau chị Nhật Tiên cho tôi biết ông bà giám đốc vui vẻ in sách của tôi. Thật cảm động. Những tâm hồn vô vị lợi không thiếu trong xã hội này. Sáng thứ sáu mỗi tuần tôi đều gặp chị Khai Trí và chị Nhật Tiên vào tổng y viện Cộng Hòa tặng sách báo và tiền cho thương bệnh binh đang thương không người săn sóc và bị vợ bỏ v.v...

Nhiều vị ân nhân đã âm thầm lặng lẽ đến tổng y viện Cộng Hòa mỗi ngày săn sóc thương bệnh binh. Người có công, người có của ít cả đều làm việc một cách vô vị lợi.

Tôi vẫn thầm nhủ trong cuộc sống đọa đày này sở dĩ còn một chút ý nghĩa là làm việc cho người khác những người khốn khổ hơn mình. Rồi thôi, rồi tất cả mọi người đủ giàu đủ nghèo cũng nhắm mắt buông xuôi.

Tôi đã gặp những [illegible] Mọi người đến với họ chỉ là xoa dịu một phần nào đau đớn thôi. Lắm sao mà nói hết nỗi thống khổ của thương bệnh binh, của nạn nhân chiến tranh, những đứa trẻ không cha không mẹ ngũ ở đầu đường xó chợ.

Tôi mơ ước thật nhiều, làm sao mình có thật nhiều tiền để giúp đỡ những người khốn khổ mà tôi đã gặp. Nhiều khi chỉ cần mấy trăm bạc mà người thương bệnh binh có phương tiện để vẽ quê sau khi xuất viện. Tôi đã từng rưng rưng muốn khóc khi một em tế liệt 17 tuổi nằm ở trại tổng quát 4 nói với tôi.

— Cô ơi, cô cho con cây kem, con về đây cả tuần rồi mà không có khăn mặt, không có kem, không có bàn chải đánh răng, không có gì hết.

Bệnh nhân tế liệt hơn nữa phân thân thể nằm sát cửa sổ, một cánh tay gầy phải băng bột trắng xóa cả ngực.

Em nằm im bất không ai nuôi. Em nhờ một thương bệnh binh gầy tay còn đang băng bột trắng xóa đi lấy nước cho em. Em thương bệnh binh nầy bị lần đúng vào chỗ xương gãy, em đau đớn nhăn mặt. Tôi đành phần lấy nước trà cho em tội không chen lần được nên cuối cùng chỉ lấy được cốc nước chai nước. Buồn buồn, tôi hỏi em :

— Để tôi đi xuống cầu lạc bộ mua nước cho em.

Em lắc đầu : Con uống ít lắm. Tế liệt tiêu tiểu tự nhiên ra không nên uống nhiều.

Thảm cảnh trong bệnh viện nói chẳng bao giờ hết. Một giọt nước cũng cần, một chục bạc, một giọt sữa, một điều thuốc, một chiếc khăn mặt, một cây kem v.v... thứ gì cũng cần. Người nằm đó im lìm bất động chỉ còn chờ đợi những vị ân nhân tìm đến.

(Xem tiếp trang 5)

Cuối năm 1954 qua đầu năm 1955, tôi ở Hải phòng thành phố cuối cùng của những người Quốc gia trước khi Đất Nước chia cắt hoàn toàn, bên kia lãnh thổ thuộc vĩ tuyến 17 thuộc về vùng cai trị của Cộng Sản !

Hồi đó, chơi cho đã, hút cho sướng rồi ra đi, chẳng một tiếc thương gì nữa ! Cả cuộc đời của mình cần chả tiếc nay phải dứt áo ra đi thì tiếc làm gì mình hình hài gần nửa đời người lang thang, giang hồ từ xứ...

Trời cuối năm ở Hải Phòng, giá rét cắm cảm, lúc nào cũng phải bận quần áo lạnh, chui đầu vào tiệm hút nằm hút cho cho sướng...

Trong khi đi hút, nằm ở tiệm, tôi gặp Tuyết, một cô gái trẻ, quen với tôi khi tôi lang thang ở đất Phát Diệm với Phạm trọng Tố. Tuyết và tôi yêu nhau nhưng Trời đày đọa hai đứa không lâm sao kết hợp được với nhau mặc dầu chúng tôi yêu nhau lắm, thương nhau lắm !

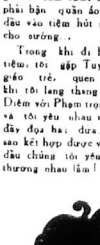

Từ Hà Nội xuống Hải Phòng vào dịp cuối năm, Tuyết đi tìm tôi không gặp ! Tuyết gặp Nguyễn Hoạt tức Hồ Chân hỏi thăm về tôi. Nguyễn Hoạt chỉ đến chỗ tôi nằm hút :

— Bà cô đến đã lả gặp ! Dạo này nó hư lắm, nằm hút suốt ngày đêm trong tiệm hút, chả thiết tha gì nữa !

Tuyết cho biết, Tuyết định đi Saigon ngay, muốn gặp tôi để bàn vài chuyện ! Hoạt dành xe đưa Tuyết đến gặp tôi ! Vừa vào trong tiệm hút, thấy tôi đang nằm hút Hoạt lắc đầu :

— Bà thấy chưa ? Hắn đâu phải như trước nữa, nằm như thế suốt ngày, đói thì sai bồi đi mua cơm về ăn hoặc ra ăn hàng phở Dực...

Tuyết cười nói :

— Em biết rồi anh Lai rồi ! Thôi cám ơn anh...

Tôi cười hào Hoạt :

— Cả hút, nằm xuống đây việc gì mà ai và dở thế !

Hoạt lắc đầu đi xuống cầu thang Tuyết ngồi bên tôi hỏi :

— Bao giờ anh đi Sài Gòn hay là nằm lì ở đây :

Tôi chán nản đáp :

— Lúc nào đi cũng được có gì mà không đi được, Giang gơn chỉ có một cái và lý mà thôi, sách đi lúc nào được tức đó...

Cả đôi tiếm cười nói :

Hôm nay 26 tháng chạp rồi cậu có đi thì cũng qua giêng mới đi chớ !

Tôi cười nói :

— Tháng chạp thì làm gì, đi lúc nào cũng chẳng được !

Tuyết bảo tôi :

— Em định bảo với anh một vài việc nhưng anh hút như thế này làm sao mà đi được ! Em định vào Sài Gòn trước Tết !

Tôi cười đáp :

— Anh đã bảo đi lúc nào cũng được, đi ngay bây giờ cũng được mà...

Tuyết cười hỏi :

— Như thế anh vào Sài Gòn với em...

— Xong rồi, lúc nào đi...)

— Bây giờ ra coi Ủy Ban Di cư cho đi kẻo nào thì mình đi lúc đó !

— Xong rồi, đi ngay bây giờ nhé !

— Dạ, nhưng anh còn hút.

Tôi chán nản :

— Anh cứ bỏ hút bao giờ đâu ! Hút hết ngày này đến ngày sau, tháng này đến tháng kia, năm này sang năm khác, lúc nào chả hút ! Thôi đi nghe !

Thế là tôi vùng dậy đi với Tuyết ra Nhà Hát Lớn Hải Phòng gặp Mai văn Hàm giấy vô Nam ! Ông Mai văn Hàm, tội nghiệp hồi còn mà ông, ông rất tốt, ông là chủ nhiệm tờ Tin Mới thay Bác Sĩ Luyện, ở Hà Nội hồi tiền chiến, Tòa Soạn ở số 5 và 7 Phố Denis tức Julien Blanc cũ mà hồi đó tôi làm phóng viên cho tờ Tin Mới, anh Tam Lang làm chủbút, Thượng Sĩ lâm Biên Tập Viên nên đối với tôi ông thân lắm ! Rồi gặp ông Hàm xin giấy vô Nam, ông Hàm hỏi :

— Ông Lai muốn đi máy bay hay đi Tàu thủy ! Mỗi tức 28 tháng chạp có chuyến Tàu Marine Serpent đi Sài Gòn, quãng mồng một Tết đến Sài Gòn rồi !

Tôi quay lại hỏi :

— Em muốn đi máy bay hay đi Tàu Thủy ! Đi máy bay thì chỉ trong vòng 5 tiếng đồng hồ thì đến Sài Gòn; còn đi Tàu Thủy thì phải mất 3 ngày.

— Tàu Mỹ à anh !

— Ừ Tàu Mỹ chở Việt Nam không có tàu thủy...

— Như thế đi Tàu Thủy của Mỹ cho bết đủ mùi anh à ! Chẳng mấy khi có dịp đi Tàu Thủy loại Tàu Thủy lớn của Mỹ, chớ đi máy bay thì dễ rồi !

Tôi đồng ý với Tuyết, xin đi tàu thủy, chuyến Marine Serpent vào ngày 28 tháng chạp ! Lấy xong giấy đi Tàu tôi và Tuyết đi ăn rồi lại quay về tiệm hút ! Chuyện tôi hút đối với Tuyết không thành vấn đề vì khi còn ở Hà Nội, Tuyết vẫn đi tìm tôi ở tiệm hút, vẫn ngồi với tôi vẫn ngày bên mâm đèn ! Do đó, chuyện tôi đưa Tuyết đến mâm đèn là chuyện rất thường !

Tôi và Tuyết ở với nhau cho đến sáng ngày 28 tháng chạp xuống Tàu Mỹ mồm ra Vịnh Hạ Long đáp tàu Mỹ Marine Serpent để đi Sài Gòn.

Chúng tôi chọn được chiếc bàng trên Tàu lâm giường đôi mê ! Phải nói rằng, nếu những cặp tình nhân nào đang yêu nhau hoặc cặp vợ chồng nào mới lấy nhau nên đi Tàu Thủy trong tuần trăng mật, trong lúc yêu thương nhau như đã được hưởng cái cảnh ngắm bể bao hứng gió lộng tiêu boong tao nhớt là đi Tàu Mỹ lại là cái khoái nhất.

Đêm 28 tháng chạp, Tàu trời khỏi Vịnh Hạ Long đi ra biển Nam Hải tức đi xuống phía Nam. Trời gió rất khủng khiếp nên tôi và Tuyết nằm lì trên ghế dài ôm, đắp chăn ôm nhau cho ấm...

Cũng đi với chúng tôi có hàng trăm ngàn người khắc nữa hầu hết là những người từ vùng Đồng Bằng Bắc Việt chạy xuống Hải Phòng đi ngay vô Nam. Trên Tàu có đủ mọi thứ mâm đèn ở phiêu lưu sang như sao trên trời, chỗ nào cũng có mâm đèn, thà hỗ mà nằm hút.

Vào sáng ngày Chúa Nhựt trời nắng ấm, có lẽ Tàu đã đi vào đến gần Nha Trang rồi hôm đó đúng là ngày 30 tháng chạp, tôi và Tuyết lên boong Tàu đứng ngắm cảnh biển rộng. Những làn sóng bạc đầu nhỏ lăn rồi chìm xuống. Một đoàn Hải Điểu đang tôn sóng, có những con chim thiết đẹp cứ nhào xuống như để đớp những đớp sóng bạc đầu, mê man trong việc đánh sóng, thế nào cũng bị một con cá nấp thro lăn sóng bạc đầu nhảy lên đớp được chim Âu ! Có đều rất lạ luôn luôn con chim Âu đực bị cá đớp ăn chớ không bao giờ con chim Âu mái bị cá đớp ăn thịt cả !

Con Chim Âu mái thấy chồng bị cá ăn thịt rồi, gào lên những tiếng thê thảm rồi bay đi mất hút ! Chim Âu mái bay đi để tìm chỗ sanh, ấp trứng...

Giống giống chim Âu vẫn còn là nhớ có chim Âu mái ! Nhưng rồi, chim Âu vẫn tiếp tục gào sóng, thì số g hiền !

Tôi cười bảo với Tuyết :

— Đêm nay, đêm trừ tịch, em nói chuyện chim Âu, chồng ta đúng đây coi có con chim Âu nào bị cá đớp không ?

Tôi vừa nói thì Tuyết đã chỉ ra chỗ mấy con chim Âu, reo lên :

— Anh Lai, nhìn kỳ đi kìa, một con chim Âu đực đã bị chim dưới biển, rồi con chim Âu mái đang gào lên nhớ g tiếng thê thảm đó. Đúng rồi...

Tôi nhìn theo tay Tuyết thì quả có một con chim Âu lớn bạn đang gào lên những tiếng thê thảm vì mất bạn lòng rồi !

Tôi biết Tuyết hăn vui tôi lắm vì tánh tôi khi chăm xác đến bà thì chăm xác rất kỹ nhưng khi gió lên, thích g ang hề vật là tôi đi biển hết !

Tôi muốn an ủi Tuyết bèn nói :

— Thôi, chim Âu Mái đi xuống ! Đứng trên này lo là có con cá nào đớp mất chim tiếng thì sao ?

Tuyết nói với giọng cương quyết :

— Anh đừng lo nếu anh chết thì em chết theo anh chớ em không như chim Âu Mái vì tỏ sự trung đầu.

Tôi cười nói :

— Như thế anh tuyệt tự với em hả.

— Anh nhiều con rồi, con với em chẳng cần phải có con với anh làm gì nữa.

Tôi và Tuyết vừa chỗ nằm Trời bắt đầu tối, mâm đèn à phiện lại được dọn lên, câu chuyện chim Âu em kinh tối mất.

Tôi xuống nằm bên một mâm đèn định bụng, đêm nay, đêm Trừ Tịch sống trên Tàu Marine Serpent của Mỹ, tốt cho hết đêm trừ tịch, qua ngày mồng một Tết thì vô đến Sài Gòn lên bờ ăn Tết cho sướng.

Tôi rủ Tuyết xuống nằm với tôi. Tuyết bằng lòng, nhưng lấy Nhỏ Tiếo ra mời mọi người rồi nói với tôi :

— Đêm nay. Giao Thừa em có cái này mừng anh à.

Hai con chim Âu đi Tàu Mỹ rung rinh chăng tôi cảm thấy thấm thía trong cuộc tình duyên lỡ làng giữa tôi và Tuyết. Lẽ đó tôi nhận hết. Hay giờ Tuyết không còn, Tuyết chết vì một nạn máy bay cách đây 6 năm, hồm nay viết lại trên hồi kỷ này, tôi vẫn còn nhớ đến nét mặt xinh đẹp của Tuyết.

Tôi nằm hút 6 phiếu cho đến khuya. Chúa Tàu Marine Serpent biết phong tục tập quán của người Việt nên đúng giờ Trừ Tịch đi đến phòng chúc Tết. Tuyết hỏi tôi :

— Có Chúa Tàu ở đây, mời ra mời chúa Tàu cho vui. Uống bằng ly giấy cũng được.

Tuyết đứng lâu lấy chai sâm banh trong và ly đưa xuống cho tôi. Chúa Tàu vừa đến chúc Tết tôi mở sâm banh kêu nhau tiếng pháo Tết rét ra mời Tuyết đầu tiên rồi đến Chúa Tàu.

Chúa Tàu Marine Serpent cười sung sướng chúc Tết chúng tôi sau khi nâng ly sâm banh uống cạn.

Chúa Tàu đi rồi tôi hỏi Tuyết :

— Sao em lại mang chai sâm banh này đi theo ?

Tuyết buồn vì câu tôi hỏi, nhưt là đã Giao Thừa qua năm mới rồi nàng cười chua chát

— Anh nhìn lại nhãn hiệu của chai sâm banh này, chớ ai lý đây.

Câu đó làm tôi ngẫn ngơ vì chai sâm banh này chính tôi mua vào dịp Tết năm 1953

Tôi cười sung sướng :

— Có Chúa Tàu ở đây, mời ra mời chúa Tàu cho vui. Uống bằng ly giấy cũng được.

Tuyết đứng lâu lấy chai sâm banh trong và ly đưa xuống cho tôi. Chúa Tàu vừa đến chúc Tết tôi mở sâm banh kêu nhau tiếng pháo Tết rét ra mời Tuyết đầu tiên rồi đến Chúa Tàu.

Chúa Tàu Marine Serpent cười sung sướng chúc Tết chúng tôi sau khi nâng ly sâm banh uống cạn.

Chúa Tàu đi rồi tôi hỏi Tuyết :

— Sao em lại mang chai sâm banh này đi theo ?

Tuyết buồn vì câu tôi hỏi, nhưt là đã Giao Thừa qua năm mới rồi nàng cười chua chát

— Anh nhìn lại nhãn hiệu của chai sâm banh này, chớ ai lý đây.

Câu đó làm tôi ngẫn ngơ vì chai sâm banh này chính tôi mua vào dịp Tết năm 1953

Hồi ký của TRẦN ĐỨC LAI

GIỮA ĐÊM TRỪ TỊCH 2 CON CHIM ÂU ĐI TRÊN TÀU MỸ...

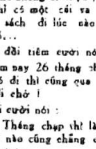

— Đến bao giờ Giao Thừa rồi em mừng a h mới Tết sâm banh, em mang theo từ Hà Nội xuống đang để trong và ly của em kia.

Đến nhà Tuyết ở cửa Đông nống nhưng Tuyết đi vắng, tôi để chai sâm banh lại. Lý tao vào nhân chai và viết lại bảo thư chúc Tết rồi đi biền biệt luôn. Tuyết vẫn giữ chai sâm banh đó để đêm nay trên chuyến Tàu Mỹ đói chim Âu đi trên tàu Mỹ mà không phải gào sóng...

Không ai ngờ chuyến Tàu Marine Serpent là chuyến Tàu chia ly giữa tôi và Tuyết ! Và cũng vì chai sâm banh đó, và ly của tôi và Tuyết bị mất trôm vào sáng mồng một khi Tàu Mỹ Marine Serpent ghé Rạch Dừa Vũng Tàu !

May trong tôi của Tuyết còn 5.000 đồng và được lãnh mỗi đứa 800 đồng, mướn xe ta xi từ Vũng Tàu về Sa Đéc hết 1.000 đồng !

Chẳng tài ở với nhau trong khách sạn gần nửa tháng, tôi lại phải trở ra Hải Phòng vì hồi đó tôi đang làm công chức cho Nha Thông Tin Bắc Việt. Tuyết ở lại Saigon. 3 năm sau mới gặp lại thì Tuyết đã lấy chồng. Nàng cho biết, đứa con đầu lòng đó là con tôi, đặt tên nó là Mỹ để kỷ niệm một chuyến đi Tàu Mỹ giữa đêm Trừ Tịch !

Sở dĩ, Tuyết phải lấy chồng vì nàng có mang với tôi, không lẽ chịu cảnh chửa hoang vì tôi đi biền biệt, mà g tìm cũng không gặp, có một chàng trai hào hoa bằng lòng lấy Tuyết, nhận thằng Mỹ là con chính thức !

Ân đó cũng là duyên kiếp...

Viết xong tại Sài Gòn ngày 23 tháng Giêng năm 1973

TRẦN ĐỨC LAI

Lòng nhân không...

(Tiếp theo trang 4)

Tôi quý mến rất cả mọi người, nhất là những người đau khổ. Tôi đi suốt ngày, mở mắt ra là đi cho đến tối về. Tôi trình bày những cảnh đau khổ có thật và mời gọi những người có lòng nhân hãy tìm đến với họ.

Một người bạn cười nói đùa :

— Chị làm việc xã hội nhiều quá, đến khi chị gặp người chị yêu chị mệt mỏi mặt mày cau có, coi chừng mất bồ đó.

Tôi trả lời với nhiều kiêu hãnh :

— Anh ấy còn khuyến khích tôi làm việc xã hội.

Nhiều khi anh ấy còn an ủi khi tôi gặp những trường hợp bực mình.

Đẹp nhất trên đời này là tình yêu.

Người yêu người.

Hy vọng rất cả mọi người yêu thương nhau. Không ganh ghét, không thù hận cũng như Chúa, như Phật, Chúa và Phật yêu thương t.t cả mọi người.

Ôi ! tình yêu sao mà đẹp tuyệt vời.

Tình yêu làm ấm lòng người, tình yêu làm cho người ta có hy vọng để sống.

Ngàn đời tình yêu vẫn được ca tụng.

LUẬT RỪNG

LUẬT RỪNG NĂM CON CHUỘT LÀ THỨ LUẬT RỪNG ĐỀU CÁNG NHỨT !

Một tay cầm gậy, một tay cầm củ cà rốt, Độc Sừng giở luật lệ trong Rừng Xanh, thứ luật bất thành văn, thứ luật không cần phải bàu bán gì hết, cứ thằng nào khỏe là đớp mà yếu là nhịn. Thằng khỏe muốn đớp tỷ dùng sức mạnh để đàn áp thằng yếu, con thằng yếu muốn chống lại thằng khỏe hay đụng Luật Rừng thì chỉ có một cách là chửi cha thằng khỏe hay bắt nạt thằng yếu, chửi rất đều cáng, chửi rất chua chát, càng cậy khỏe đánh thằng yếu, thằng yếu cáng chửi già, càng chửi một cách khủng khiếp nhứt...

Vì là người giữ Luật Rừng nên Độc Sừng cũng phải làm việc của cả những kẻ mạnh chuyên dùng sức người đánh thiên hạ và cả những kẻ công việc của kẻ yếu, cứ chửi toáng lên, chửi một cách chua cay, có khi mang ngay mình ra để chửi thiên hạ cho thấm thía...

Nào ngờ, thiên hạ xài luật Rừng cũng biết áp dụng phương ngôn hành động của các cụ ngày xưa để lại, là :

— «Giả đòn; non lẻ đánh đau phải chừa !»

Những kẻ xài luật rừng áp dụng chăm ngôn trên đối với Độc Sừng nghĩa là mày càng chửi, ông càng oánh mạnh, oánh mạnh mày chửi quá ông oánh lối khác, oánh ngay vào nồi cơm của mày là mày hết chửi !

Quả đúng, thiên hạ xài Luật Rừng đã đánh vỡ bể nồi cơm của Độc Sừng nên suốt một năm canh giữ Luật Rừng, Độc Sừng chửi toáng lên được giả nửa năm, còn quên nửa năm cám như hến, thỉnh thoảng chửi số được một vài lần vì nhà sung sướng như được ăn yến, ăn vây, trong bữa cơm thịnh soạn nhứt !

Câu chuyện đập vỡ bể nồi cơm của Luật Rừng như sau đây :

— Ngày đó, một ngày thế thảm nhứt của năm con Chuột, tại Quảng Trị giặc Cộng đã tràn qua sông Bến Hải vượt khe phi quân sự đang tiến vào Quảng Trị ! Lực lượng của sư đoàn 3 Bộ Binh chiến đấu anh dũng trước sức tấn công ào ạt của Cộng Quân, Độc Sừng ác với Cộng Sản từ lâu, ghét bọn Độc Tài như ghét chó nên lớn tiếng chửi bọn Cộng Sản độc tài đang rước voi về tày mồ ông Cha, lấy súng đạn của Bắc Kinh và Mạc Tư Khoa cùng lũ chó Đỏ ở Đông Âu về giết hại anh em đồng bào ! Độc Sừng chửi toáng lên, chửi rất hùng hồn thì chẳng mấy chốc gây của bọn khốn nạn đập trúng nồi cơm của Độc Sừng...

Hôm đó, nồi cơm bị bể thế là cả nhà Độc Sừng đem Độc Sừng ra xử tội cái tội làm vỡ nồi cơm, phải nhịn đói suốt ngày hôm đó !

Các bạn đều biết, Độc Sừng 7 vợ 28 đứa con, đứa nhỏ nhứt mới có 7 tháng tính đến ngày Độc Sừng viết bài Tất Niên cho Luật Rừng ! Độc Sừng lại là người ở trong đảng Sợ Vợ với Tâm Mộc, Anh Tâm, Tú Gân v.v... lại càng khổ hơn nữa ! Người ta có một vợ thì sợ vợ đã khủng khiếp lắm rồi, có nhiều anh sợ vợ đến nỗi vợ vừa hiếc mắt định dùng cùi tạ xài luật Rừng với chồng, anh chồng rét run cầm cập, lưỡi ngọng lại, mất tiêu đi như người lên động kinh, huống hồ Độc Sừng 7 vợ, 28 đứa con, có nồi cơm bị đập vỡ luôn đó thì hỏi răng, làm cách nào để chống đỡ cho nổi với một phiên Tòa có 7 bà Chánh Án kiêm Công Tố Viên và 28 nguyên đơn kêu gào thê thảm...

Vì là dịp cuối năm, Độc Sừng xin thuật lại phiên Tòa gia đình xử Độc Sừng về tội, dám chửi toáng đến nỗi vợ nồi cơm ngày hôm đó !

Khi 7 vợ của Độc Sừng ngồi vắt nóc trên ghế gọi Độc Sừng ra để hỏi tội, Độc Sừng có lễ phép đưa tay lên trời thề răng, không biết vì sao họ đập vỡ nồi cơm của Độc Sừng, chứ thực quả Độc Sừng không bao giờ nỡ gây sự bất cứ với thằng nào, con nào !

Độc Sừng nói một cách rất thê thảm :

Tôi xin phép hoãn phiên xử này lại để tôi nhờ Luật Sư Tú Gân và Anh Tâm dên cái cho tui chớ mình tui mần răng mà cãi lại mấy bà và lũ nhỏ này !

Bà vợ thứ nhứt cầm dồi đũa bếp gõ xuống bàn nghiêm nghị đáp :

— Ông không được dùng kế hoãn binh ! Bây giờ 7 đứa tôi và 28 đứa con đang đói thắt ruột lại đây nè !

Độc Sừng méo xệch miệng đáp :

— Thì chính tôi cũng đang đói chớ đâu phải các mình đói !

Bà vợ thứ 7 là người vợ tôi thương nhứt cũng quắc mắt hỏi tội tôi :

— Ai bảo nó miệng, hoa bút chửi người ta làm gì ! Chúng nó làm gì kệ mụ nội chúng nó, chửi chúng nó có được gì không hay là bể nồi cơm của nhà này rồi !

Ngay khi đó, bỗng có tiếng thằng nhỏ reo lớn :

— Bố ơi, bác Tú Gân đến ! Bác Tú ơi đợi quá rồi ! Bà vợ thứ 3 của tôi gật :

— Bác Tú đến kẻ xác bác Tú ! Bác Tú với Bố mấy là hai kẻ Nội Thù chỉ biết chửi đồng thiên hạ mà thôi !

Tú Gân đi vào thấy 7 bà vợ của Độc Sừng ngồi nghiêm ngộ một giấy đài bên Tú Gân.

— Chuyện chi đây hỉ ! Chi mà dữ như thế này ?

Độc Sừng quay lại bảo Tú Gân :

— Chúng nó đập vỡ nồi cơm hôm nay của tao rồi, các vợ tao đang xử tội tao tại sao để người ta đập vỡ nồi cơm chết hết rồi ! Mầy vào cứu tao với...

Tú Gân hung hăng :

— Đánh thấy mẹ nó đi...

Độc Sừng hỏi :

— Đánh ai ?

— Lũ vợ con mày chứ còn đánh ai ?

— Mầy lạo, đánh như thế có khác nào tao đánh tao không ? Mầy đừng phá hoại nữa...

Bà vợ thứ hai của Độc Sừng quắc mắt nhìn Tú Gân

— Anh chưa có vợ anh đừng hung hăng nhiều ! Cứ lấy vợ đi rồi thấy có đánh được vợ không đã ! Đừng nói lảo Tú Gân...

Lũ con của Độc Sừng hô lớn :

— Đã dảo bác Tú Gân và bố Độc Sừng, hạt kẻ nội thù chuyện phá hoại !

Tú Gân tái mặt giở luật ra hỏi :

— Ai cho phép chúng mày tự tập ở đây để đã đảo tao với bố chúng mày, để phá hoại, bắt bố tù hết bây giờ.

Thế là 7 bà vợ của Độc Sừng nổi sùng đứng phắt lên sỉ sối vô Tú Gân :

— Bác định bỏ tù ai ? Bác định làm gì mấy mẹ con chúng tôi ! Có phải bác định xử phe với thằng khốn nạn này phải không ?

Tú Gân biết nguy đến nơi rồi, tránh đám vơi nàng này không xấu mặt nào hết, Tú Gân chuồn mất !

Thế là phiên Tòa lại tiếp tục mà bị can là Độc Sừng không có luật sư, không có ai cãi thí cho. Rõ ràng là cái họa Luật Rừng giáo trúng đầu Độc Sừng rồi !

Trong dời Độc Sừng đã nhiều lần ra Bu Tòa quận lớn, kể cả Tòa Ấo Dô hồi Pháp Thuộc, rồi Tòa Án Quân Sự của Cộng Sản chưa phiên Tòa nào mà Độc Sừng sự đến vài đài ra bằng phiên Tòa của 7 mụ vợ và 28 đứa con chỉ vì nồi cơm bị bọn khốn nạn đập vỡ có một ngày !

Phiên Tòa xử cho đến chiều mới tuyên án. Bà vợ

(Xem tiếp trang 14)

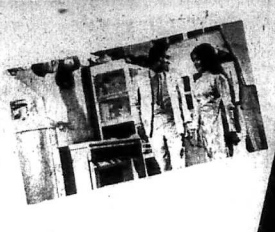

1972, một năm của điện ảnh V.N.

gần 20 phim trình chiếu

▷ THU TÂM

ĐIỆN ẢNH

NếU không kể 2 cuốn phim đã chiếu vào dịp Tết Nhâm Tý 72, thì trong suốt năm con Chuột (ta) vừa qua bà con cô bác ghiền điện ảnh ủng hộ phim Giao chỉ đã được xem tất cả 18 cuốn phim màu và đen trắng.

Với 18 cuốn phim, điện ảnh Việt Nam vẫn chưa tìm được một lối thoát như người ta mong mỏi. Vì hầu hết những nhà làm phim đã làm phụ lòng khán giả rất nhiều. Chỉ trừ một vài cuốn phim được coi khá nhất lại không đạt được số thu khả quan, phần bị chủ rạp chèn ép hay cho date xấu như trường hợp phim «Như giọt sương khuya» của Việt Anh phim. Chính với cuốn phim này mọi giới kể cả báo chí đều đã công nhận đây là cuốn phim có kỹ thuật vững nhất, màu đẹp, diễn viên xuất sắc.

Ngoài ra còn có các phim «Bẩy Ngầm», «Xa lộ không đèn» cũng cùng chung một số phận.

Trái lại cuốn phim tâm thường «Anh yêu em» «Nắng Chiều» lại có số thu khá cao.

Trường hợp phim «Nhà Tôi» có recette khá cao ấy là nhờ có ngày lễ lớn hai nửa đã năm ni được ba tàu, nên mới về vang, chứ không thể phim Nhà Tôi cũng đi đoàng nếu Ba Tàu tung ra thị trường phim «Tính Võ Môn».

Trong khi đó các cuốn phim Yêu, Phận Má Hồng, Sau giờ giới nghiêm, Người cô đơn, Vết chân hoang đã có một số thu rất là khiêm nhường.

18 Phim Việt trình làng

Dưới đây là bảng tổng kê 18 phim Việt đã trình làng.

—1) Gánh hàng hoa của Thái Dương phim do Lê mộng Hoàng đạo diễn với Mộng Tuyền, La thoại Tân Huy Cường...

2) Mèo Hoang của Alfa (phim cải lương).

3) Sau giờ giới nghiêm của Liên Ảnh do Lê Dân thực hiện với Thanh Nga Đoàn châu Mậu.

4) Ngậm Ngùi của Việt Nam phim do Thân trọng Kỳ thực hiện với Thẩm thúy Hằng, Cao Huynh, Lê Tuấn.

5) Bẩy Ngầm của Liên Ảnh do Lê hoàng Hoa đạo diễn với Lê Quỳnh, Ngọc Tuyết, Mộng Tuyền, Thanh Mai,

6) Bão Tình của Trùng Dương phim do Lưu bạch Đàn đạo diễn với Ôn văn Tài, Kiều Chinh, Thùy Liên Hùng Cường.

7) Như giọt sương khuya của Việt Ảnh, Bùi sơn Duân thực hiện với Trần Quang, Bạch Tuyết, Nguyễn Thụy Tường Vi, Tony Hiếu

8) Nắng Chiều của Lido phim do Lê mộng Hoàng thực hiện với Thanh Nga, Hùng Cường.

9) Anh yêu em của Bốn Phương phim do Nguyễn Long đạo diễn với Hùng Cường, Phương Uyên, Trần Quang.

10) Còn gì cho nhau của Trần quốc Bình, do Xi Thầu đạo diễn với Mộng Tuyền, Hùng Cường, Mai lệ Huyền Phương Uyên.

11) Phận má Hồng của Alfa do Thái thúc Nha đạo diễn với Mộng Tuyền, Thanh Tú.

12) Nhà Tôi của Lidac do Lê Dân thực hiện với La thoại Tân, Hà huyền Chi, Túy Hồng

13) Vết chân Hoang của nhóm Jo Marcel với Minh Lý, Tùng Giang.

14) Xa lộ không đèn của Rạng Đông do Hoàng anh Tuấn thực hiện với Thanh Nga, Tâm Phan.

15) Yêu của Nghệ Thuật phim do Đỗ tiến Đức thực hiện với Anh Ngọc, Mai Trang, Thanh Lan.

16) Người cô đơn của Hoàng thi Thơ với Thanh Nga, Văn Hùng, Thảo Sương

17) Con ma nhà họ Hứa của Dạ Lý phim do Lê

Hoàng Hoa đạo diễn với Tâm Phan, Bạch Tuyết Thanh Tú, Năm Châu, Thy Mai,

18) Bâu kiếm rửa hận thù của Mỹ Ánh do Xi Thầu mãn với Ngọc Đức, Ngọc dân Thanh.

Những khuôn mặt mới và cũ

Tổng kết 18 cuốn phim, thì đào Thanh Nga, Mộng Tuyền, Bạch Tuyết, có nhiều phim nhất kế đến nam tài tử thì có Hùng Cường, La Thoại Tân, Trần Quang, Tâm Phan người ba, bốn, hoặc hai phim có mình xuất hiện. Về những khuôn mặt mới cũng có năm mười người như Thanh Mai, Thùy Liên, Ôn văn Tài, Nguyễn Thụy Tường Vi, Thy Mai, Tú Trinh, Hương Lan, Trang Thanh Lan, Lê Hoàng Tú, Hoài Trung, Mai Trang Chu Tử chia đều mỗi người có một phim.

Những phim đã thực hiện

Trong năm 72 đã có những cuốn phim được hoàn tất nhưng chưa trình làng vì mới thực hiện xong hoặc kẹt phải in rửa ở ngoại quốc đó là.

— Chiếc bóng bên đường của Kim Cương

—Đ.t Mẹ của Nguyễn văn Liên

— Đất khổ của Hà thúc Cần

— Hè Muộn của Đặng Trần Thức

— Hoa mới nở của Lidac phim

— Tuổi Dại của Alfa

— Đời chưa trang điểm của Hoàng vinh Lộc

— Mên tình mùa Hạ của Cosunam phim

— Tình yêu và tuổi trẻ. Vũ Thanh Quang

Và một số phim đã chuẩn bị xong nhưng chưa thực hiện được là Anna Nguyệt của Kỳ vân Nguyên, Nước mắt An lộc của Liên Ảnh Thứ ba học trò, Đêm hưu chiến của Việt Nam.

Điện ảnh và hoạt động xã hội

Đáng kể nhất về hoạt động xã hội trong năm qua giới Điện ảnh cũng đã đóng góp một phần tinh thần và tài chánh trong 3 đêm Điện ảnh cứu trợ với 3 cuốn phim «Như giọt sương Khuya Ngậm Ngùi và Bão Tình. 3 cuốn phim trên do kỹ giả, tài tử và chuyên viên điện ảnh tổ chức với số thu trên 5 triệu đồng. Được đem trao tặng cho đồng bào chiến nạn tại Long Khánh, Đà Nẵng, Bình Dương và các chiến sĩ Liên đoàn 81 Biệt cách Dù, Hải Quân và Trung Đoàn 33 Sư đoàn 21 Bộ Binh.

O
o o

Năm con chuột đã đi qua để nhường lại chỗ Trâu ta cày bừa, trong những ngày chờ đón Hòa Bình sẽ đến, mong rằng Điện ảnh VN 73 phải tiến nhiều hơn và hãy nên lấy phương châm «Chỉ có nhà làm phim mới phụ lòng khán giả, chứ không bạo giờ khán giả làm phụ lòng người làm phim» để soi đường.

Năm 72, năm ca sĩ chuyên nghề

Trong năm vừa qua, hầu hết các nam nữ ca sĩ cũng như những nhạc sĩ sáng tác đều bị sao quá tạ chiếu một cách rất nặng kì vì bị ảnh hưởng bởi tình hình chiến sự, các phòng trà phải phạc mê bu tích đài số 9, đài

KỶ NIỆM BUỒN CỦA NGƯỜI VIẾT BÁO

● Bài của HỒ TÂY

TRONG hai mươi năm làm báo chưa năm nào trong đời tôi lại có nhiều chuyện buồn bằng năm vừa qua. Năm đất nước chia đôi đời viết báo của tôi có chuẩn chuyên nhưng từ Hà nội vào Saigon tôi đã sáp chừng người bạn miền Nam thật tốt, như bào hữu Trần văn Ân chẳng hạn.

Anh Trần văn Ân đã dành cho tôi chỗ viết thật ngon lành trên tờ tuần báo Đời Mới của anh với số lương hàng tháng bằng lương một viên tướng. Tôi còn nhớ rõ lúc đó có một ông tính trưởng đi tự do là anh Nguyễn ước Lễ đã bỏ nghề làm quan đi viết báo Đời Mới cho anh Trần văn Ân.

Anh Trần văn Ân đối với tôi tốt như vậy nhưng tôi là chẳng trai mới vào đời lại vừa bỏ quê hương ra đi nên tôi đã không chấp nhận được anh Trần văn Ân khi anh qua cầu phù Y. Dù rằng tôi biết rõ anh Ân là người tình cảm, anh qua cầu chủ Y hoàn toàn vì lý do tình cảm chứ không phải anh ham làm thủ tướng, mà chỉ vì anh không muốn bỏ tướng Bẩy Viễn khi tướng Bẩy Viễn đang kẹt anh muốn làm một người tri thức không bàn một anh anh muốn cùng đức hợp tác Phạm công Tắc làm một cuộc tập hợp những thế lực quốc gia, tất cả chỉ có thế.

Tôi là người trẻ tôi không chịu cái thì độ tri thức quân ủ Tàu của anh Ân, tôi đã cùng Hồ hán Sơn đưng về phía đối nghịch với anh Ân. Chúng tôi đã làm một tờ báo riêng. Mặc dầu làm báo riêng với Hồ hán Sơn tôi vẫn còn viết cho báo của anh Trần văn Ân đến số cuối cùng.

Khi anh Ân đi Cần đào và Hồ hán Sơn chết tức tưởi tôi mới hiểu rằng làm chính trị ở nước tiểu nhược quốc thật khổ nạn.

Tôi quyết tâm làm báo và làm văn nghệ. Tôi viết tờ báo của những người viết báo trẻ. Tôi tin là tôi được tự do viết báo. Nhưng tôi đã thất vọng khi chế độ độ nhất cộng hòa với một bản hiến pháp huề dạng trong đó công nhận quyền tự do ngôn luận nhưng đó chỉ là tự do tơn hót chế độ chứ không có tự do phê bình chỉ trích. Vì hiến pháp có tự do ngôn luận vừa mới ra đời thì một tờ báo Công giáo là tờ Đường Sống của linh mục Võ Thanh viết bài nói Tổng Thống đã bị dân mất niềm tin bắc bị đóng cửa chủ nhân tạm bị lôi ra tòa.

Tiếp theo với linh mục Võ Thanh là các báo Dân chủ Thời luận bị dân áp.

Thời đệ nhất Cộng hòa tuy thế vẫn là thời của những người tương đối có lòng sĩ khơi báo chí nhưng cũng phải chơi lén, như cho Cộng nơ mật vụ giả làm du côn đến phá tòa báo, đổ ắt xít vào máy in chữ không dám «chơi» một cách công khai.

Tôi còn nhớ dưới thời đó bác sĩ Nguyễn tiến Hỷ và Ông Phan Châm ra tờ báo Con vịt Viết báo trào phúng nhất định là phải «mốc lắm». Bác sĩ Hỷ và Ông Phan Châm mốc lắm sao đó bị ông bộ trưởng nội vụ của chế độ (ông này sau làm luật sư) gọi tới văn phòng nói rằng rồi cần viết báo mốc lắm thì đi «cắng». Hình như hai nhà báo trào phúng này đã chấp nhận đi «cắng» chứ không chịu thôi viết báo mốc lắm.

Chế độ đệ nhất cộng hòa chỉ có hai ông thông tin. Ông thứ nhất là ông Trần chánh Thành. Ông Thành từng đi kháng chiến nên đã áp dụng một đường lối lành đạo báo chí

Đường lối báo chí của ông Thành là dưỡng lối một chiều, nhưng tương đối còn dễ thở. Ông thứ hai là ông Đặng đức Khôi (tôi nói ông Khôi mà không nói ông Ngô trọng Hiếu, ông Phan văn Tạo, vì tôi biết rõ ông Khôi là người nắm thông tin chứ không phải ông Hiếu, ông Tạo).

Ông Đặng đức Khôi vậy học ở bên Tây bên Mỹ về nên chơi trò bắt nạt báo chí, bắt mỗi báo chỉ được đăng hai tiểu thuyết, nay lên lớp thế này mai lên lớp thế khác. Tôi còn nhớ rõ mot người bạn làm thông tin với ông Khôi là ông Cao Giao Huỳnh văn Phẩm vì nghĩ rằng mình là bạn bè với ông Thông tin nên ra làm báo, nào ngờ làm báo không đúng quan niệm của ông Đặng đức Khôi vẫn bị ông Khôi chơi nhừ thường.

Đường lối báo chí của các ông Trần chánh Thành và Đặng đức Khôi đã khiến cho dân chúng không thèm mua báo mà đi nghe các đài phát thanh ngoại quốc như đài BBC Cảnh đường lối báo chí này đã khiến cho chế độ độ nhất Cộng hòa sụp đổ thê thảm.

Sau cuộc binh biến 1.11.63 quan niệm của những người cầm quyền đối với báo chí chẳng có bao nhiêu thay đổi, dù rằng một ông tướng cầm quyền là tướng Nguyễn Khánh đã tuyên bố rằng mỗi người bút là một sư đoàn, và sẵn sàng đón nhận cú chỉ trích của báo chí. Nhưng tướng Nguyễn Khánh lại dùng một

ông đại tá đẹp trai làm thông tin ăn phải đũa của ông Đặng đức Khôi. Ông đại tá này dám đại ngôn là tiểu thuyết k Em hiệp cớ Kim dung một đêm 6 g viết được hai cuốn, và ông cấm đăng tiểu thuyết với lý do tiểu thuyết kiếm hiệp không có chiến đấu tinh

Hương xuân

Mai vàng khoe tươi trong nắng
Hoa đời dâng hương ngát hương
Em về đây, ca duyên thắm,
Anh nhìn em trăn yêu dương

Em yêu anh đời chinh chiến
Anh yêu em gái dịu hiền
Nói yêu nhau dù nguy biến
Ngàn đời nhớ mãi đừng quên.

Xuân hồng trên mái tóc em
Gió xuân nhẹ lướt bên thềm
Anh ơi ! dù đời cay đắng,
Vui đi vì Đã còn em.

Em biết đời anh sầu lắng,
Tuổi xanh đã sớm phân ly,
Mắt anh nhìn em xa vắng,
Yêu em biết nói năng gì ?

Ngày mai Anh đón em về
Tưng bừng hoa nở sơn khê
Anh sẽ hôn lên mái tóc,
Đời anh chẳng buồn lê thê...

Những đêm trời nhiều sao sáng
Bên anh em ước mơ nhiều
Em ngồi đếm sao không chán
Mắt anh thôi hết đam chiều

Gió xuân dệt mộng ngày xanh
Thuyền trôi tìm bến tình anh mặn nồng
Yêu em yêu cả núi sông,
Dù cho biển cạn mà lòng vẫn yêu

Chúng mình tuy không nói
Song đã nói vạn câu,
Muốn tan thành mây khói,
Để quyện lấy hồn nhau,

PHẠM MAI LAN

Mùa xuân cho em

Em ước mơ gì trong mùa XUÂN ?
Tìm nhỏ thơ ngây có bằng khuâng.
Khi nhìn cánh lá xanh không nhỉ ?
Sao ta bỗng thấy má em hồng.

oOo

Mắt em đã nồng nắng Xuân chưa
Cho hồn ta vương chút hương thơ
Chao ơi đôi mắt long lanh sỹ
Ru ta trọn kiếp ngủ trong mơ

oOo

Nầy em gái nhỏ thơ ngây ơi
XUÂN về ta xin góp mấy lời
Se lụa cho em may áo mới
Cùng ngàn lời chúc đẹp trong đời

AI QUỲNH
(khung mơ phố Nguyễn)

Cho tôi xin

Xuân đã đến,
Cho tôi xin làm con chim nhỏ,
Bay rất xa, hót rất kêu những tiếng hát Hòa Bình,
Xuân đã đến,
Tôi xin thắp hồng tuổi Ngọc
Dù biết mình mang dầm lửa không tên,
Xuân đã đến,
Tôi xin thôi những giọng cười buốt giá,
Tháng nữ dài không nợ nụ tình thương,
Xuân đã đến,
Tôi xin làm con đường thắp sáng,
Ánh đèn hoa không có sắc sầu thương,
Xuân đã đến,
Oán thù nhau chi nhiều quá
Tôi xin chuyền nhau từng giọt tình thương,
Xuân đã đến,
Tôi xin giòng nước thiêng mầu nhiệm,
Chảy ngọt lành như sữa mẹ ngày thơ,
Chảy vào tim và phổi đàn con,
Làm mất dịu những tâm hồn lửa ngục,
Hội mùa hoa cho nhân loại bình yên,
Từng tháng năm sầu,
Mấy chục bận rồi, tuổi đời sắt máu,
Nghe gì không anh ?
Còn gì đâu anh ! !
Có tiếng khóc đêm đêm, từng mùa, xuân tụng xuống,

« THƯƠNG NỮ » ĐÃ THÔI HÁT KHÚC « TRƯỜNG HẬN »

DƯỚI BÓNG HÒA BÌNH, TRỖI HÁT CA

☆ CẢI LƯƠNG MIỀN NAM SẼ HOẠT ĐỘNG TƯNG BỪNG RỘN RỊP, NHƯ CHỒI NON LỘC NỒN TRÊN CÀNH...

● A.Z.

Năm Mậu Thân 1968 biến cố quân sự lan khắp VNCH đã ảnh hưởng trầm trọng đến nghệ thuật cải lương Miền Nam là thứ nghệ thuật được nuôi dưỡng bằng không khí Hòa Bình. Cho nên, từ đạo đó đến đài, dài về sau, cải lương như người bị bạn đen, thỉnh thoảng bị trúng lạnh, sinh lên sốt xuất.

«Bị trúng lạ» vào mùa Xuân Nhâm Tý rất nặng, có thể «ngủm» luôn nếu không có phương thuốc Hòa Bình

Vào mùa Xuân Nhâm Tý, khởi từ 29-3-1972, chiến tranh khởi động đại quy mô theo kiểu chiến tranh qui ước như Đệ Nhị Thế Chiến, đã ảnh hưởng khắp 4 quân khu Miền Nam Việt Nam. Bị vố chiến tranh qui ước này, cải lương như đã nói trên, là người bị bịnh bạn đen, còn gốc bạn trong mình, đã «bị trúng lạ» rất nặng. Nhiều đoàn tan rã vì hoạt động không được. Các đoàn còn lại, lớn có, nhỏ có, cố gắng sống để chờ thời, chờ «ngày mai trời lại sáng», mà không biết ngày mai ấy bao giờ mới đến. Đa số đoàn cải lương sống sót đều xuống về Miền Tây trình diễn ở vùng Long Xuyên, Châu Đốc...

Chỉ có hơi hám Hòa Bình mà cải lương lại hồi sinh

Vào các tháng 4, 5, 6, 7 dương lịch, thuộc năm Nhâm Tý, cải lương thật vô cùng đen đủ. Những người hằng to đến vận mệnh cải lương cảm thấy cải lương sẽ bị chiến tranh giết chết trong hung niên Nhâm Tý 1972 ấy.

Nhưng, cuộc nghị hòa ở Ba Lê tốn các triệu chứng có thể có Hòa Bình, tức là hơi hám Hòa Bình đã xịt ra như một luồng sinh khí, gây cho mọi người VN trên toàn cõi VNCH một niềm hy vọng. Giới cải lương được truyền thụ sinh khí Hòa Bình cũng đã hi vọng «ngày mai trời lại sáng». «Ngày mai» tức là gần đâu đây, chớ không xa xăm 5, 10 năm sau.

Tuy nhiên, dù trong lòng có niềm tin Hòa Bình, song bất cứ người cải lương nào cũng thụ động, không có hành động ngoạn mục và cụ thể để hồi sinh cải lương.

Nấm mọc trên cây mục là đoàn Bạch Tuyết Hùng Cường

Có một số người có phương tiện tài chánh và vốn [illegible] trống mạnh (không thể tin 100 phần 100 được) Hòa bình có thể đến, nên muốn đón gió Hòa Bình bằng cách bỏ vốn đầu tư cải lương. Những người mà họ nhắm sẽ đặt được thành công lớn khi có Hòa Bình là cặp thần tượng» Bạch Tuyết Hùng Cường đang ăn khách nhứt. Thế là họ tung tiền ra đầu tư. Lúc ấy, Hùng Cường đã rời cải lương, sống phất phơ. Còn Bạch Tuyết thì là đào chánh của Dạ Lý Hương đang... nằm tê liệt chờ thời. Toàn giới cải lương lúc đó là một thứ cây mục đã mục nát gần phân nửa.

Thế thì những người «quăng» tiền đầu tư, rủ rên Bạch Tuyết, Hùng Cường lập gánh trong tình thế tranh tối tranh sáng, đăng gọi tách khách quan là «người nhơn» của cải lương. Họ đã đặt một tụ bài nhứt chín, nhì bù vậy. Đoàn Bạch Tuyết Hùng Cường ra đời từ tháng 10.1972 (lúc mới qui tụ ăn tập) là một thì năm lành sặc sỡ mọc trên thân cây mục của cải lương vào thời gian đó.

... Gây ảnh hưởng tốt đẹp

Nhiều người trong giới cải lương được biết số vốn thành lập đoàn Bạch Tuyết Hùng Cường lối 20 triệu bạc, đã có một sự nghi ngờ theo chiều hướng thuận lợi cho cải lương. Nên có một số người nôn nả nhảy ra làm bầu hoặc toàn tính làm bầu. Còn những cơ sở lớn như Dạ Lý Hương và công ty Kim Chung lại chắn chính cải tiến, gây ra sự tranh hùng trong giới cải lương. Cho nên người ta được chứng kiến từ tháng 10.72 về sau cải lương đã hoạt động nào nức rộn rịp. Đó mới chỉ là hơi hám Hòa Bình đã cứu tình cải lương trước đó như một cao thủ võ lâm bị tẩu hỏa nhập ma...

Trong thời gian từ tháng 10-1972 về sau, người VN cũng như riêng giới cải lương đã ăn vài lần bánh vẽ Hòa Bình, tức là Hòa Bình hụt, nên ý chí bắt đầu suy lụn trở lại. Thêm cú sấm sét Mỹ dội bom BắcViệt từ 18-12-1972, người cải lương chán nản, lạnh người lạnh, cảm thấy như Tào Thảo ngậm gần gà. Vì lẽ đã làm cải lương rồi, đi tới nữa không biết sẽ ra sao, sẽ lỗ bao lớn, còn đẹp thì «công tu luyện ngàn năm từ chốn thành người» sẽ trôi theo dòng nước...

Từ 18-12-1972 đến trung tuần tháng 1-1973, Tết âm lịch gần đến mà bóng Hòa Bình ẩn hiện nơi nào, cải lương như người bị tra tấn, ê ẩm mình mẩy, hát không có đông khán giả, đã gây cho toàn giới một niềm tuyệt vọng...

Trong khoảng thời gian ấy, nếu có Đại chánh khách ở Thiên Định xuống nói sắp có Hòa Bình, cải lương sẽ dễ thở thì cũng chẳng có ma [illegible] ai lương nào tin nữa [illegible] trời mà họ không tin thì họ không còn tin bất cứ loài người nữa hình hay «loài người vô hình» ...

«TÔI CÒ CHỜ ĐÂU CÒ ĐỢI ĐÂU ?»

Thế rồi, giữa lúc không chờ không đợi, hai phe bốn phía đều tuyên bố ngưng bắn từ ngày 27-1-1973 trên toàn cõi VN và Đông Dương.

Như vậy là Hòa Bình đã trở lại một cách chắc chắn. Tiếp nhận tin này, giới cải lương vừa hân hoan vừa dè dặt ... bánh vẽ Hòa Bình.

Thế là bắt đầu từ đây, cải lương sẽ sống trong thanh khí Hòa Bình lâu dài. Người ta sẽ chứng kiến nhiều đoàn bát mới xuất hiện như những cành mai đâm chồi nảy lộc...

Mùa Xuân Thanh Bình rộn rã hát ca cho đến bất tận. Những tài hoa nghệ sĩ, soạn giả sẽ xuất hiện. Cuộc đời sẽ có đầy đủ ý nghĩa. Sân khấu cải lương miền Nam sẽ vọt tiến, được đông đảo dân chúng nuôi dưỡng với sự trìu mến !

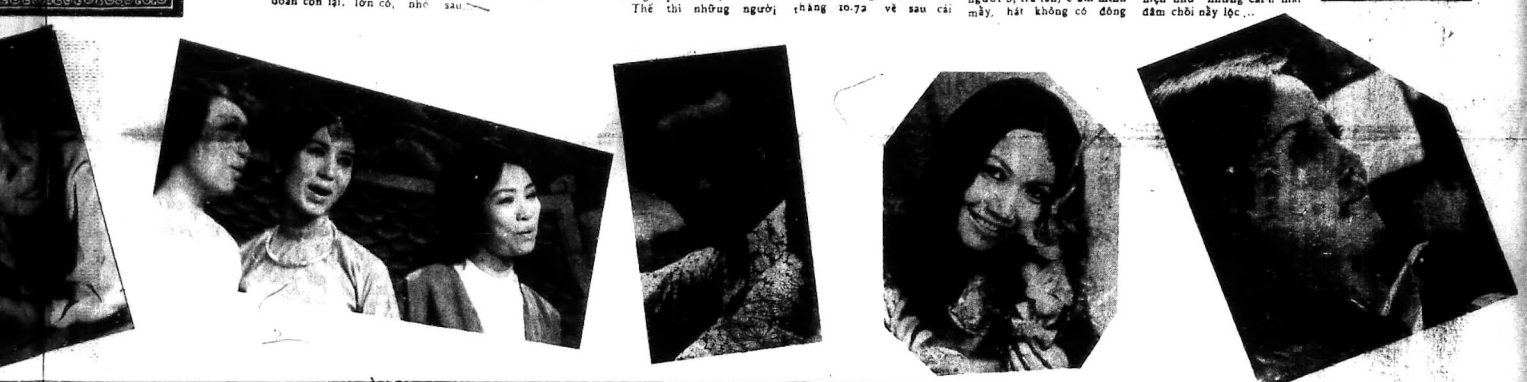

Ngủ trong quan tài trong lòng đất sâu thương,
Xuân đã đến,
Tôi xin làm bài thơ.
Bỏ tất cả những danh từ rất đẹp...
Rất kêu, nhưng không ý nghĩa không tên.
Xuân đã đến,
Tôi xin ngồi gần nhau nhé
Đi chị,
Đi Anh,
Đi em
Đừng phân chia
Hãy nhìn nhau bằng đôi mắt thiêng liêng.
Sưởi ấm tình thương, dù tình thương rất chậm,
Hãy nở nụ cười, dù tình thương rất chậm,
Hãy nở nụ cười, dù nụ cười khô héo,
Xin đốt những mùa đông.
Mùa đông mưa gió
Những con đường lầy lội mang tên,
Xin bỏ hết những dị đồng cách biệt,
Như vi trùng Cook, đục phổi mình,
Giết cuộc sống đang lên,
Xuân đã đến
Giết nhau chỉ nhiều quá,
Nói xấu nhau chỉ nhiều quá:
Xin nói nhau nghe
Chúng mình là con ốc
Thương nhau dị thân phận loài Sên,
Tôi xin lạy Đức Phật,
Tôi xin lạy Đức Chúa,
Lâm gì đây khi gió đã ngủ quên,
Xuân đã đến,
Bài thơ nào đẹp nhứt
Lời kinh nào linh thiêng,
Hãy cho nhau, như cho nhau những bông hồng rất đẹp,
Sáng đầu xuân trên tóc vai em,
Xin thắp xanh những hàng cây trí nhớ,
Cùng ngồi quanh nhau,
Sưởi ấm lửa hồng,
Kể chuyện nhau nghe, cười theo ngọn lửa dâng cao.
Bên túp lều tranh,
Dù nắng dù mưa quê hương mình vẫn đẹp,
Nhớ nghe anh sông núi gọi tên,
Xuân đã đến,
Tôi xin làm kẻ mục đồng, hát reo trên đồng cỏ,
Có gió, có mây, có bài ca tuổi ngọc,
Ngủ phơi mình không muỗi đốt vào tim,
Xuân đã đến,
Tôi xin mặc những áo mau thật đẹp,
Những khăn hồng thay khăn trắng màu tang,
Xin đốt những ngọn khói thật cao,
Trong những nhà máy
Ngọn khói nào không có khói chiến tranh,
Cho dân tôi giàu
Cho nước tôi mạnh,
Rồng Tiên ơi ! Lịch sử đi lên,
Tôi xin dìu em ra nhấp bờ sông thật đẹp,
Cười bên em soi bóng nước bình yên,
Tôi xin mời chị,
Mời anh
Về dựng lại quê hương,
Những cánh đồng xanh ôm gót cỏ xanh chờ hương lúa chín
Tôi xin những đêm trăng,
Có giọng hò nào nức,
Dựng lại những linh hồn nửa khuya chợt tỉnh,
Thắp sáng mắt mình những ngọn đuốc anh em,
Đi tìm nhau mở hội :
Hội-Tình-Thương,
Mùa xuân ơi !- Xin thù hận lãng quên.

TOÀN - MỸ

Lời tình buồn của hoa

Em đóa hồng nhung trong biệt thự
Say đắm anh theo ngả ý tình
Tha-thiết lời yêu thơ nghìn chữ
Nguyện cầu tơ tóc trọn duyên xinh
Em cánh thiên hương lạc giữa đời
Yêu hương đừng phụ nhé anh ơi !
Hồn trinh khép nép lo gương vỡ
Hạt lệ thương sa..mộng rã-rời
Em đóa phù dung héo hắt tàn
Từ người yêu bội bạc sang ngang
Tim non liệng giữa vành tang trắng
Ủ kín niềm đau, khóc vô-vàng.
Em hoa Quỳnh nở ngát đêm thanh
Vườn trăng say giấc ngủ yên lành
Sao mưa thác đổ, Quỳnh tan nát ?
Sao suốt đời em khổ vì anh ?
Em mẫu đơn buồn hận gió đông
Thuyền lan bé nhỏ lạc trên giòng
Xa anh thuyền chở đầy thương nhớ
Ân ái nào riêng để nhớ chăng ?
Em tưởng vì sầu muộn bên hồ
Chuông chiều hồn đỗ, tiếng ưu phiền
Rưng rưng tiếc mảnh tình son chết
Ngậm ngùi em tủi phận truân chuyên.

TRÂM - ANH
(Trích : «Trong vòng tay linh»)

Chế độ của tướng Nguyễn Khánh là chế độ đầu tiên đã cho trò bắt kỷ giả đưa đủ ấn trí, nhưng cũng là chế độ đầu tiên đã lập Hội đồng báo chí.

Dưới thời tướng Nguyễn Khánh là thời báo chí được chứng kiến nhiều chuyện vui nhất như chuyện sinh viên tới bộ thông tin chất vấn đại tá Trần ngọc Huyến làm cho vị đại tá đọ trái nảy lửng tửng đến tức cười.

Buổi họp báo dữ dằn nhất

Thời các tướng trẻ cầm quyền có ông thông tin Đinh trịnh Chính khá ly kỳ. Ông này tốn xuất thân viết báo tiếng Anh nhưng khi lâm chính quyền thì ông quốc luôn ông là ký giả và chọn ngay dân phó đầu đối với báo chí.

Vừa cầm quyền ông đã đề nghị các tướng trẻ là đóng cửa hết các báo.

Giới cầm viết sắn tin cũng tài lắm vì đã biết trước cái trò chơi «một mình một chơi» của ông Đinh trịnh Chính, và không ai bán ai rất cả đều nghĩ cách chơi ông Chính và tướng Kỳ một phát sao cho ngoạn mục.

Kết quả là ông Đinh trịnh Chính cũng như tướng Kỳ đã bị dám kỷ gia vàng vọt vào mặt trong cuộc họp báo này. Báo hại làm cho đại tá Phạm văn Liễu một người rất thân với báo chí phải đi «vô» Minh Võ và Tổ Văn để văn nhồng để quân thức bằng cách trong vòng hai nhà báo này như hai vị thượng khách đủ có lệnh của thượng cấp là phải hành hạ khủng bố hai nhà báo này.

Người làm báo dưới thời của ông Đinh trịnh Chính chỉ bị một đòn phủ đầu rồi đầu lại vào đó.

Trò chơi dân chủ dân dão lỏ rạng, nhưng cũng từ đó tôi nhận được nhiều kinh nghiệm chưa cay của nghề viết báo.

Năm qua là năm mà tôi thấy chưa bao giờ những người viết báo bị nhiều sóng gió như vậy, luật nọ tiếp luật kia ra đời luật nào cũng gay gắt vàng trói cả.

Năm qua là năm tờ báo Con Ong cười cợt phải «đi đoạng» năm qua là năm những người viết vẫn nham nhở phải mai danh ẩn tích quên đời nhà báo nham nhở được thiên hạ mệnh danh là Muỗi chúa đã trở thành ông dân biểu bán súng pằng pằng. Dương hùng Cường sau khi gặp nạn đi miền Trung Sức Mấy, Vp KK lưu vong luôn hết cả May chó lẫn tin kinh khủng, thậm chí người ít hư hão như Tiêu Lang cũng treo viết để cho ở mang họa cho người khác. Bắc Dân đen cũng nghĩ làm thơ ít lâu cho đỡ rét rồi mới dám mon men làm thơ lại. Tú kêu đi rầu cao hồ cốt, Đạo Cây về nhà ăn lương sự.

Nền văn chương nham nhở xuống dốc, nền văn chương đứng dần cũng chẳng hơn gì nữa, nhà báo từng danh Trần tấn Quốc nhất định không viết lách gì nữa, nhà báo nổ tiếng Nam Đình cũng nghỉ viết luôn dù cả hai còn muốn viết nhiều lắm.

Tôi còn nhớ rõ hồi tháng 10.72 tôi đi dự hội nghị báo chí ở Nhật bản bạn đồng nghiệp ngoại quốc nào gặp tôi cũng hỏi về thực trạng báo chí Việt Nam, may là có người bạn ở tòa đại sứ Việt Nam bên đó đã đem chuyện bên Đại Hàn bên Pai luật Tân ra nói với những bạn đồng nghiệp của tôi cũng tôi khỏi phải nói những điều không đồng với ác tôi nghĩ. Thế nào đi chăng nữa mình ra ngoài cũng phải giữ thể diện quốc gia.

Tôi đã nhận được nụ cười thông cảm trên môi những người bạn ngoại quốc. Dù sao thì Việt Nam cũng có chiến tranh chứ không phải thanh bình như bên Phi bên Hàn.

Càng làm báo trong những điều kiện khó khăn bao nhiêu tôi càng thấy kính phục cụ Phan Khôi.

Chỉ có cụ Phan Khôi mới dám viết tập truyện ngắn Nàng chiếu gọi tư tưởng của lá h tụ là tư tưởng hoa cứu lớn, và dám lãnh tụ cả ông già cầng tồi như những ông bình vôi.

Cũng sống trên cùng khoảng những câu thơ của Phùng Quán Dương mai công danh không sổ được tôi ngã

Bút giấy tôi sẽ cướp giật đi

Tôi sẽ dùng dao viết văn trên đá

Ngồi làm xiếc đi giấy đắkhó

Nhưng không khó bằng phải văn chăn nhặt.

Thời đại của tôi là thời đại viết phải lách.

Ngày xưa con chế đó kiểm duyệt Nhất linh vẽ tranh chữ Bảo đại dưa kiểm duyệt mấy anh kiểm duyệt bị Nhất linh quở mắt đi và tự cao thời đại tôi không làm được những chuyện hào hùng như chuyện thời Bảo đại treo voi ăn bồ mía của Nhất linh Nguyễn Nhất linh vẽ bức tranh con voi đi trước rồi đống bồ mía và ông Bảo đại Nhất linh cất bức tranh làm ba đem kiểm duyệt. Kiểm duyệt thấy con voi đứng cho cái đầu đã chót kỹ tên rồi đến đống bồ mía và ông Bảo đại cũng vậy.

Tiếng Việt có nhiều cách để nói o ẻo lắm, câu chuyện Đại điểm quân thân là một vị dụ.

Thủ tướng Nguyễn văn Tâm khi ra Bắc làm thủ hiến hay khoe chữ nghĩa, trong khi nhân sĩ Bắc Hà biết thủ tướng Tâm là một thứ bồi tây chó săn của Tây nên đem tặng thủ tướng Nguyễn văn Tâm bức hoành phi có bốn chữ Đại điểm quan thân. Bốn câu này có nghĩa là chấm to trong đám bầy tôi tức là hàm ý chỉ người được tặng bức hoành phi là người làm thủ tướng. Nhưng sự thực thì bức hoành phi mang ý nghĩa khác. Đại điểm là chấm to mà chấm to nói lái là chó tâm và quân thần có nghĩa là bầy tôi và bầy tôi nói lái là bầy Tây.

Trăm năm bia đá thì mòn.
Ngàn năm ba miệng vẫn còn trơ trơ

Dư luận là một thứ bia miệng, người xưa có một văn sĩ rất chính xác đề hình dung việc bịt miệng dư luận đó là văn sĩ lấy thống áp vo.

Nhớ lại những kỷ niệm buồn trong đời viết báo nhất là năm qua tôi thấy thấm thía khi nghĩ tới câu chuyện cá fch Tây phương nó về một vị vua ưa sự nịnh thích được khen. Nhà vua sự nịnh này bị một tay rịnh thần chơi chắn cho mặc bộ áo tướng tương trên thân hình ghế lử. Cả triều đình nịnh thần nhìn ông vua ghế lử tô hồ không ai dám nói sự cả vì họ trát mỡ vua rồi, kết quả vua tô hồ đi ra người đường có đứa trẻ nói lên là vua ở chuồng và ghế lử vua mới tỉnh ngộ.

Dư luận có những cái độc ác của nó nhưng nó cũng có những cái đề thương của nó. Nếu tôi là nhà nước ta chuyện qua một cái thế khác vì vai trò của dư luận chắc chắn giết sớm làm những người viết báo có thể sống lâu hơn nhưng biết làm sao đi là cái lạnh.

«NĂM CON CHUỘT» LÀ NĂM KHÔNG KHÁ CỦA ĐỐI LẬP MẶC DẦU ĐỐI LẬP CÓ VẪY VÙNG

Sôi nổi, gay cấn, cụp lạc, ồn ào... từ Nhà Hát Tây đổ về Hội trường Diên Hồng ☆ Năm con Trâu, nhiều hi vọng ?

Kể từ ngày bầu bán 1 mấy cụ Hạ và bán phần mấy cụ Thượng đặc biệt là vào năm Con Chuột, những cái gì gọi là gay cấn, cụp lạc, sôi nổi, ồn ào... ở Nhà Hát Tây đều chuyển qua Hội Trường Diên Hồng ở Bến Chương Dương hết trơn.

Cũng do đó mà nhà báo trong nước và ngoài nước cũng đổ dồn từ Nh. Hát Tây về Hội Trường Diên Hồng.

Cũng phải chuyển hướng kẹp thời với mấy cụ mới cơ ăn.

Thật vậy, trong năm Con Chuột mấy cụ Thượng đã tạo nhiều phe gay cấn, sôi nổi với đầy đủ hi nộ ái ố thật cách quan trọng của nó, mặc dầu có một số vị dễ nghi, ngưng họp vì hợp với đến 1» mở thì còn coi re cái gì kh mà một khi lên diễn đàn, phải đọc 1 ý kiến đã ết sẵn, mấy cụ nghĩ sẽ phải 1 tay cầm đến cây soi sáng 1 tay cầm tài liệu.

Khi có điện trở lại, phiên họp tiếp tục thì 2 trái khói màu từ đâu không ai rõ được tung vào 1 góc của Hội Trường khi phiên họp sắp sửa biểu quyết 1 dự thảo quyết nghị.

Khỏi hướng, khói tìm tòa mù cả phòng họp.

Nhà báo, cụ nghị đều chạy hoặc bò cả.

Nhưng 1 phút sau đó, cuộc họp tiếp tục trong cảnh nhân viên cảnh sát lại gián tế giữ trật tự và cầm quạt quạt 1 ít để cho tan khói.

5 cụ Thượng họ Trần

Trong năm con Chuột, thật ra thì có rất nhiều cụ Thượng «nổi bật». Nhưng những thơ văn tin Hội Trường Diên Hồng ghi nhận có 5 cụ Thượng trội hơn và lại đều họ Trần :

Đó là :

— Trần Trung Dung, người ra tranh cử chức vụ Chủ Tịch Thượng Viện với cụ Nguyễn văn Huyền sau khi cụ Huyền giữ chức vậy 4 năm liền. Cụ Huyền vất vả lắm mới thắng được vì phải qua vòng thứ nhì, và số phiếu 2 bên rất ngang ngửa. Khi thắt cử, cụ Thượng Trần Trung Dung mời lên diễn đàn vài lời tâm sự trong đó ông nói rằng, ông đã ao phận không ra tranh đoạt chức vụ gì ở Hội Trường Diên Hồng cả vì ông mang tiếng là người của Chế Độ cũ. Nhưng lần này vì nghe theo lời của 1 số thân hữu, ông phải ra để mong có 1 sự thay đổi tại Thượng Viện tạo 1 không khí mới. Chớ ông cũng biết ra tranh cử với cụ Huyền là một đối-dân anh, là một người ông kính nể... như suốt 1 biểu thuốc đắng.

— Trần ngọc Oánh là người duy nhứt ở Hội Trường Diên Hồng kiện nhà báo trong đó báo Hòa Bình là một vì tin liên quan đến « vô đạo đồng». Mặc dầu báo có đăng tin cải chánh của cụ Thượng tạ, người trong năm đã lên diễn đàn nhiều lần, cũng đám xài chữ rằng như ai.

Một điểm đặc biệt nữa là đi vào Hội Trường Diên Hồng thường có cụ Bà đi theo, xử rất đẹp, rất Tây Phương bằng cách thường hôn — kh xuống xe trước mặt nhiều người. Và có lẽ là cụ Thượng duy chốt có hình «phụ phần» ở văn phòng Ủy Ban Ngân Sách Tài Chánh Thuế Khóa.

— Trần văn Quá, à cụ Thượng lên tiếng đầu tiên đòi bảo bổ những ai đòi sửa Hiến Pháp, Liên Hiệp v.v... người mạnh dạn ủng hộ Hành Pháp ở diễn đàn, đã đối lập bất cứ vấn đề nào... người trong Lực Lượng Đại Đoàn Kết nhưng đã ra khỏi lực lượng Đại Đoàn Kết và rất đắc cử trong kỳ bầu bán phần trong lên danh Mặt Trời của Nghị Sĩ Huỳnh văn Cao.

— Trần thế Minh, người «đao to búa lớn» trong năm, báo vệ Bàn Thờ Quốc Tổ hết mình, đã tổ cụ Mai Thọ Truyền, Quốc Vụ Khanh Đặc trách văn hóa hết lời.

Hễ lên diễn đàn, là tổ, có dịp là tổ vụ « Dựp Bàn Thờ Quốc Tổ » có nhiều người tính đem mấy thu bằng thu những lời hồ hết của ông «Tàu Trắng» về để dọa «tuề nít khóc» ! phải nín ngay đi.

— Trần quang Thuận, được coi là nòng cốt của liên danh Hoa Sen, 1 năm giữ chức Chủ Tịch Ủy Ban Ngoại Giao và cũng là 1 năm mang nhiều tai tiếng «bỏ đối lập để sang cánh hữu tích v» vì đã vắng mặt trong nhiều phiên họp để bỏ Bu quyết 1 số vấn đề quan trọng trong đó có luật ủy quyền.

Có tin nói rằng ông Thuận bị oan nhưng cũn rằng chịu dựng chớ không kêu oan.

Đối Lập teo dần :

Không riêng gì ở nhà hát Tây mà cả ở Hội Trường Diên Hồng. Đối Lập đã không làm ăn nên nổi trong năm con Chuột.

Ở nhà Hát Tây thế đối lập không còn mấy «công lực». Ở Hội Trường Diên Hồng, đối lập khá mạnh ở đầu năm nhưng teo nhỏ dần nhỏ dần qua mấy trận đấu ác liệt.

Liên danh Hoa Sen cũng như Khối Dân Tộc đã rút trừ cụ Thượng Kao Rot. Lê văn Bửu xin rút khỏi khối .. để từ Khối Dân Tộc Hoa Sen rỏ thành Nhóm.

Một số nhóm viên tuy còn trong nhóm «hưng nhóm không còn rầm đưre... cứ vắng mặt các buổi sinh hoạt và vắng mặt cả những khi bầu quyết quan trọng ở Hội Trường khi mà đối lập cần «phiếu» như nắng hạn trông mưa.

Năm con Trâu nhiều hy vọng

— Tất cả chuyện năm cũ, hãy cho qua. Năm mới sẽ nhiều hi vọng hơn.

Các cụ Thượng, cụ Hạ đều cho như vậy. Bên nào cũng tin rằng năm mới phe mình có nhiều hi vọng để mạnh hơn nữa.

Vậy hãy chờ xem năm «con Trâu» thuận lợi cho bên nào Đối Lập hay Thân Chính hay chẳng có bên nào lên hương ? mà chỉ thiêm trầm mà thôi.

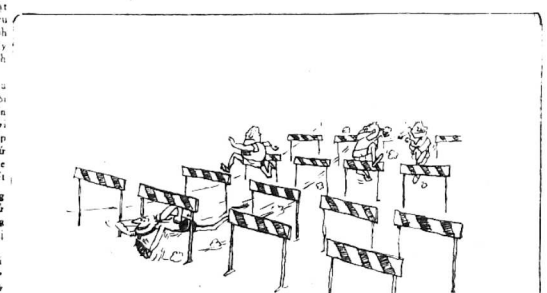

LỘT XÁC

Ra đi Đất dặn đò,
Nhớ nhé Đất vẫn chờ.
Ngày Thanh Bình Đại Hội,
Ta dựng cao ngọn cờ.

☆

Ra đi lòng bi thiết.
Không đau vì ly biệt,
Không đau vì lòng đong,
Mà đau vì chém giết.

☆

Ai chém giết ai đây ?
Máu ai ai đổ tay !
Gỗ đá gan còn tìm !
Sao ta không đắng cay ?!

★

Sao ta không phẫn nộ ?
Dân chìm trong đau khổ ? ?
Nước sông dữ ầm ầm.
Ta gầm cho Trời nỗ.

★

Vẫn thế thôi, thế thôi !
Chán ta, chán cho người !
Máu ai vẫn còn đỏ
Nhìn Bút ta hỗ ngươi !

★

Âm thầm ta tranh đấu,
Thịt này dù nát ngấu.
Xương này dù nát tan.
Vạch trời kêu phải thấu.

☆

Ta, Niềm Tin lên cao.
Lời đất dặn hôm nao.
Ta Niềm Tin chẳng cùng.
Hòa Bình đâu xa nao.

☆

Ngọn cờ ta cao ngất,
Nước ta, ta thống nhất.
Thoát xác ta cả cười.
Tin đi đất nước ơi

Trọng Đáp NGUYỄN-XUÂN-TÀI
(nhóm Người-Phụng-Sự)

TRONG KHÔNG KHÍ VUI NHỘN HÒA - BÌNH

CÁC NGHỆ - SĨ PHÁT BIỂU Ý KIẾN SÔI NỔI

Vân theo Bạch Tuyết đến cùng

Hùng Cường cười thật tươi khi được chúng tôi hỏi về không khí hòa bình. Anh đáp :

— Tôi sẽ tiếp tục cộng tác với Bạch Tuyết để phát huy đoàn hát, và bành trướng hoạt động nghệ thuật về tận miền thôn ấp xa xôi, chung vui với đồng bào đã từng đau khổ vì chiến tranh.

Một thoáng trầm ngâm, rồi anh tiếp :

— Đất nước đã hòa bình tôi hy vọng một ngày nào đó tôi sẽ được trở về nếp sống dân sự để lo cho các con tôi. Sự tan vỡ hạnh phúc gia đình khiến trách nhiệm của tôi đối với các con nặng hơn. Tôi mong được đồng thời phục vụ nghệ thuật và săn sóc bầy con chu đáo hơn.

Cải lương chỉ bảo mong có một mụn con để vui hơn

Bạch Tuyết vui vẻ tâm sự : Hoạt động nghệ thuật trong không khí hòa bình còn gì vui thích hơn nữa ... nhưng cá nhân Tuyết còn một ước vọng tha thiết khác nữa.

Tôi ngạc nhiên hỏi :

— Ước vọng gì vậy Tuyết ?

Nàng đáp :

— Tuyết mong sao... sản xuất được một mầm non cho ông xã, thì trong không khí hòa bình Tuyết sẽ tràn đầy hạnh phúc. Tất nhiên khi hạnh phúc ngập tràn, Tuyết sẽ phục vụ hăng say hơn.

Thanh Nga sẽ lập hãng phim

Thanh Nga duyên dáng trả lời :

— Hòa bình sung sướng quá, niềm vui chung của tất cả mọi người chứ không riêng Nga. Dĩ nhiên Nga sẽ hăng say hoạt động nghệ thuật hơn, nhưng Nga không làm bầu gánh hát đâu nhé.

Tôi ngạc nhiên :

— Sao vậy ?

Thanh Nga tâm sự :

— Vì Nga thấy mà làm bầu cực quá nên Nga đã ngán từ lâu rồi... dù trong không khí hòa bình cũng vậy thôi.

Tôi hỏi :

— Nếu vậy Thanh Nga hoạt động nghệ thuật cách nào ?

Nàng đáp :

— Thì Nga vẫn cộng tác với các sân khấu lớn như Dạ Lý Hương hoặc trở lại với mà làm đoàn hát, nhưng... mà làm bầu.

Thanh Nga nói thêm :

— Nga thích làm hãng phim hơn. Trong không khí hòa bình đây phấn khởi, Nga sẽ cùng nhiều người thành lập một công ty Điện Ảnh.

Thanh Tú quyết cưới vợ một cách chánh thức

Thanh Tú rất thực tế, chàng tỏ bày :

Hòa bình, hoạt động nghệ thuật thì hăng rồi, nhưng ngày gần đây được cởi áo tính còn hăng hơn... phục vụ nghệ thuật đắc lực hơn.

Hỏi chàng có tính cưới vợ ngay không, Thanh Tú cười toe toét liếc nhìn Trang bích Liễu ở bàn hóa trang bên cạnh, rồi đáp khẽ

— Còn ăn thua ở «người ta» nữa chớ bộ...

Lệ Thủy muốn đi khắp đất nước

Lệ Thủy chân thật nói :

— Hòa bình em thích nhứt là được về tận miền quê trình diễn. Em biết nhiều khán giả nơi thôn ấp ái mộ nghệ sĩ, nhưng hoàn cảnh chiến tranh đã không cho phép nghệ sĩ đến với họ... Hòa bình tạo điều kiện dễ dàng cho tụi em về miền quê gặp gỡ đồng bào khán giả đã từng mến mộ nghệ sĩ mà chỉ được nghe qua đài phát thanh hoặc thấy trên khung kính Ti vi.

Minh Phụng sẽ làm bầu

Minh Phụng hăng hái cho biết :

— Hòa bình, tôi nhứt định làm ăn mạnh hơn. Có thể tôi lập đoàn hát riêng... Thời gian qua đã có nhiều người muốn giúp tôi, nhưng vì hoàn cảnh chiến tranh, tôi chưa thể đứng ra lãnh trách nhiệm được.

Tôi hỏi đùa :

— Thế rồi Hòa Bình có tính... cưới vợ bé không ?

Minh Phụng liếc nhìn Diệu Huề, cười lớn lên :

— À, cái mục đó thì chắc, hổng dám...

Diệu Huề cũng cười tươi nói đùa :

— Có em thì ảnh nói hiền vậy, chớ đâu biết chừng..

Minh Phụng hãy vợ một cái và nói lăng qua chuyện khác :

— Chuyện gì không biết, chớ Hòa bình là tất cả nghệ sĩ đều khoẻ, chẳng riêng gì gia đình tôi.

THANH-HIỀN

HÒA BÌNH : CƯỚI VỢ

«Hòa Bình đã đến rồi, tôi sẽ cưới vợ để hưởng hạnh phúc của người thanh niên chưa biết thế nào là Hòa Bình từ khi biết chuyện đời đến nay...»

«Đời sống lứa đôi trong không khí Thanh Bình là mùa Xuân diêm tuyệt !»

(Lời của Thanh Tú trong phút say sưa nghe tin Hòa Bình từ Radio vọng ra).

HÒA BÌNH: THÊM VỢ BÉ

«Trước nhứt là khóe vụ đi lính, khi Hòa Bình đến. Vì theo bài thơ cổ Trung Hoa lồng trong một bản Tân cổ giao duyên thì đau khổ quá đi

«Lúc ngọa sa trường quân mạc tiếu
«Cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi.
«Đi đánh giặc mà không về, ô hô!...
«Thế nhỉ là khóe cái thân, và vui với cái vui chung của thiên hạ.
«Còn thân mình mình một vợ là đủ.

Nếu hai vợ thì giống cái cảnh trong ảnh tối tăng kèm theo đây ; Dàn bà nào không ghen. Nên đầu muốn thêm vợ bé, cũng không thể được, vì gương của các đấn anh, các bậc chú bác còn sờ sờ đó...»

SOẠN GIẢ HOA PHƯỢNG

chấm dứt sự nghiệp cải lương dù cho Hòa Bình, ngưng bắn đem lại sự đã định cho mọi người

Sau khi tin ngưng bắn, Hòa Bình được loan ra, chúng tôi có tìm gặp soạn giả Hoa Phượng hỏi sự hoạt động trong tương lai ra sao.

Thì Hoa Phượng vốn là con người thích viết lách, nên viết bài nầy nói rõ sự viết văn viết báo và sự viết tuồng của Hoa Phượng.

Tưởng cũng cần nhắc sơ qua rằng : Hoa Phượng là một soạn giả nổi danh trong nhiều năm qua, từ thời Tổng Thống Diệm đến nay..

Dưới đây là bài của soạn giả Hoa Phượng.

AZ

oOo

Có nhiều bằng hữu khi gặp tôi đều hỏi một câu gần như giống nhau : «Sao lúc nầy không thấy sáng tác gì nữa ?» Và tôi cũng chỉ có mỗi một câu trả lời : «Giải nghệ rồi !»

Dĩ nhiên, câu trả lời đó không làm hài lòng một số đông. Vì hầu hết người lớn tuổi hơn tôi, người trang lứa, hoặc nhỏ hơn một con giáp đều nghi rằng tôi, soạn giả Hoa Phượng, giải nghệ là đáng tiếc.

Có thể là quí vị tiếc cho cải lương... mất ngang xương một ngòi bút từng đóng góp cho cải lương một thời hoàng kim từ 1957 đến 1967.

Cũng có thể là quí vị tiếc cho chính tôi, vì quý vị e rằng, ngoài sự nghiệp viết tuồng, các nghề khác, đối với tôi, chỉ là sở đoản.

Cái tiếc nào đối với tôi cũng đáng kính trọng và cảm ơn. Vì nó bắt nguồn từ mối thiện cảm do sự nghiệp tinh thần tôi tạo ra.

Tuy nhiên, nếu cái tiếc thứ nhứt mà có thật, tôi e đó là cái tiếc... quá đáng. Hiện tượng nào cũng có thời kỳ chấm dứt của nó.

Lại có một nguồn dư luận khác cho rằng : «Hết rồi ! y cón viết lách gì nữa ! Hết pile rồi !»

Tôi cũng kính trọng và cảm ơn ý kiến đó. Còn pile là một «hiện tượng». Hết pile là một «hiện tượng». Y như đã nói, hiện tượng cũng có thời kỳ chấm dứt của nó. Nếu ý kiến cho rằng tôi không còn viết lách gì nữa không có giá trị vĩnh viễn thì sự hết pile của người sáng tác cũng không có giá trị vĩnh viễn.

Riêng tôi, tôi cũng có một điều đáng tiếc. Tiếc rằng câu đáp «Giải nghệ rồi» của tôi cũng không có một giá trị vĩnh viễn.

Như quí vị từng biết, năm Mậu Thân (1968) làm cho cải lương... lâm trọng bịnh. Tưởng rằng khó thoát tay Thần Chiến Tranh, Bao nhiêu đoàn giải tán. Bao nhiêu sĩ nghệ bỏ nghề. Các soạn giả cũng chịu chung số phận «bỏ nghề» như vậy.

Các rạp cải lương ở Sài gòn ảm đạm như một cái nhà mồ. Sau đó, chịu cảnh hương tàn khói lạnh không nổi, rạp Hưng Đạo, rạp Thủ Đô v... v nổ nhang đến thờ.. nghệ thuật thử bây.

Tôi, vì không thích ứng được với cuộc sống thời đó, bèn làm một cuộc phiêu lưu mới : ra Trung.

Cảnh mới, người mới, tinh nghĩa mới tạo cho tôi những xúc cảm mới. Và những tác phẩm mới ra đời. Cứ như dân bà dễ năm một ở miền Trung tôi cũng «đẻ» tác phẩm kiểu đó, năm 1968 Luật Giang Hồ. Đứa kế là «Giữa chốn Bụi Hồng» và tháng Ût : «Đời Phụ Anh Hùng».

Năm 1971, tôi nhận nhiệm vụ Tổng Giám Đốc Công ty sản khấu Thái Dương. Công việc bề bối, thời gian nầy chẳng «để chữa» gì được cả. Rồi Công Ty Thái Dương giải tán vì bà Tiêu Thị Mai, giám đốc chủ nhân đột ngột qua đời.

(Xem tiếp trang 10)

CỰU VÔ ĐỊCH QUẦN VỢT ĐÔNG DƯƠNG
VÕ VIỆT CƯỜNG

— Một chiếc vợt, một nhà văn, một thi sĩ và một kịch sĩ trong con người Võ Việt Cường

NGÀY nay với 64 tuổi đời cùng chất lên vai, nhà cựu vô địch quần vợt Đông Dương vẫn còn đầy đủ sức khoẻ mỗi ngày dạy 8 giờ về tennis tại hội câu lạc bộ thể thao Saigon. Đó là một sự hiếm có đối với con người thể thao ở đất nước này.

Cuộc đời của anh là chuỗi ngày tranh đấu không ngừng, tranh đấu với thời gian, với nghệ thuật, với kiếp sống. Con người độc thân tự thuở thanh xuân cho đến bây giờ tuổi quá lục tuần vẫn hoàn toàn cô độc.

Nhà cựu vô địch Đông Dương không những mô vợt tài ba, mà còn là kịch sĩ, viết văn, làm thơ ngon lành. Những người khác nhờ vả của phụ ấm nên được xuất ngoại thì Võ việt Cường với hai bàn tay trắng dùng cây bút và cây vợt để xuất ngoại sang Pháp.

Tiền bán sách do anh sáng tác trên khắp giải đất Đông Dương đã giúp cho anh phương tiện xuất ngoại. Anh đã từng là kịch sĩ trên sân khấu Nam Châu ngày trước. Tiền mặt bán ở thủ đô cách đây 30 năm có bà vợ và thi văn của Võ việt Cường.

Mười chín năm sống cô độc trên đất Pháp với nghề giáo sư quần vợt mà anh hiếm đư, c rất nhiều tiền và tạo được cảnh dồi dư dả, không làm cho anh quên được quê hương. Và rồi anh trở lại quê cha đất tổ từ năm 1966 để tiếp tục cuộc sống với nghề dạy quần vợt và ở như vậy một mình như cách đây trên 40 năm.

Có được một người am hiểu kinh nghiệm quí nhiều về quần vợt như Vỗ Việt Cường không phải dễ. Ấy t ế mà gần đây lãnh đạo quần vợt nói riêng, thể thao nói chung lại bỏ quên không xử dụng tài năng của anh.

Kh ia, một sự vô cùng đáng tiếc.

LINH HỒN CỦA BIỆT ĐOÀN THỂ THAO QUÂN ĐỘI

Là con người say mê thể thao Trung Tướng Trần văn Trung, Cục trưởng Cục Chiến Tranh Tâm Lý không bỏ qua cơ hội nào có để đóng góp vào sự ích lợi chung cho nền thể thao nước nhà.

Thành lập Biệt Đoàn Thể Thao Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa, Trung Tướng Trung với mục đích qui tụ những tinh hoa t ể thao của đất nước và đồng thời đào tạo khuyến khích vun bồi cho các mầm non vượt tiến. Từ

này nở ý kiến cho đến khi thành hình Biệt Đoàn Thể Thao Quân Đội, ông Biệt Đoàn Trưởng đã tham khảo tiếp xúc với bao nhiêu cấp lãnh đạo thể thao dân sự cũng như quân sự.

Bây giờ thì mọi ước ngoi đã vượt qua, công cuộc xây dựng nền móng đã tuần tự tiến triển một các tốt đẹp và khi ấn Tết xong, 130 lực sĩ được chọn lựa vào Biệt Đoàn Thể Thao Quân Đội sẽ nhập trại cần cứ 20 để chính thức sinh hoạt.

PHẠM-QUỐC-VINH
mầm non triển vọng 1972

Một khám phá trong địa hạt quần vợt trong năm nay: em Phạm quốc Vinh, sanh ngày 26-6-1956, học sinh đã đầu bằng Tú Tài I của trường Phùng Hưng và được Hiệp Hội Kỹ Cu Thể Thao Việt Nam bầu là mầm non triển vọng 1972.

Vinh là đầu thủ trẻ tuổi hội đủ các ngón đánh trong điệu nghệ. Nhờ có một tông thân sinh lúc nào cũng lo lắng cho Vinh từng mọi chi tiết từng các phương tiện và nhờ sẵn có khả năng thiên phú cũng như được học tập nhiều ở các người đi trước, thì năng nghệ thuật của Vinh được tiến bộ rất mau lẹ. Qua sự nhận xét các nhà vô địch như Võ việt Cường, Nguyễn văn Tịch, Võ văn Bảy thì Vinh sẽ vượt xa hơn tất cả các bạn trẻ đồng lứa tuổi.

Hiện nay Phạm quốc Vinh là vô địch hạng nhì và hạng nhất của hội Câu Lạc Bộ Thể thao Saigon. Vào chung kết giải vô địch th ếu niên 18 nữ mùa 1972 và trong năm 1973 chức năng sẽ có ích lợi qua tay Vinh.

Đã theo chân phái đoàn quần vợt VN sang Ai Lao và được khán giả nước bạn nhiệt liệt ngợi khen. Tuy thế, đó là không bước đầu Vinh cần phải cố gắng thật nhiều hơn nữa trong tương lai.

Bàn thắng giá ngàn vàng

Giải vô địch bóng tròn hạng danh dự mùa nầy tưởng đâu trái chắc một các em xuất cho hội đang dẫn đầu trong suốt mấy tháng ở quân ❤. Nhưng tư sự thắng lợi bỗ khá xa đối thủ, đoàn Cảnh sát Quốc gia lại chùng chân trong ba tuần lễ chót nên để Hải Quân theo gần kịp.

Chức vô địch về tay một trong hai hội: Cảnh sát Quốc gia hoặc Hải Quân nhưng Tổng tham Mưu lại đóng vai tuồng quan trọng. Như vậy hội của ông bầu Cao văn Phước bằng dùng đóng vai tuồng anh lính Lê Dương. Vẫn để buông trôi chức yên hùng số một là cái chắc, vì rằng kết quả trận này có ra thế nào chăng nữa, Tổng Tham Mưu cũng chỉ là. . tạm đệ.

Nhưng hùm thiêng khi đã sa cơ cũng còn giữ được nét gì của Chúa tể Sơn Lâm. Và rồi quả thắng của Cù Hà đã làm cho đội của Cảnh Sát Quốc Gia bị đặt vào thế trong cực kỳ nghiêm trọng. Công tình xây dựng từ bao nhiêu tháng ngày qua sẽ bị sụp đổ trong trận cuối cùng này sao?

Bao nhiêu vốn liếng phải đổ rốc vào mấy chục phút nầy: Hoặc được tất cả, hoặc mất tất cả. Phải nói rằng trong ba trận sau cùng của giải vô địch CSQG rất nhiều mà may fr.

Tuy vậy có ba chim bảy nòi, cả chục cái linh đinh, rốt cuộc Cảnh Sát Quốc Gia bắt được cái dịp may duy nhứt. Chỉ một lần may mắn đó diễn ra khi cuộc có chỉ còn có 2 phút sửa là chấm dứt, banh tới chân Long bị ấn ngữ trước ba cầu thủ vớ một thủ môn của TTM. Thế mà Long tung quả sút thần công để banh xuyên qua cả bộ giáp dày, chui vào góc lưới.

Bàn thắng giá đáng ngàn vàng của Long đã đem lại chức vô địch cho hội CSQG. Nói đặc biệt của mùa banh tròn 1972 đã đôn ở quả banh phá lưới đó.

Lực sĩ và thể thao gia số 1 trong năm

Mùa rào cũng thế, v o dịp cuối năm Hiệp Hội Kỹ giả thể thao Việt Nam triệu tập phiên đại hội để bầu lực sĩ và thể thao gia số một trong năm. Công việc được các giới thể thao trong nước nhiệt liệt tán thành được liên tục đến ra trong 15 năm rồi.

Sau cuộc bầu cử tiếp theo buổi Đại Hội được tổ chức trong bầu không khí tưng bừng để trao tặng huy chương và bằng danh dự cho những lực sĩ được chọn trước sự biểu đồ của quan khách cùng thể thao gia trong nước. Những đánh tài, mầm non của thể thao cũng như những người có công với thể thao được bầu trong năm 1972 gồm có:

Lực sĩ nhiều thành tích trong năm:

— Bạn VÕ VĂN BẢY (quần vợt)

Mầm non triển vọng

— Em PHẠM QUỐC VINH (quần vợt)

Thể thao gia

— Ông NGUYỄN THÀNH NHƠN (Thể Dục Thẩm Mỹ)

Mạnh Thường Quân

— Ông MAI LÍNH

Những người chịu chơi hết mình với Thể Thao

Viết bài nầy, chúng tôi không nhằm vào mục đích đề cập đến những người thừa hưởng nh ều danh vọng mà chúng tôi muốn nhắm vào một số rất ít người đã làm thật n iều, đóng góp vào sự ích lợi chung cho thể thao rất lớn. Nhưng lại ít có ai biết đến. Không ph i giới thể thao bạc bẽo quên mất công lao của họ mà sự thái chính vì những người đó đóng vai tuồng trong bóng tối của hậu trường thể thao.

Mục đích của họ nhằm vào cái gì lợi ích thiết thực hơn là tô điểm cái hào nhoáng bên ngoài mà chúng tôi xin ghi nơi đây một vài người. Trước hết là anh Nguyễn tấn Hiếu thường được gọi banh t ôn gọi là anh Sáu Hiếu đã ngót 40 năm trời các cung tận tụy cho bóng tròn.

Hồi còn trẻ, anh Sáu Hiếu là một thủ môn vào sanh ra tử chống giữ thành danh của hội cho đến khi treo giày mang áo giải nghệ anh Sáu hướng dẫn các bạn cầu thủ trẻ tuổi bước lên nấc thang danh vọng.

Lúc bấy giờ anh Sáu có rất nhiều tiền. Tiền bạc đó, anh Sáu đã tuôi vào hội banh hết rồi. Có thể nói, anh đã xạt nghiệp vì banh tròn.

Xe hơi bóng lộn bây giờ không còn. Tiền túi chỉ có lo qua vậy thôi. Sức lực cũng đã mòn mỏi với thời gian. Thế mà anh vẫn vớ tinh thần thể thao như huở độ nào.

Lết bộ khắp các nẻo đường ở thủ đô để liên lạc với anh em thể thao, có mặt đều đều trong công việc hăng gần chung vui với cầu thủ, sẵn sàng tức trực tại Vận động trường trước nhứt và sớm nhứt trong những chiến có các trận cầu tình thân làm việc tận tụy, hết mình vì thể thao của anh Sáu khiến chúng tôi hết sức khâm phục.

Người thứ nhì là anh Dương văn Đính. Hồi trước cách đây mấy chục năm, bà con ở Xóm Củi rất thương anh vì cái nước sống chết vì hội. Bây giờ [illegible] xẹo xọo, cái mắt cái [illegible] Đính vẫn còn mê banh [illegible] bợm nhậu ghiền rượu.

Người thứ ba, là anh Bù đoàn Tông, một anh giữ [illegible] bóng bàn trong suốt mấy mươi năm qua. Anh đã chứng [illegible] bao cảnh lên xuống của nền bóng bàn xứ sở.

Ai có tiếng, được kh [illegible] đào ở đâu, chỉ riêng [illegible] Bùi đoàn Tông lên nấc [illegible] làm ông phú gia quí [illegible] tác rên bưa bãi còn [illegible] vườn hoa bóng bàn [illegible] bạc bẽo đó, người anh [illegible] Tông, chắc chắn [illegible] ma nào thèm chấy vớ [illegible]

Biến cố quan trọng tại Thế Vận Hội

Biến cố quan trọng tại Thế Vận Hội và cũng là của năm 1972 là vấn thảm kịch Munich do nhóm khủng bố Á Rập mệnh danh «Tháng chín đen» đã sát hại 11 lực sĩ Do Thái.

Không bỏ bạo động đã xâm nhập vào lãnh vực thể thao khiến cho Thế Vận Hội tại Munich đang vui vẻ bỗng vận rập bỗng dưng biến thành tang tóc hải hùng. Một lễ cầu hồn cho mười một lực sĩ Do Thái bị tàn sát được cử hành giữa bầu không khí u buồn uất nghẹn và một số phái đoàn lực sĩ đã bỏ cuộc kéo nhau về nước.

Những người còn lại đã vơi bớt, mất mát phần lớn tinh thần nhiều dấu và lễ bế mạc buồn thảm hơn bao giờ hết. Câu chuyện đã theo thời gian nguôi lần nhưng hậu quả tiếp diễn bao nhiêu chuyện không khiếp khác giữa Do Thái và khối Á Rập dưới hình thức nầy hoặc hình thức khác. Lò thuốc súng Trung Đông đã chẳng những khó dập tắt mà cơ bùng nổ đe liệt giữa Syrie và Do Thái hiện nay.

Riêng về Thế Vận [illegible] có một lưng ó đ[illegible] qua. Hơi đ c khó tan h[illegible] trong đầu óc của các [illegible] không còn hoàn toàn th[illegible] như trước. Ý nghĩa và [illegible] thần cổ hữu của Thế Vận [illegible] bị bao mòn hoen ố kh[illegible] tháng 9 năm 1972 tại Munich.

Một phim quyền cước mãnh liệt nhất trong dịp Tết Do Mỹ-Vân chọn lọc:

— Đệ tứ đưa với ĐƯỜNG SƠN ĐẠI HUỲNH và TINH VÕ MÔN — VƯƠNG VŨ và TRƯƠNG THANH THANH đóc hết tâm huyết vào siêu phẩm quyền cước tranh giải vô địch:

Đường Sơn Khách Phục Thù

— Đồng khởi chiếu tại 10 rạp lớn Đô Thành kể từ 30 Tết Âm Lịch
— Những ngày lẻ: Mồng 1-3-5-7-9-11 và 13 Tết chiếu tại:

CASINO, NAM VIỆT, KIM ĐÔ Saigon
TÂN VIỆT (Chợ lớn), HỒNG LIÊN Bình tiên

— Những ngày chẵn: 30-2-4-6-8-10 và 12 Tết chiếu tại:

VICTORY (Chợ Lớn), KHẢI HOÀN, ĐẠI-ĐỒNG (SAI CON), CASINO, THANH VÂN (HÒA HƯNG)

Đường sơn khách phục thù

Siêu phẩm quyền cước thời trang quay tại Trung Hoa và Nhật Bản đã làm chấn động đỉnh đài Đông Nam Á.

— Đại đạo điền lừng danh KIẾM LONG đã đưa Vua không ngai VƯƠNG VŨ chiếm lại địa vị số 1 trong tay LÝ TIỂU LONG!
— Một bộ phim Tổng hợp Võ thuật quốc tế THÁI CỰC ĐAO — KHÔNG THỦ ĐAO — HIỆP KHÍ ĐAO — NHU ĐAO — TRUNG QUỐC QUYỀN và KIẾM ĐẠO NHẬT:

— Trận tranh tài chưa từng có giữa các tay Vua ĐỒ VẬT «Họ Hiệp» Nhật Bản đấu với quyền thuật Trung Hoa.
— Những màn ác chiến nguy hiểm trên chuyến xe lửa tốc hành đều được quay thật chứ không dùng cản thuật điện ảnh.
— Một cuộc tình duyên tam giác giữa VƯƠNG VŨ — TRƯƠNG THANH THANH — TỶ LAN đã làm tăng vẻ thơ mộng tuyệt vời cho một bộ phim Quyền Cước khởi trang.

Đường sơn khách phục thù

BỘ PHIM VÕ THUẬT SIÊU ĐẲNG!
CỐT TRUYỆN GAY CẤN LÝ KÝ!
ĐÁNH ĐẤU ÁC LIỆT TÀN BẠO!
TÌNH YÊU SAY ĐẮM MẶN MÀ!

— Cảnh trí vĩ đại — Màu sắc lộng lẫy — Kỹ thuật điện ảnh tân kỳ.
— Khán giả của VƯƠNG VŨ—TRƯƠNG THANH THANH hài lòng đẹp đẹ với Thần Tượng của mình trong một MÙA XUÂN THỊNH VƯỢNG VUI TƯƠI!

Phim Màu EASTMANCOLOR — Nói Tiếng Trung Hoa
Màu Ảnh Đại Vi Tuyến — Phụ đề Anh Hoa Việt

MEKONG NGÂN HÀNG

CHÚC QUÝ TRƯỜNG CÁC HÀNH PHÚC TRONG MỘT NĂM MỚI

QUÝ SỬU 1973

ăn tục nói phét

LÀM THẾ NÀO ĐỂ...ĐƯỢC NÀNG CHO...

Số Tất Niên của tờ báo, theo thông lệ, thế nào cũng phải viết về con vật tượng trưng cho năm sắp tàn, và con vật tượng trưng cho năm sắp tới. Do đó, nếu giữ đúng thống lệ, thì bữa nay, phải Ăn Tục Nói Phét vài chuyện về con Chuột sắp ra đi và con Trâu sắp lù lù dần sống và xác tới.

Vậy thì, hãy kể chuyện Chuột.

Trước khi vào chuyện, xin nhắc lại, từ vài năm nay, Hòa Bình vần nổi tiếng hay đăng những loạt hồi ký, bút ký với các tựa bắt đầu bằng câu : Làm Thế Nào để...

Cũng vì tôn trọng truyền thống đó, câu chuyện Ăn Tục Nói Phét tất nhiên về chuột, cũng mở đầu bằng câu cổ điển : LÀM THẾ NÀO ĐỂ...

Làm thế nào để...được nàng cho yêu ? Đây là câu chuyện để vậy lại những bạn trai nào, đã đưa được nàng tới một nơi kín đáo, và chỉ có chàng và nàng bên nhau, mà nàng lại vẫn chưa chịu...đi bước chót với mình ?

— Nếu bạn ở...ngoài trường hợp như vậy, thì bạn hãy tạm bỏ kế cho nàng nghe một câu chuyện...ngày xưa.

Kể rằng, ngày xưa có 5 con chuột, — 2 con đực và một con cái — bị kẹt với nhau trong một chiếc lọ nút kín.

5 con chuột vùng tìm mọi cách để ra khỏi lọ nhưng không được.

Con chuột cái lại rất sexy, nên 2 con chuột đực tạm ta nói hưng, rất thèm được nàng chuột cho yêu.

Con chuột đực thứ nhứt mới nói với nàng chuột rằng :

— Nếu em ngoan ngoãn thỏa mãn yêu cầu của anh, anh sẽ dạy em cách ra khỏi chiếc lọ này.

Con chuột cái bằng lòng ngay, vì nó đang mong thoát ra khỏi lọ.

Nhưng được nàng thỏa mãn rồi, anh chuột đực thứ nhứt mới ít mặt ra đó mà thú thật với nàng rằng :

— Thú thật với em, anh cũng chẳng biết làm cách nào để ra khỏi chiếc lọ này nữa. Hôm nay, thèm quá, anh mới phét vài em đấy.

Con chuột cái chán quá, nhưng biết nói sao bây giờ ?

Một lát sau, con chuột đực thứ hai kêu lên một tiếng :

— Ra rồi.

Con chuột cái hỏi :

— Ra cái gì ?

Con chuột đực thứ hai nói :

— Anh đã tìm ra cách chuột khỏi chiếc lọ này. Và nếu em ngoan ngoãn chiều theo yêu cầu của anh, anh sẽ dạy em cách đó.

Con chuột cái tin lời con chuột đực thứ hai, và nàng hăng thỏa mãn nó.

Sung sướng trên trời đầu vào đấy rồi, con chuột đực thứ hai mới ít mặt ra và thú thật :

— Thú thật với em, anh đã nói phét để được em cho yêu đấy thôi, chứ anh đâu có biết cách thoát khỏi chiếc lọ này...

Bạn kể tới đây, thì nào người đẹp bên cạnh bạn cũng tò mò hỏi bạn :

— Và rút cục ra sao ?

Người đẹp mà nói như vậy, thì bạn hãy trả lời :

— Rút cục, con chuột cái vẫn ra thoát khỏi chiếc lọ mới là kỳ cho...

Người đẹp sẽ lại hỏi thêm :

— Nó ra bằng cách nào hở anh, hãy kể mau lên cho em nghe với.

Tới đây bạn sẽ nói với người đẹp :

— Nó ra bằng cách nào à ? Đó là bí mật của câu chuyện. Nhưng em phải ngoan ngoãn như con chuột cái trong câu chuyện, ngoan ngoãn thỏa mãn yêu cầu của anh, anh mới tiết lộ cho em hay...

Giống cái, dù là chuột hay là người, cũng đều có tánh tò mò rất nặng. Tôi đảm bảo, vì tò mò, người đẹp sẽ thỏa mãn bạn ngay.

Còn, nếu bạn lại hỏi tôi, khi người đẹp thỏa mãn rồi, mình sẽ trả lời ra sao với người đẹp ?

— Khó gì, thì bạn hãy trả lời như hai con chuột đực trong câu chuyện.

LÀM THẾ NÀO ĐỂ...TRÂU NHẢY NHƯ NGỰA

Hai anh Ăn Tục Nói Phét về vùng quê tiêu ngao giang hồ.

Anh thứ nhứt :

— Mày còn nhớ con Lan Ngựa không ?

— Nhớ.

— Mày có biết tại sao người ta gọi nó là con Lan Ngựa không ?

— Vì nó hăm hăm cả ngựa chớ gì ?

— Không đúng. Người ta gọi nó là LAN NGỰA, vì nó sexy ngang một con ngựa cái, hễ không có đàn ông cạnh nó, là nó lồng lên như ngựa cái.

Cứ gì ngựa cái, mới lồng lộn lên khi thèm khát tình ? Trâu Cái mà không dở đội à ? Trâu Cái mà thèm đực cũng lồng lên, kém gì ngựa cái...

— Thôi đi mày, đừng có nói phét. Bộ mày tưởng chỉ có mình mày biết thôn quê, biết trâu, bò, còn tao chẳng biết gì hết nên mày nói phét cả với tao ?

— Không, tao không nói phét. Mày nhìn thấy con trâu cái kia không ? Tao mà lại gần nó, tao giả bộ làm con trâu đực, nó sẽ lồng lên như ngựa cho mày coi.

Thách mấy đấy. Nếu sẽ đúng như mày nói, tao sẽ đãi mày một chai Hennessy cổ đen.

Hai anh Ăn Tục Nói Phét đánh cá với nhau.

Anh nói rằng trâu cái cũng lồng lên như ngựa khi thèm đực, liền lên lút đi bắt một con nhái. Rồi anh lại gần con trâu cái, nhắc đuôi nó lên, nhét rất nhanh con nhái vào bộ phận con trâu cái.

Bị một con nhái chui vào đấy, con Trâu cái lồng ngay lên như ngựa.

TỤT MÓNG

Cuối năm, lo tiền, lo nợ nhiều quá, cô đào Thắng Thủy Hằm đâm ra loạn óc.

Cô đào tới một bác sĩ quen và nói :

— Tôi bị chứng bịnh lạ quá. Bác sĩ nghĩ coi, mấy bữa nay, tôi cứ vén trí lỗ rún của tôi là một con vít (vis).

Bác sĩ khuyên giải tới mấy, cô đào cũng không nghe, mà cứ khăng khăng nói rằng, lỗ rún của cô là một con vít.

Cuối cùng bác sĩ đành phải bảo cô đào :

— Nếu vậy thì cô hãy về nhà, lấy một cái tuốc-nơ-vít mở lỗ rún cô ra coi, nó có đúng là một con vít hay không ?

Cô đào Thắng Thủy Hằm nghe lời và về nhà mình.

Ngày hôm sau, thấy người ta khiêng cô đào trên băng ca đưa tới phòng bịnh của bác sĩ.

Bác sĩ hỏi : — Ra sao thế này ?

Cô đào trả lời : — Tôi nghe lời bác sĩ, tôi vẻ nhà lấy tuốc-nơ-vít mở con vít ở lỗ rún tôi ra. Và bác sĩ biết không, khi vừa gỡ xong con vít, là hai mông tôi tụt hết cả ra ngoài, tôi phải tới đây để bác sĩ lắp lại giùm...

Kiểm điểm tình hình quốc tế một năm

(Tiếp theo trang 2)

khỏi chua chát nghĩ rằng quân Cộng Sản khủng bố dân lành ở Nam VN từ nhiều năm nay khiến cho hàng chục ngàn người chết thê thảm mà LHQ đành chịu bó tay thì bây giờ, LHQ lâm gì được trước chủ trương dầm mưa của Quân du kích Palestine. Máu lại đổ nọ máu cho nên Do Thái đã liên tiếp đánh trả ngay vào các sào huyệt của quân du kích Palestine trên các lãnh thổ Ả Rập bao quanh Do Thái. Lò lửa Trung Đông xem ra vẫn âm ỉ và vẫn nguy hiểm trong suốt năm Tỵ.

Có lẽ thế giới chú ý rất nhiều đến thỏa hiệp nhìn nhận sự chung sống của hai nước Đức và hai nước Cao Ly. Về một khía cạnh thì dư luận thế giới cho rằng thỏa hiệp ấy nếu không vinh viễn chia cắt Đức và Cao Ly thì cũng sẽ duy trì sự chia cắt ấy trong một tương lai khá xa. Nhưng nhìn dưới một khía cạnh khác thỏa hiệp ấy rất đáng được hoan nghênh vì nó chứng tỏ một cái nhìn thực tế hơn trước của những người đang lãnh đạo Đức và Cao Ly. Ít ra thì trong lúc này viễn tượng chiến tranh ở Cao Ly và ở Đức cũng đã bị dẫy lui khá xa. Và viễn tượng chiến tranh bị dẫy lui ở bất cứ nơi nào trên thế giới là điều đáng mừng cho nhân loại rồi.

Năm vừa qua đánh dấu một sự bạt lực rất rệt hơn nữa của tổ chức Liên Hiệp Quốc trước sự bạo vệ các quyền căn bản tối thiểu của con người trên khắp thế giới, tại rằng các quyền ấy đã long trọng ghi trong Hiến Chương của LHQ. Những tiếng kêu than của người dân bị đàn áp đã man tại nhiều nước Cộng Sản bay ra diễn đàn của LHQ nhưng rồi cũng chẳng có phản ứng gì cả. LHQ đã cai trên số phận đáng thương của họ. Việc này xác nhận một điều đáng buồn và là một sự thật từ nhiều năm nay : do là sự bất lực của LHQ khi phải bao vệ con người, đó là sự đầu hàng của LHQ trước sự thao túng của các đại cường quốc.

Qua thỏa hiệp sống chung tại Đức và tại Cao Ly, qua sự hòa hoãn giữa Mỹ với hai cường quốc Cộng Sản là Nga và Trung Cộng, thế giới nói nhiều tới một thế hệ hòa bình. Nhưng khi nhìn vào thực tại thì người ta thấy sự thật lại quá mỉa mai. Trong năm qua, thế giới đã buồn bã sùng đạn nhiều hơn hẳn từ lúc nào đó trong quá khứ. So với cách đây 10 năm thì thế giới đã chi gần hai lần ngân khoản tổng cộng cả chục tỷ mỹ kim để mua khí giới 4 quốc gia Mỹ Nga, Anh, Pháp bán cho thế giới tới gần phần trăm tổng số khí giới và những nước đang mở mang lại là những nước mua nhiều khí giới nhất. Thật là khó có thể nghĩ rằng Hòa Bình cho nhân loại sẽ được bền vững khi mà nhiều quốc gia càng ngày dùng một ngân sách lớn lao hơn trước để tăng cường bộ máy quân sự. Một khi việc buôn súng đạn vẫn còn được các cường quốc coi là thuộc phạm vi quyền lợi quốc gia thì chiến tranh sẽ còn là độc quyền đáng buồn của các nước nhược tiểu.

Những thảng chót của năm Tỵ đã gây được sự chú ý của toàn thể thế giới với triển vọng hòa bình ở VN. Sau nhiều cuộc đi đêm giữa Mỹ và Cộng Sản BV, thế giới sửng sốt khi thấy dự thảo một thỏa hiệp ngưng bắn được CSBV công bố ngày 24-10-1972 (tháng 9 âm lịch). Không hiểu đây có phải là đón phép của nước Mỹ hay không nhưng có điều chắc chắn là những quốc gia nào ủng hộ cuộc chiến đấu tự vệ của VNCH cũng phải thấy ngay rằng thỏa hiệp ấy rất bất lợi cho VNCH. Sự phản kháng mạnh mẽ của chánh phủ VNCH cũng như sự cương quyết của quân dân miền Nam đã rề rệt buộc nước bạn Mỹ và CSBV phải thảo luận một dự thảo thỏa hiệp khác. Thỏa hiệp mới này được sơ thự tại Ba Lê buổi trưa ngày 23-1-1973 tức buổi trưa ngày 20 tháng chót của năm Con Chuột. Thế giới với chung hân hoan đón nhận tin ngày nhưng hòa bình có thể tồn tại lâu dài ở Nam VN hay không thì điều ấy vẫn còn là một dấu hỏi lớn đối với tất cả mọi người trước chủ trương hiếu chiến ngoan cố của CSBV.

Năm Tỵ chấm dứt với một nền hòa bình lỏ đạng tại VN, với thỏa hiệp chung sống ở Đức và ở Cao Ly. Ước mong rằng những người lãnh đạo các nước nhược tiểu Cộng Sản sẽ tỉnh ngộ trước chủ trương thực tế mới của các đại cường quốc để từ bỏ giấc mộng bành trướng lãnh thổ và bành trướng ảnh hưởng bằng vũ lực.

Soạn giả Hà Phượng...

(Tiếp theo trang 3)

Sau đó, tôi cùng bạn Hà Triều tự «leo lái» đoàn Tân Thái Dương. Làm bầu gánh nhỏ là một cực hình. Cho nên hạ bàn năm 1971 đến đầu năm 1972 lại càng tự ngồi hơn nữa.

Dầu sao, khi qua một cơn bạo bịnh Mậu Thân, cái lương đã hồi sinh. Nhưng ai gỏ đó chi là một chu kỳ yên lặng ngăn ngủi giữa hai cơn bão lớn.

Đầu tháng 4-1972, giặc giã đánh lung tung. Cái lương lại hiệt giường liệt chiếu một phen nữa. Tôi và Hà Triều lại xếp cả Tân Thái Dương để chữa thời.

Viết lách gì đây? Chính tôi cũng tự hỏi mình câu đó.

Xưa, viết hai tuồng hay có thể ở không ăn cả năm. Bây giờ mỗi chứa nhựt hát một tuồng. Sức mấy cùng không cung cấp nổi. Nói chi sức người.

Xưa, tôi và các bạn đồng nghiệp có tên tuổi trong «làng» đều cộng tác với số giao kèo, lương tháng cho một bang hiệu với một thời gian nhứt định. Bây giờ phải viết tuồng để nắn nỉ bầu cho hát tuồng mình hầu gỡ gạc chút đỉnh? Nói rõ, không có một thù lao nào cho các vở tuồng «Công Hồ» đó.

Tình trạng đó khiến người viết như tôi cũng nên nhét piles cho nó khỏe tâm thần giả.

Nay, nhơn có ngưng bắn hòa bình, một số bầng hữu lại lập câu hỏi cũ. Tôi tưởng những ý kiến vừa nêu của tôi cũng tạm đầy đủ nếu cần thêm thì nên thêm điều nầy:

Cả năm Nhâm Tý tôi vẫn dật tại tờ Tia Sáng. Ở đây, tôi được sự quan tâm và giúp đỡ đặc biệt của vị Chủ nhiệm, Giám Đốc và các thân hữu. Làm báo nay viết tiểu thuyết là sở đoản của tôi. Tuy nhiên, tôi nghĩ rằng rèn luyện sở đoản đến tình không thì cũng có thể thay thế sở trường. Và viết tuồng, đối với tôi trong phút cao hứng của thời đất nước thanh bình cũng có thể chi là... nghề tay trái.

Mỗi người chỉ có một thời. Nếu tôi tự ý chấm dứt nghề nghiệp trong vinh quang cũng không phải là chuyện lạ.

HOA PHƯỢNG

Miền Nam miền Bắc, một năm qua...

(Tiếp theo trang 2)

đã làm cho Hà Nội đau quặn. Tờ Nhân Dân, cơ quan Trung ương đảng CSĐD một bài trong những bài xã luận đã đả kích nặng nề mặc dầu không nêu đích danh, Nga xô và Trung Cộng vì quyền lợi chạy theo Hoa kỳ mà quên mất nghĩa vụ quốc tế của người Cộng sản. Hà Nội cũng đã không ngớt đả kích Ông Nixon thâm độc chia rẽ các nước xã hội chủ nghĩa. Ông Nixon đã đón Hà Nội và ở Mạc tư Khoa và nhìn vào những cuộc tiếp đón đó mọi người hiểu rằng trên thế giới không quốc gia nào cố đơn hơn là BV.

Có lẽ chính vì biết trước sự cô đơn của mình, biết trước những các đàn anh Cộng sản đang chạy theo Hoa kỳ, tái oanh tạc trường kỳ B.V. và phong tỏa các hải cảng miền Bắc đúng vào năm có bầu cử ở Hoa kỳ.

Hà nội đã tính lầm và càng lầm lẫn hơn nữa khi các đàn anh Cộng sản đã để mặc cho Hoa kỳ oanh tạc và phong tỏa B.V. dù chính tầu của các nước đó cũng mắc kẹt ở Haiphong về vụ phong tỏa.

Thêm vào đó hai sự kiện một là chính Chủ tịch nhà nước Ngô xô đã đến Hànội làm áp lực buộc Hànội phải nghiêm chỉnh thương thuyết sau chuyến Nga du của ông Nixon và hai là sự hiện diện liên tục của Thủ tướng thương mại Hanoi là Lý Ban ở Bắc kinh để cầu viện sự kiện chứng tỏ rằng việc chi viện của Trung cộng không phải là dễ dàng.

Đau hơn nữa cho miền Bắc là vụ oanh tạc kỳ này không giống như những vụ oanh tạc trước năm 1968.

Những trái bom do tia sáng Laser hướng dẫn được xử dụng, những bom tính quả điều khiển bằng vô tuyến truyền hình cũng được xài. Một trái bom bảy giờ là một cây cầu một nhà máy bị phá hủy. Nhà máy điện Thủy Bà mới xây cất bằng viện trợ của Nga Sô đã bị phá hủy chỉ vì hai trái bom do tia sáng Laser điều khiển mà thôi.

Sự thiệt hại của Hà nội vì các vụ oanh tạc phải là kinh khủng ấy là chưa kể đến những thiệt vì vụ phong tỏa.

Cố đơn trên thế giới thất bại trong cuộc tấn công, bị oanh tạc và phong tỏa, bây nhiêu chuyện xảy đến trong vòng vài tháng... chưa hết lại còn hơn 10 ngày bị mỗi ngày hàng trăm phào đài bay B.52 đội bom nữa.

Sau những trận oanh tạc bằng B.52 là đến thượng lượng hòa bình và kết quả là một thỏa hiệp không mấy lợi lạc cho họ. Tổng Thống Thiệu đã tiết lộ nội dung thỏa hiệp, dù cho toàn thể bản văn chưa được công bố thì cũng cứ theo những gì mà Saigon đã tiết lộ sự khác biệt giữa bản thỏa hiệp và đề nghị 7 điểm công a điểm nói thêm của MTGP-MN đã quá xa.

Nhưng vẫn chưa hết. Còn chuyện chia rẽ nội bộ nữa. Dù không ai được biết gì nhiều về nội tình miền Bắc nhưng qua những gì đã tiết lộ lời kết luận của các quan sát viên là đã có một sự chia rẽ trầm trọng giữa các lãnh tụ CS. Có một lúc người ta nói Phạm văn Đồng bị thay thế. Bằng chứng rõ rệt nhất của sự chia rẽ trầm trọng trong nội tổ CS phải là việc nổi loạn trong MTGPMN do tướng Lê vinh Hòa cầm đầu để chống lại với những kẻ chủ hòa.

Bây giờ lá bản thỏa hiệp ngưng bắn với điều khoản Hànội nhận viện trợ của Hoa kỳ dưới hình thức mỹ miều Hoa kỳ đồng góp vào việc xây dựng lại miền Bắc và với điều khoản miền Nam này sẽ thảo luận với MTGPMN về các vấn đề chính trị. Chẳng hiểu rằng rồi đây Hànội sẽ giải thích sao những khẩu hiệu tuyên tuyền được dây của họ như «thực hiện dì chúc thiêng liêng của Hồ chí Minh đánh cho đến cùng đánh cho đến thắng, đánh cho Mỹ cút đánh cho ngụy nhào». Giải thích làm sao điều đó khi cờ hoa của HK rồi ra sẽ cắm trên đất Bắc, vì B.V cần đến viện trợ Hoa kỳ.

Bây giờ không thiếu người đang nghĩ biết đâu CS chẳng lợi hơn nếu từ năm ngoái nghiêm chỉnh thương thuyết với Hoa kỳ...

oOo

Năm Tý qua rồi, sang năm là năm Sửu. Miền Nam có đấu tranh chính trị và người quốc gia miền Nam đang lo ngại. Nhưng ở miền Bắc chuyện gì sẽ xảy đến ? Dường như người ta đã trông thấy một cuộc thanh lọc có thể là đẫm máu trong nội bộ CSBV.

Ít nhất thì cũng phải có kẻ chịu trách nhiệm về những thất bại và thiệt hại mà Hànội đã chịu đựng. Lý ưng là vậy.

Năm Quý Sửu, chắc cũng sẽ là một năm nhiều chuyện.

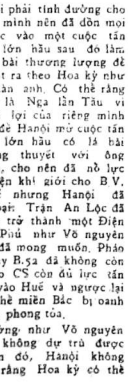

SỚ TÁO QUÂN...

(Tiếp theo trang 3)

Thắng lợi vẻ vang.
Trăm họ hân hoan,
Nhất là miền Nam
Vỡ ròng mừng rỡ.
Sạng năm, giặc đó
Chắc sẽ tan tành,
Và nạn dao binh
May ra chấm dứt.
Thân xin bái phục
Những đấng tài ba
Dẫ vì quốc gia
Hy sinh bản bì.
Tóm lại, Nhâm Tý,
Năm đại thành công.
Con cháu Tiên Rồng
Nên ơn Thượng đế.

Cần tấu,
TÁO QUÂN
(Nhóm DÂN ĐEN phụng thảo)

DIỄN BIẾN CUỘC CHIẾN TRANH

(Tiếp theo trang 2)

Đến cuối năm, 3200 cố vấn quân sự Mỹ đã có mặt ở VN.

1962

8 THÁNG 2 : Bộ Tư Lệnh Viện Trợ Quân Sự Mỹ (MACV) được thành lập đặt dưới quyền chỉ huy của Tướng 4 sao Paul Harkins thay thế cho cơ quan MAAG. Vào giữa năm 1962 lực lượng Mỹ ở Nam VN đã lên đến 12.000 người.

2- THÁNG 6 : Bốn phi công đã bắt của Ủy Hội Quốc Tế Kiểm Soát Đình Chiến cho biết có bằng cớ là nhân viên vô trang và tiếp liệu đang được gửi từ Bắc Việt vào Nam để dùng vào hành động thù nghịch. Ủy hội gồm Ấn Độ Ba lan và Gia nã Đại. Ba lan không chịu ký bản phúc trình.

1963

Các cuộc biểu tình của Phật giáo ở Saigon và Huế chống lại chế độ của TT Diệm bị dàn áp đẫm máu. Trong khoảng từ tháng 6 đến tháng 10, 7 nhà sư tự thiêu đến chết để phản đối chính phủ.

1 THÁNG 11 : Cuộc đảo chánh do quân đội thực hiện dưới quyền điều khiển của Tướng Dương văn Minh bùng nổ. Sáng 2-11 TT Diệm và em ông là Ngô đình Nhu bị hạ sát. Cuộc đảo chánh mở màn cho 10 chánh phủ liên tiếp lên cầm quyền trong 18 tháng sau đó.

1964

30 THÁNG 1 : Tướng Nguyễn Khánh làm cuộc chỉnh lý nắm lấy chính quyền.

THÁNG 2 : Kế sự kế hoạch 34A về các cuộc hành quân bí mật chống lại B.V.

20 THÁNG 6 : Tướng Westmoreland thay thế Tướng Harkins ở Saigon.

2-4 THÁNG 8 : Bộ Quốc phòng Mỹ cáo giác là các khu trục hạm Mỹ Maddox và Turner Joy đã bị phóng hạm BV bắn tại hải phận Quốc tế trong vịnh Bắc Việt.

5 THÁNG 8 : Phi cơ Mỹ oanh tạc các căn cứ tàu tuần tiễu và kho dầu ở BV để trả đũa những vụ tấn công vào các khu trục hạm như Mỹ đã tố cáo.

1965

7 THÁNG 2 : Cuộc oanh tạc của Mỹ ở BV mở màn để trả đũa vụ Cộng quân tấn công tiền đồn của Mỹ ở Pleiku thân nhân các viên chức Mỹ được lệnh rời VN. Cuộc oanh tạc cũng được coi như là có gắng để đưa Hànội vào bàn hội nghị.

13-19 THÁNG 5 : Mỹ ngưng các cuộc oanh tạc nhưng lần nữa ý đề đáp ứng nào từ phía BV.

1966

THÁNG 12 : Các mục tiêu ở Hà Nội và Hải phòng bị oanh tạc trong lần cố gắng gọi là để ngăn chặn các cuộc di chuyển quân đội và trang bị của Nga qua khu phi chiến.

Quân số Mỹ ở VN tăng lên đến 358.000 người và 33.000 quân nữa đóng ở Thái Lan.

1967

3 THÁNG 9 : Hai Tướng Nguyễn văn Thiệu và Nguyễn Cao Kỳ được bầu làm Tổng Thống và Phó Tổng Thống VNCH. Các giới chức Mỹ tiếp tục lạc quan về cuộc chiến.

29 THÁNG 9 : TT Johnson lại đề nghị ngưng mọi cuộc oanh tạc BV vì khi việc này đưa ngày tới cuộc thảo luận xây dựng và ông nói rằng gửi 1 đại diện tiếp tục thì bất cứ nơi nào trên thế giới đều nói chuyện với một đại diện của Hànội. BV lại bác bỏ đề nghị này.

1968

30 THÁNG 1 : Cộng quân mở cuộc Tổng Tấn Công quy mô gần dịp Tết Âm lịch Mậu thân. Giao tranh xảy ra tại 30 đô thị trừ kể cả Saigon. Tại Cố đô Huế Cộng quân chiếm giữ 25 ngày liền trước khi bị đẩy lùi. Hằng ngàn thường dân bị Cộng quân hành sát trong dịp này.

31 THÁNG 3 : TT Johnson loan báo ngưng oanh tạc trên 90% lãnh thổ BV và tuyên bố sẽ không ra ứng cử Tổng thống vào tháng 11. Vụ tạm ngưng oanh tạc được coi là 1 bước tiến tới hòa bình và yêu cầu phái đoàn Hànội đáp ứng.

3- THÁNG 4 : Hànội đồng ý ngồi vào bàn hội nghị.

10- THÁNG 5 : Hòa đàm sơ bộ giữa Mỹ và BV mở màn ở Balê.

31 THÁNG 10 : TT Johnson loan báo ngưng mọi cuộc oanh tạc, oanh kích hải quân và pháo binh vào lãnh thổ BV trong ngày hôm sau và dự liệu mở rộng cuộc hòa đàm ở Balê. Tính từ 1 tháng giêng 1965 đến cuối 1968 Mỹ đã nêm trên 3 triệu tấn bom trên khắp Việt Nam.

1969

18 THÁNG 1 : Hội đàm Balê mở rộng với sự tham dự của Chánh phủ VNCH và Mặt Trận Giải Phóng. Hai ngày sau ông Henry Cabot Lodge thay thế đại sứ Harriman lãnh đạo phái đoàn Mỹ tại cuộc hội đàm Balê sau khi TT Nixon nhận chức.

8- THÁNG 6 : TT Nixon loan báo 25.000 quân Mỹ sẽ rút khỏi VN trước cuối Tháng 8. Các đợt triệt thoái lớn hơn tiếp theo sau đó. Quân số Mỹ cao nhất ở VN lên đến 543.000 trước khi có đợt triệt thoái đầu tiên.

3 THÁNG 11 TT Nixon công bố chương trình «Việt Nam hóa» trao hết các trách nhiệm chiến đấu cho các lực lượng VN. Ông cho biết sẽ triệt thoái hết quân bộ chiến Mỹ khỏi VN theo một chương trình bí mật và kêu gọi sự ủng hộ của dân số trầm lặng Mỹ.

1970

18 THÁNG 3 Ông Hoàng Sihanouk của KPC bị lật đổ và chiến tranh lan sang lãnh thổ Kampuchea được đẩy mạnh được coi là trung tập.

30 THÁNG 4 : Quân đội VNCH và Mỹ mở cuộc tấn công sang Kampuchea phá hủy các trù khu an toàn của CQ gây cho địch quân những thiệt hại nặng nề về nhân mạng và tiếp liệu. Hai tháng sau quân đội Mỹ rút về theo đúng lời hứa của Nixon trong khi quân đội VNCH vẫn ở lại.

THÁNG 5 : Phi cơ Mỹ khởi sự oanh tạc các vị trí hỏa tiễn à phòng không ở BV trong điều mà Bộ Tư lệnh Mỹ gọi là «phản ứng bảo vệ».

17 THÁNG 9 Mặt trận giải phóng đưa ra đề nghị 8 điểm hòa bình ở Balê kêu gọi triệt thoái hết quân đội Mỹ và đàn xếp chính trị giữa các gọi là chính phủ Cách Mạng lâm thời miền Nam VN với một chính phủ lâm thời ở Saigon.

9 THÁNG 10 TT Nixon đề nghị 1 cuộc ngưng bắn tại chỗ khắp Đông Dương và mở các cuộc thương thuyết hòa bình cho cả Đông Dương.

1971

8 THÁNG 2 : Quân đội VNCH với yểm trợ không quan và pháo binh của Mỹ mở cuộc hành quân Lam Sơn 719 trong 44 ngày tấn công vào hệ thống chuyển vận gọi là đường mòn Hồ chí Minh bên Hạ Lào.

7 THÁNG 4 : TT Nixon loan báo Mỹ sẽ rút chỉ còn 184.000 quân ở VN vào ngày 1-12-71.

11 THÁNG 10 Mỹ đưa ra kế hoạch hòa bình 8 điểm cho BV trong đó có cả đề nghị TT Thiệu sẽ từ chức 1 tháng trước khi mở các cuộc tuyển cử mới nhưng điều này cũng tùy thuộc vào việc rút lui của lực lượng BV khỏi miền Nam và thái hòa bình.

1972

8 THÁNG 2 : TT Thiệu tuyên bố đề nghị từ chức trong cuộc bầu cử mới là đề nghị chót của ông.

21-27 THÁNG 2 : TT Nixon qua thăm Trung Hoa Cộng Sản.

31 THÁNG 3 Cộng quân BV tràn qua sông Bến Hải mở cuộc đại tấn công vào hệ thống phòng thủ của VNCH ở phía dưới khu chiến đồng thời mở các cuộc tấn công lớn ở An Lộc, Kontum, Bình Định và nhiều nơi khác ở miền Nam.

THÁNG 4 : Mỹ trả đũa bằng cách mở lại oanh tạc BV và thả thủy lôi phong tỏa 7 hải cảng BV.

11 THÁNG 8 : Bộ tư lệnh Mỹ loan báo các đơn vị bộ chiến và pháo binh cuối cùng của Mỹ đã ngưng hoạt động ở VN.

1 THÁNG 10 : Chính phủ KPC nói rằng bất cứ 1 cuộc ngưng bắn nào cũng phải áp dụng cho tất cả các nơi trong vùng.

27 THÁNG 10 : BV đòi Mỹ ký kết vào ngày 31-10

20 THÁNG 11 Sau ngày TT Nixon tái đắc cử các cuộc mật đàm mở lại ở Balê giữa Kissinger và Lê đức Thọ. Hai bên ngưng nghỉ ngày 25-11 sau 6 phiên họp, nhưng họp lại từ 4 tháng 12 luôn 9 phiên nữa.

13 THÁNG 12 : Mật đàm ngưng vì không thỏa hiệp được.

16 THÁNG 12 : TS Kissinger loan báo ông không đạt tới thỏa hiệp với BV về một giải pháp «công chính» và đề nghị họp Hànội về sự bế tắc.

18 THÁNG 12 : TT Nixon ra lệnh mở lại oanh tạc toàn độ và thả thủy lôi thêm xuống các hải cảng BV các cuộc oanh tạc nặng nề nhất trong lịch sử chiến tranh. Khởi sự tại vùng Hànội Hải phòng, kể cả oanh tạc cơ khổng lồ B52.

21 THÁNG 12 Các đại diện BV và VC bước khỏi cuộc hội đàm bảo công khai ở Balê để phản đối các cuộc oanh tạc ở sát nay.

1973

8 THÁNG 1 : TS Kissinger và Lê đức Thọ khởi sự họp mặt đầu tiên mới ở Balê.

23 THÁNG 1 : TS Kissinger và ông Lê đức Thọ ký tắt vào loại hiệp định ngưng bắn ở VN tại Balê.

27 THÁNG 1 : Đại diện 4 phe lần chót chính thức ký kết vào bản thỏa hiệp đã được duyệt xét lần chót.

28 THÁNG 1 : Lệnh ngưng bắn bắt đầu có hiệu lực trên toàn miền Nam VN.

Những giọt tình...

(Tiếp theo trang 4)

Tôi xúc động nhìn chàng hôn tôi. Chưa bao giờ tôi yêu thân xác tôi bằng lúc này. Nhờ nó tôi chứng tỏ được tình yêu tôi dành cho chàng. Gần sáng, tôi thiếp đi trong vòng ôm thật khít của chàng tôi. Giấc ngủ đẹp như giấc thiên thần.

Mở mắt ra tôi thấy chàng ngã lưng trên ghế phi phèo hút thuốc. Chân chàng gác lên mép giường. Nụ cười chàng sau đêm thành vợ thành chồng, đáng yêu quá chừng. Tôi lăn ra áp mặt vào bàn chân chàng nghịch những sợi lông quăn, yêu những ngón chân nhỏ. Tôi cù chân chàng. Chàng rụt lại cười âu yếm :

— Ngũ ngoan như công chúa ngủ rừng ấy.

Tôi hỏi :

— Anh ơi em có khác hôm qua nhiều lắm không ? Sợ tụi bạn nó biết quá.

— Nó biết thì đã sao ?

— Mắc cỡ chết, mà có khác lắm không anh ?

Chàng cười :

— Khác chứ.

Tôi hoảng :

— Chết, lắm sao anh ?

Chàng bước qua ôm lấy tôi :

— Em đẹp gấp nghìn lần trước, đừng lo cưng, em quyến rũ hơn trước nhiều.

Tôi thở ra :

— Vậy mà làm em hết hồn.

Chàng dựng tôi dậy :

— Sửa soạn đi chơi, nằm miết trong phòng mai mốt về dưới hít đất anh sụm luôn mất.

Chàng đánh răng tôi cũng đứng ôm chàng. Chàng vừa xúc miệng vừa cười :

— Không biết mấy bà vợ khác họ có yêu chồng ghê như em không nhỉ ?

— Ghê hay không chồng họ biết, anh lâm sao biết được.

— Chắc họ không tỏ tình chồng lúc đánh răng thế này đâu em ơi.

Tôi buồng chàng ra.

— Thèm vào ôm nữa. Thấy người ta thương làm bộ.

Hôn ra hôn vào mà lúng túng đến người một giờ tôi với chàng mới ra khỏi nhà. Chạy vội vào tiệm ăn rồi dắt nhau lang thang trên đồi. Tôi cho hai tay vào túi áo manteau đi sát vào chàng cho đỡ lạnh. Không còn gì để nói với nhau nữa, đã cho nhau đến tận cùng rồi. Đã trở nên một với nhau, nên không cần nói nữa. Người ta chỉ nói với nhau khi người ta còn là hai người. Vợ chồng, đôi khi nhìn nhau đã thấy no rồi.

Thỉnh thoảng chàng dừng lại hôn tôi ở một quảng vắng. Thỉnh thoảng tôi vòng tay ôm nghiến bụng chàng rồi nhớ chuyện đêm qua, mà tôi nóng bừng lên, hai mắt long lanh.

Sườn đồi êm thoai thoải dốc và xanh rất xanh, như anh đào đã hồng diệu vợi nghiêng soi nhan sắc trên mặt hồ. Bên kia cánh hồ um tùm rừng xanh. Tôi dơ cả hai tay giữ tóc đừng bay, nước mắt tôi rưng rưng khi chợt nhớ ngày mai chàng phải rời đây thật sớm.

Chàng nhìn theo vòng khói thuốc bay lên như hạnh phúc rồi bay rồi tàn. Những chiếc đèn lồng màu sắc đêm qua đã chìm dưới đáy hồ. Những ngọn đèn ngũ sắc quấn quít quanh bụi cây đêm qua giờ đã hết thần thoại, chỉ còn là những cái bóng thấy tình quấn quít trên lá cây.

Chỉ một lần. Những giọt hồng trong đêm hôm qua, rồi sẽ phai. Hạnh phúc và ái ân nồng nàn bao nhiêu, tình đi tình lại chỉ dài có 2 ngày. Ước chi hai đứa mình tự do như thủ trong rừng muốn yêu nhau bao nhiêu ngày bao nhiêu tháng thì yêu,

Bởi sợ thời gian vực biến đi. Chàng tiếc cảnh đẹp nhưng phải đưa tôi về nhà. Tôi kéo kín rideaux cho hết ánh sáng để bật lên ngọn đèn hồng như đêm hôm qua. Da thịt quen nhau rồi, chúng không thể không cuốn hút lấy nhau dù là ban ngày.

Tôi bơi trong yêu chương. Chàng chìm trong ái ân. Vẻ tôi đó là thiên đàng. Cái giường ngủ của hai vợ chồng chính là cõi thiên đàng bao trước. Chàng đính liền với tôi từ trên xuống dưới. Trước khi bay bổng tôi chỉ kịp gọi khẽ tên anh rồi im bặt.

Sau đó là mỉm cười quấn chăn ngó nhau mà cười. Đến tối đói bụng nhưng tôi nhất định không ra khỏi chăn nữa. Chàng phải lội đi một mình mua bánh mì về hai đứa vừa nằm vừa ăn.

Đêm thứ hai của đời làm vợ là đêm ngọt ngào. Em cho anh hết đó đừng chê. Em cho anh hết không giữ gìn. Tình yêu toàn vẹn nhất là hôn nhân. Hạnh phúc kỳ diệu nhất là vợ chồng. Ngoài vợ chồng, người ta không thể tận tình yêu nhau đâu. Người ta không dám cho nhau đến giọt cuối. Người ta không dám nhận tiền không giọt cuối. Ngoài hôn nhân tình yêu là nữa vời, là gượng ép là chán mỏi nhau. Có người đàn ông nào ân ái với gái một ngàn lần không ? Đàn ông ái ân với vợ một ngàn lần trong đời là chuyện thường tình.

Năm giờ sáng. Tôi đưa chàng đi mở mắt nhìn chàng bước lên xe. Trở về tôi biệt thự. Tôi thu dọn quần áo để vào nội trú tiếp tục đi học như chuyện thần tiên chưa xảy ra. Tôi kéo màn cửa nhìn xuống vườn cả một mảnh vườn ngợp màu hoa vàng lâm cay cay mắt tôi.

Tôi chảy nước mắt ra nhớ những bắt đầu ray rứt thịt da mình từ hôm nay. Ái ân chưa gì đã thành kỷ niệm như màu hoa vàng dưới kia. Tôi cần mông tay nhìn đăm đăm cái giường. Lạnh lùng quá khi đói xa cách nhau. Ôm mớ áo quần vào ngực, tôi đi nhanh ra ngoài như chạy trốn.

Được trước mặt mà tôi quét [illegible] mặt [illegible] sang ngọn đồi bên kia thung lũng. Đưa chàng đi tôi đã gắng cười buồn không khóc. Đưa chàng đi tôi đã nắm tay chàng không hôn. Cái mũ chàng có gắn những chữ đẹp mà nặng : Danh dự Tổ quốc và Trách nhiệm. Không bao giờ có tôi

trên vai áo chàng cả. Đôi mắt vời vợi đuổi vành nón, chiếc mũi thẳng tắp và nụ cười thật buồn. Tôi nhìn lấy cánh tay của chàng phất cuối khi người ta mới hành khách lên xe ca. Da thịt chàng biến mất, thứ da thịt mà đêm của con sốt đêm đã không còn. Tôi nằm phải lớp vải cứng hồ bột của quân trường nên đành buông ra.

Tôi cúi xuống ngắt một bông hồng vàng rồi lăm lũi xuống dốc. Con đường cong cong chạy băng qua đồi cỏ. Chỗ đó chiều hôm qua tôi ngồi với chàng. Khoảng vắng kia chàng đã hôn môi tôi. Và cái thân xác này chàng đã tưới đầm tình yêu chàng lên nó không sót một nơi nào. Tôi vừa đi vừa nhìn xuống bên trái. Ruộng rau xanh ngát những luống cải giống nở đầy hoa vàng, những luống dâu lá xanh rất đỗi xanh, đang trải mình dưới giọng nước phơn trắng xóa.

Tôi đi nhanh cho chân bớt run cho tay bớt lạnh. Cô đơn đến như mình là cùng. Sáng sớm sương mù chưa tan, rời tay chồng ra trở về một mình. Sáng sớm nắng hồng chưa chói lên, buông tay ra mình mặt phần da thịt yêu dấu một đời mình mất đôi mỗi mệt vòng tay cuồng si và đầu lưỡi cong. Những nụ anh đào hồng vẫn rung trên cành.

Chỉ một mình tôi, đời đã chia hai :

Đời thiếu nữ và đời đàn bà. Vết chém êm đềm vết chém [illegible], như lưỡi dao tình ái cắt trên miếng bánh ngọt thơm ngon [illegible] sữa trắng.

NHỮNG CHUYỆN TRÂU BÒ

Tiếp theo trang 4

người vùng Đồ Sơn, Đồ Hải chống nhau với Phạm-đình-Trọng, bày ra lệ chọi Trâu để khuyến khích sự tranh đấu liên tục, khuyến khích tinh thần chiến đấu của thanh niên vùng biển !

Trước khi đem trâu ra chọi, chọn những con trâu khỏe mạnh, trâu đen chớ không cho trâu trắng chọi, người ta tắm rửa sạch sẽ cho Trâu, rồi đưa trâu ra uống rượu, ít nhứt cũng hàng chậu rượu lớn vì trâu bị cấm không cho uống nước hơn 1 ngày rồi bảy giờ gặp rượu, trâu uống rất khỏe

Hai con trâu uống rượu xong, bị rượu làm hăng tiết, lao vào nhau chọi rất hăng. Hai con trâu chọi cho đến khi có một con gục xuống chết hoặc bị đánh nằm xuống là coi như thua, còn con trâu thắng được rước về đình, cho lọng vàng rồi đem giết Tế Thần Nguyên-Hữu-Cầu !

Được chứng kiến buổi chọi Trâu, người ta mới thấy sự hăng say chiến đấu của loài vật và người đứng coi cũng thấy sự hào hùng đó.

Câu chuyện chọi Trâu kỳ thú và hành diện là chuyện Trạng Quỳnh lập mưu đánh bại Trâu Thần của Vua Tàu đưa qua đòi chọi Trâu nước Việt »

Câu chuyện này chỉ là một giai thoại nhưng với người Việt Nam thì giai thoại nào cũng có một ý nghĩa đấu tranh cho tinh thần bất khuất của dân tộc Việt, một dân tộc tuy nhỏ bé, trước một dân tộc to lớn, đông người là Tàu thường hay bắt nạt những nước nhỏ bé như là những nước kế cận như Vi Nam và Triều Tiên ! Luôn luôn Vua Tàu tạo điều kiện, tạo kế hoạch để kết tội người Việt, hầu đem quân qua xâm lược cho có danh nghĩa !

Vào đời Lê Mạt. Vua Tàu cho đem sang Vi Nam một con Trâu to lớn được gọi là Trâu Thần và chiếu chỉ :

— Nếu người An Nam không hạ được Trâu thần này thì phải đòi đời công hiến thần phục Thiên Triều !

Vua Việt lo ngại vì biết đó là âm mưu của Vua Tàu định xâm chiếm nước ta, nên triều tập quần thần lại để bàn mưu tính kế hạ Trâu Thần của Vua Tàu loại Trâu xưa khỏe lại vừa to con, hục rất dữ ! Trạng Quỳnh được tin này vào Triều bệ kiến tâu :

— Khải tâu đức Hoàng Thượng, chuyện này không khó, hạ thần có thể làm cho Trâu Thần của Vua Tàu chạy dài !

Vua Lê bèn hỏi :

— Khanh làm sao hãy cho Trẫm hay ?

Trạng Quỳnh Tâu :

— Khải tâu Bệ Hạ, xin cho Thần được giữ bí mật chuyện này ! Kính tâu Thánh Thượng, cho đòi Sứ Tàu vào đây để hỏi điều kiện chọi Trâu !

Vua Lê triệu Sứ Tàu vào hỏi ! Sứ Tàu vênh vang đáp :

— Hễ Trâu nào thua là quay đầu chạy hoặc bị húc chết nằm ì !

Trạng Quỳnh bảo với Sứ Tàu :

— Nhưt ngôn kỳ xuất Tứ Mã nan truy, hễ Trâu chạy là thua phải khoang !

Sứ Tàu gật đầu :

— Đúng như thế !

Trạng Quỳnh cười đáp :

— Người Việt chúng tôi cũng có loại trâu thần chi trong một hiệp Trâu của Thiên Quốc chạy dài. Xin hẹn trong 3 ngày sẽ cho chọi Trâu!

Vua Lê lo ngại nhưng thấy Trạng Quỳnh nói chắc như thế cũng yên tâm bèn truyền cho Trạng Quỳnh đi chọn Trâu Thần để đấu với Trâu của Vua Tàu !

3 ngày hôm sau, giữa một bãi rộng, Trâu Thần của nước Tàu nghênh ngang đi ra giang diệu oai phong hùng hục trông giống sợ lắm ! Khi truyền Trạng Quỳnh đưa Trâu Thần Việt Nam ra đấu, Trạng Quỳnh dắt ra một con nghé gầy ốm làm sứ Tàu cười rũ quỵ lại nói :

— Đây là Trâu Thần của nước Việt đó hả ?

Câu hỏi mỉa mai của Sứ Tàu làm Vua quan nhà Lê tái mặt ngượng ngùng trong khi Trạng Quỳnh vẫn vênh vênh tự đắc nhất định thắng Trâu thần nước Tàu! Trạng Quỳnh nói :

— Người Việt nhỏ thó, Mông Cổ to lớn nghênh ngang mà hai lần qua đánh nước Việt đều chạy dài, Thái Tử Thoát Hoan phải chui vào Ống Đồng trốn ! Giữa khi đó Trung Quốc rộng lớn, người đông, tài ba cũng đồng đều bị Mông Cổ thôn tính thống trị ! Vậy xin đừng nói chuyện to con, lớn người làm gì? Xin Sứ Thần cho Trâu vào đấu ngay bây giờ !

Con nghé con được Trạng Quỳnh gọi là Nghé Thần chứ chưa phải trâu Thần vừa thấy Trâu Thần của Vua Tàu nghênh ngang đi ra bèn chạy sộc lại rúc đầu vào bụng cọ cọ tìm vú...

Trâu Thần nhốt nhạt vì bị Nghé Con cứ cọ đầu rúc tìm vú nên đâm đầu chạy ! Trâu Thần nước Tàu càng chạy, nghé con càng đuổi theo, Trâu Thần chạy dài...

Trạng Quỳnh vỗ tay reo hò :

— Nghé con nước Việt đã thắng Trâu Thần nước Tàu rồi!

Sứ Tàu chót đã hứa hẹn điều kiện, hễ trâu nước nào chạy là thua nên nghé Việt đuổi Trâu Tàu chạy dài không dám đứng lại. Trâu Thần nước Tàu đành nhận thua, lôi thủ đất Trâu Tàu về Tàu !

Vua tôi nhà Lê mừng rỡ hỏi kế của Trạng Quỳnh tâu :

— Muôn Tâu Thánh Thượng, đây là con nghé thường, hạ thần bắt nhìn đói 3 ngày không cho bú sữa mẹ, nay thấy trâu, nghé con đầu biết phân biệt trâu được trâu cái cứ rút đầu vào đòi bú. Trâu Thần đâm hoảng phải cắm đầu chạy. Thế là thua rồi...

Trâu Thần của nước Tàu mà Vua Tàu, Sứ Tàu hành diện đã chịu thua, chạy dài trước nghé con của nước Việt đã chứng tỏ tuy nước Việt nhỏ bé nhưng chí một đưa bé con cũng có thể đánh bại được những thứ to con mà ngu như con chó, dại như khỉ đột !

Tính thần bất khuất đó ngày nay vẫn còn! Và nhứt định người Việt sẽ thắng tất cả kẻ cả những con Trâu Thần không lồ bắt cứ từ đâu đến !

Câu chuyện chọi Trâu này, kẻ nên muốn cho lũ Ma Đầu biết, chẳng kẻ nào bắt nạt người Việt đâu! Chúng mày liệu hồn...

KẺ CHÂN TRÂU CÚNG TỔ TIÊN

Chúng tôi con trẻ mục đồng
Ông Bà phúc hậu ngồi lồng trông xa
Có thì trả quả hương hoa
Chúng tôi giỗ tổ tháng 3 ngày tam...

Đó là tiếng nat của lũ mục đồng nghênh ngáo trước màm quả hương hoa cùng với nhang khói đặt trước mặt ngay bên vệ đường để xin tiền của những người qua lại...

Bọn Trẻ mục đồng tức là trẻ chân trâu có lệ ngày rằm tháng 3 làm giỗ Tổ cầu phước cầu an ! Tổ của mục đồng chính là Đinh bộ Lĩnh tức Đinh tiên Hoàng một trẻ mục đồng, [illegible] dựng cờ Lau tập trận, [illegible] Vua, [illegible] Thập Nhị Sứ Quân tạo nên sự nghiệp, cái nghiệp lẫy lẫy.

Đám mục đồng người Việt tuy là [illegible] đưa trẻ chăn Trâu [illegible] nhà nghèo phải đi ở đợ cho nhà giầu nhưng lúc nào cũng nghĩ, mục đồng cũng có ý chí chiến đấu, quyết lập thân thành sự nghiệp nên hàng năm cứ vào ngày rằm tháng 3 đám mục đồng đi xin tiền bạc, xin phẩm vật để làm giỗ Tổ Đinh Bộ Lĩnh !

Đến ngày rằm tháng ba, đám mục đồng trong huyện Đông Sơn thuộc tỉnh Thanh Hóa kéo nhau đến cảnh đồng Đinh. Hương giết một con trâu làm

(Xem tiếp trang 8)

NATIONAL CHO ĐỜI VUI TƯƠI !

THÂU PHÁT RẤT TIỆN LỢI VỚI NHIỀU ĐẶC TÍNH

* Radio 3-Band rất nhạy (MW/SW1/SW2)
* Ba loại điện : AC/DC (4 pin lớn UM-1) và bình accu xe hơi hoặc thuyền máy.
* Micro liền bên trong
* Nút kiểm soát tự động tắt điện
* Bộ phận ngừng tự động (Auto-Stop)
* Chọn âm thanh có 3 bậc
* Bảng số kiểm băng
* Công suất 1.5W

1972 một năm của Điện ảnh...

(Tiếp theo trang 6)

phát thanh không được lãng quên phải những lại cho những bản nhạc hùng.

Bởi thế một số năm nữ ca sĩ phải chuyên nghề, mà thành phần chuyên nghề phải kể đến các nữ ca sĩ người Hoa cả phát bản mỹ nhân, mang ba lô ngược, một vài người xét [illegible] luôn bị báo chí chiếu cố nơi kỹ vì bị tố cáo cướp giựt công, loạn xà ngầu.

Một vài nhạc sĩ bầu phòng trà lại mang nặng gánh gia đình phải chui rúc vào làm cho các club Mỹ. Dưới đây là danh sách các ca sĩ chuyên nghề như : Ngọc Anh, Khánh Ly, Pauline Ngọc (bán cà fê) Ba con Mèo tạm tách rời kẻ rong chơi kẻ hát hò club Mỹ : Ba trái tào cũng tan : Mỹ Hòa nhảy vào làm đào ciné, Thanh Thúy vẫn sản xuất băng nhạc kiêm tiệm tạp hóa, Ngọc Hiếu bán mỹ phẩm, Phạm thanh Cương bán hoa giấy,

— Mai lệ Huyền sang ngang với chàng đạo diễn đài số 9, rồi lôi bảo ra 3 tòa quán lớn vì 2 chữ «đi khách» Giao Linh, Bằng Châu bị tố giựt chồng Thanh Lan bị chồng chém giữa đường ; Connie Kim giã từ ông xã vì g en tương ; Trường Duy làm kép ciné ; Thanh Mai, Tùng giang làm «Hoa mới nở».

Đã vậy một số ban nhạc trẻ cũng được mời đóng phim như Hoa mới nở, Tuổi Dại.

— Các ca sĩ mang ba lô ngược đó là Lệ Thu, Khánh Ly, Phương hoài Tâm, Hồng Vân, Phương hồng Ngọc, Phương hồng Hạnh, Kẻ lên xe hoa Hoàng Oanh, Bích Nga, Ngọc Thơ v.v...

Đại khái là các ca sĩ chuyên nghề như rứa tới bây giờ là đài số 9. Năm vừa qua, hầu như để cứu những ca sĩ phải ăn cơm bà cả đợi, ông đài số 9 đã cho một nữ ca sĩ có quyền là xếp xong 1 show Tivi để hát hộ phần nhiều là các bản vui tươi, hùng mạnh nhưng ao vẫn làm đó là Mai Hương Mai Hân, Đào Hoa Nữ, Ngọc Minh, Khánh ly, Thanh Thúy, Phương Thu, Thanh Tuyền, Phương hoài Tâm, Mai lệ Huyền v.v...

Lãnh vực sản xuất băng nhạc từ đầu năm đến tháng 8 thỉnh thoảng mới có một cuốn ra lò, mang nhãn hiệu Shotguns, Thanh Thúy, Trường Sơn, Trường Hải. Nhìn chung các cuốn bảy nhạc trên hơn bao giờ bảng vẫn được mọi giới chiếu cố.

Kể đó càng gần về cuối năm, thì lại làm phát rồi mũ không biết đâu mà mò, nào là băng nhạc Cô May, Siêu Âm, Song Ngọc, Thần Tượng, Phương Dung, Hồng Vân, Thục Vũ, Hồ Điệp, vv nhảy bỗ vào làng băng nhựa. Đáng kể nhất là Cô May Siêu Âm có thể bắt đuổi kịp các nhãn hiệu đã có từ trước như Shotguns, Thanh Thúy Trường Sơn, Trường Hải.

Về băng nhạc xuân thì chỉ có Xuân Cô May, xuân Shotguns là bảo đảm uy tín Về loại thông thường thì có Trường Hải với chủ trương luôn luôn không có chủ đề trong năm ra được 5 cuốn một thành tích đáng kể. Về phần nhạc trẻ của nhóm Trường Kỳ Tùng Giang đang gắng sức làm trẻ trung hóa nhạc Việt, các ban nhạc sẽ trình bày lời Việt nhiều hơn lời ngoại quốc vì các quân đội đồng minh đã rút lui. Song song với việc làm đó Tùng Giang vẫn tung ra thị trường 2 cuốn băng nhạc «sinh hoạt nhạc trẻ». Kết luận đúng là mang danh Nhâm Tý, chuột dục khoét quá trời, mong rằng Trời Phật sẽ ủng hộ họ, kéo lại bị Trâu húc thì đau lắm. Chúc tất cả một mùa xuân

Huy Hoàng.

LUẬT RỪNG

(Tiếp theo trang 5)

Lớn đọc bản án :

— Xét vì Độc Sừng đã biết lỗi và cam kết không bao giờ chửi đồng để vớ nồi cơm của vợ con nữa, nay tạm tha cho Độc Sừng lần sau tái phạm sẽ bỏ tù... Hôm nay nồi cơm đã vỡ, Độc Sừng phải đi lạy lấy lại nồi cơm khác. nếu lạy không được sẽ phải đưa ra Tòa xử lại !

Độc Sừng mừng hớn hở thì mấy đứa con la lên :

— Đói quá rồi bố Độc Sừng ơi !

Độc Sừng chửi thầm suốt mấy ngày nhưng thằng đập vỡ nồi cơm hôm đó của Độc Sừng.

Độc Sừng lại cương cám cơm hơn nữa 7 bà vợ và 28 đứa con, tuy vất vả vì Độc Sừng nhưng chẳng bao giờ xử luật Rừng với Độc Sừng hết ! Đó là điều may mắn vì tất cả 35 kẻ vừa chánh án xử ăn vừa là công tố vừa là nguyên cáo chống lại Độc Sừng lại là những kẻ dốt nát không biết gì luật pháp nên khi câu thì tố cáo, ngồi xử nhưng khi em rồi, sông gió đã qua tình Người vẫn còn, tình vợ chồng vẫn đó, tình Cha con vẫn đó.

Xử là xử vì đói mà xử tội chồng, tội cha đã không biết giữ nồi cơm cho vợ, cho con, hăng tiết vịt chửi ầo ầo đến nồi vớ nồi cơm ngày hôm đó, làm vợ con nheo nhóc.

Và cũng từ ngày nồi cơm bị đập vỡ một ngày nhìn rõ cảnh thế trúc, từ phọoc Độc Sừng bớt hẳn hung hăng chửi đồng. Bạn Đọc có về chân Độc Sừng, chân luôn cả Luật Rừng. Đó là lý của Độc Sừng, bây giờ cuối năm rồi, tội tạ vạ lạy. Độc Sừng xin cúi đầu sám hối vì thấy mình quá hèn, gần nửa năm Trời chẳng viết lách được gì hết, chẳng nói lên được những cái mà mình muốn nói, những điều mình phải chửi cha chửi mẹ lên...

Miếng cơm, mảnh áo đã làm cho con người dâm hèn nhứt là miếng cơm mảnh áo của 35 mạng vợ con thêm mình nữa là 36 người thì quả là thê thảm lắm !

Do đó, Luật Rừng của Chuột là thứ Luật Rừng đều cáng nhứt, thứ Luật Rừng của những kẻ đàn áp Độc Sừng, của vợ con Độc Sừng xử tội chồng !

Như thế có ai oán không thưa quý Ngài, quý bạn, quý thân hữu !

Cái thù này dù đã ở vào cuối năm nhưng Độc Sừng xin thề rằng :

— Thù này đã giữ từ lâu !

Trồng tre nên gặp gặp đâu đánh đòn...

Năm Chuột thì đều cáng như thế đó, cho qua năm Trâu lạy Trời cho đừng đều cáng như Loài Chuột Chù hấp nước mắm trong chạng nữa! ĐỘC SỪNG

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

NHÂN DỊP TÂN XUÂN QUÝ SỬU, TRÂN TRỌNG KÍNH CHÚC QUÝ VỊ KHÁN GIẢ THÂN MẾN MỘT NĂM MỚI VUI, TƯƠI TRÀN ĐẦY HẠNH PHÚC.
Và hân hạnh giới thiệu cùng quý vị tại 12 Rạp THỦ ĐÔ SAIGON CHỢ LỚN
Một Đại Siêu Phẩm Quyền Cước cực kỳ Độc đáo, vô địch trong dịp Tân Xuân.

Mãnh Hổ Hạ Sơn

(THE RAGE OF WIND)

—Khởi chiếu: Từ 30 Tết và các ngày chẵn 2-4-6-8-10-12 và 14 Tết tại các Rạp:

NAM QUANG
KIM ĐÔ
NAM VIỆT
VĂN CẢNH (P.N)
LONG PHỤNG
ĐẠI ĐỒNG (Gia Định)

—Khởi chiếu: Từ 29 Tết và các ngày lẻ 1-3-5-7-9-11 và 13 Tết tại các Rạp:

EDEN
THĂNG LONG
LONG VÂN ngã 7
CASINO (Bakao)
THÚ ĐÔ OPÉRA (Chợ Lớn)

☆ MÃNH HỔ HẠ SƠN bảo đảm hơn 2 Đại Tài Tử lừng danh
● TRẦN TÌNH, đại cao thủ Võ Sư Không Thủ Đạo Trung Hoa
☆ SƯƠNG ĐIỂN BẢO CHIẾU, Đệ Tứ Đẳng Karaté, Đệ Nhị Đẳng Nhu Đạo Nhật Bổn Hợp cùng các tài tử Võ Sư Trẻ Đẹp
TÔN LÂN—HUỲNH NGUYÊN THAN—CHÂU GIANG—LÊ ÁI LIÊN
☆ Thực hiện bởi Đại Đạo Diễn: NGÔ TƯ VIỄN (Đạo diễn MÃNH HỔ CUỒNG LONG)

Mãnh Hổ Hạ Sơn

● Lần đầu tiên TRẦN TÌNH đụng SƯƠNG ĐIỂN BẢO CHIẾU trong Đại Siêu Phẩm Quyền, Cước, Sát Động, Ác Liệt ngay từ phút đầu
● Tất cả những Chiêu, Thức, Mới, Lạ Ác Độc nhất của các môn Võ Thuật Quyền Cước, Như Đạo, Không Thủ Đạo Trung Hoa và Nhựt Bổn đều được dồn ra xử dụng trong một trận đấu giữa 2 đại Cao Thủ Võ Sư mà tên tuổi đang lên như diều gặp gió.
☆ Những màn Đánh, Đấu bằng Quyền, Cước, Kiếm, Côn và vũ khí khác hấp dẫn khó thể bỏ qua giữa Trung Hoa giữa 2 phe Chánh, Tà dưới sự chỉ dẫn của Đại Đạo Diễn NGÔ TƯ VIỄN chắc chắn sẽ làm quý vị hài lòng nhứt trong dịp Đầu Xuân.

Mãnh Hổ Hạ Sơn

☆ Đại Siêu Phẩm Quyền, Cước mới nhứt, đắc ý nhứt của cặp bài trùng TRẦN TÌNH, SƯƠNG ĐIỂN BẢO CHIẾU đã đặc biệt sáng tác vô số nhiều Chiêu, Thức độc đáo, Mới Lạ trong những trận đấu sanh tử bằng Song Quyền, Song Cước, Song Kiếm, Song Côn Côn cực kỳ ác hiểm chưa từng thấy, xứng đáng để quý vị giải trí thích thú trong dịp Tân Xuân...
● Cốt truyện ly kỳ—Diễn xuất thần sầu—Quyền, Cước mới lạ khác hẳn mọi phim đồng loại

Màu ảnh Đại Vi Tuyến Nổi tiếng Trung Hoa — Tô Màu — Phụ đề Việt Anh Hoa

Xuân Quý Sửu

Kính chúc đồng bào và thân hữu toàn quốc 1 năm an khang và thịnh vượng

Liên danh BÔNG HUỆ 1967-70

Thượng-Nghị-Viện

Nghị Sĩ Nguyễn Văn Huyền

Nghị Sĩ Lâm văn Hiệp
Nghị Sĩ Trần Hữu Phương
Nghị Sĩ Lê văn Thông
Nghị Sĩ Phạm văn Ba
Nghị Sĩ Đoàn văn Lượng
Nghị Sĩ Võ minh Trân
Nghị Sĩ Lê Châu Lộc
Nghị Sĩ Nguyễn văn Kính
Nghị Sĩ Nguyễn huy Chiếu
Nghị Sĩ Lâm văn Ôn
Nghị Sĩ Lê thành Nghĩ
Nghị Sĩ Lê phát Đạt
Nghị Sĩ Nguyễn Đức Quý
Nghị Sĩ Nguyễn Tư Bản

Xuân Quý Sửu

KÍNH CHÚC **ĐỒNG BÀO**
và
ĐỒNG CHÍ CHIẾN HỮU CÁC CẤP
MỘT NĂM AN KHANG VÀ THẠNH VƯỢNG
KHỐI QUỐC DÂN ĐỒNG TIẾN

NGHỊ SĨ NGUYỄN VĂN HUYỀN
GIÁO SƯ TRƯƠNG CÔNG CỪU
KỸ SƯ NGUYỄN GIA HIẾN

ĐẠI HỘI HÀNH HƯƠNG MINH NIÊN XUÂN QUÝ SỬU (1973)
dâng kính ĐỨC MẸ HẰNG CỨU GIÚP

Đại Hội hành hương Minh Niên Xuân Quý Sửu được tổ chức từ mùng Hai đến mùng Mười Tết Quý Sửu (tức từ 4 đến 12-2-1973) tại Thánh Đường Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp — số 38 đường Kỳ Đồng Saigon (Phú Thọ), trình đề được nước mắt tại Thánh Đường, trước trong khát mong toàn thể giáo hữu ta gần bốn mươi thế giới tới tham dự để cùng chung tâm cầu nguyện Hòa Bình cho Tổ Quốc và cho Tổ Quốc Việt Nam thân yêu.

BAN TỔ CHỨC
Kính mời

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

MÁY MAY SINCERE
BẢO ĐẢM 20 NĂM

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Nhân dịp Tân Xuân Quí Sửu, hãng phim Trần Kim trân trọng kính chúc quý vị khán giả thân mến một năm mới vui, tươi, trăn đầy hạnh phúc.
Và hân hạnh trình chiếu tại 10 rạp Thủ Đô
☆ Một siêu tuyệt phẩm độc đáo, vì đại nhứt của hãng Shaw do đạo diễn số 1 TRƯƠNG TRIỆT thực hiện với đề tài khác lạ:

Tuổi Trẻ Thời Đại (Young People)

▼ Khởi chiếu: Từ 30 Tết và các ngày chẵn: Mùng 2-4-6-8-10-12-14 Tết tại các rạp
EDEN, Thăng Long, Long Vân, Đại Quang PALACE
(NGÃ 7) (CHỢ LỚN) (CHỢ LỚN)
☐ Khởi chiếu: Từ 29 Tết và các ngày lẻ: 1-3-5-7-9-11 và 13 Tết tại các rạp
VĂN-HOA (Đ. Lớn) QUỐC-TẾ, HỒNG-BÀNG, LONG-PHỤNG, LỆ-THANH,

○ Sẽ đem lại hầu quý vị một năm mới vui vẻ, trẻ trung, hoạt động hăng say, cùng những trận cười dòn tan như phấo nổ đầu xuân.
○ Với 3 thần tượng trẻ tuổi, KHƯƠNG ĐẠI VỆ—ĐỊCH LONG—TRẦN QUAN THÁI chiếm 3 giải vô địch:
○ Vô địch quyền, cước—Vô Địch đua xe hơi—Vô địch thể thao
○ Hợp cùng các Đệ Nhất danh tài trẻ, đẹp của Hãng Shaw: Trần Mỹ Linh — Trần Y Linh—Vương Chung—La Lạc Lâm—Vương Quang Du v.v...
○ TUỔI TRẺ THỜI ĐẠI, siêu tuyệt phẩm vĩ đại nhứt của hãng Shaw tốn kém gần hai triệu đô la, thực hiện gần 1 năm, được nhiệt liệt hoan nghênh khắp mọi Thủ Đô Đông Nam Á.
○ TUỔI TRẺ THỜI ĐẠI, hăng say với những trận quyết đấu về quyền, cước vô cùng khốc liệt bởi những chiêu, thức mới, lạ chưa từng thấy...
○ TUỔI TRẺ THỜI ĐẠI, hồi hộp, say mê tốc độ với những màn đua xe hơi cực kỳ hấp dẫn của các tay đua vô địch Đông Nam Á...
○ TUỔI TRẺ THỜI ĐẠI, huy hoàng, vui tươi, với những điệu vũ tân kỳ, những bản hòa ca ngợi tình yêu và tuổi trẻ cùng những y trang lộng lẫy, mới lạ nhứt của năm 73.
○ TUỔI TRẺ THỜI ĐẠI, sôi động, hăng say, phấn đấu, hấp dẫn trẻ trung, vui, nhộn sẽ đem lại hầu Quý Vị những trận cười thoải mái, cũng như những giây phút say sưa thích thú, hồi hộp liên tiếp từ phút đầu tới phút chót bảo đảm cùng quý vị là một siêu tuyệt phẩm vô địch trong dịp đầu Xuân.

Màu ảnh Đại Vi Tuyến SHAWSCOPE Nổi tiếng Trung Hoa — Màu EASTMANCOLOR — Phụ đề Việt Hoa Anh

ĐẠI-Á NGÂN-HÀNG

Công-Ty nặc danh vốn VNđ.100.000.000 – Sáng lập tháng 8 năm 1969
Hội sở Trung ương: 61-63-65 Hàm Nghi-Saigon – Đ.T. 98460 - 98700

Chi Nhánh:

- **Cholon**: 47 49 Tổng-Đốc-Phương ĐT: 51047
- **Gia-Long**: 121-123 Gia-Long ĐT: 96827
- **Cầu-Ông-Lãnh**: 21 Yersin ĐT: 99386
- **Thị-Nghè**: 22 Hùng-Vương ĐT: 96251
- **Biên-Hòa**: 10 Nguyễn-Hữu-Cảnh ĐT: 36
- **Ban-mê-Thuột**: 80-82 Quang-Trung ĐT: 148-083
- **Vĩnh-Bình**: 24 Gia-Long – Phú-Vinh ĐT: 092
- **Sadec**: 139141 Tổng-Phước-Hòa: ĐT: 114
- **Đà-Nẵng**: 197 Độc-Lập ĐT: 21077
- **LongAn**: 36 Thống-Nhất ĐT: 49
- **Vĩnh-Long**: 49 Phan-Thanh-Giản ĐT: 93

Đối Chiếu Biểu đến ngày 31-12-1972

(CÔNG BỐ CHIỂU THEO QUYẾT ĐỊNH SỐ 22/872/276C NGÀY 21-11 66 của N.H.Q.G.V.N.)

Tích Sản		*Tiêu Sản*	
- Ngân-Kim: Ngân-quỹ, kỳ gởi tại Ngân-khố, Ngân-hàng địa-phương Trung-Khu Bưu-chi-phiếu.	516.599.434	- Ký thác hoạt kỳ	926.099.45
- Kỳ gởi tại Ngân-Hàng Trung-Ương	251.805.191	- Ký thác Tiết kiệm và Định kỳ	2.425.631.218
- Ngân hàng ngoại quốc-Trương mục tá	75.376.533	- Ngân hàng ngoại quốc-Trương mục thãi	—
- Công khế phiếu	732.000.000	- Các mục nợ	130.000.000
- Cho vay - Ứng trước và Phần hùn đã khấu trừ nợ khó đòi)	1.765.010.747	- Tiêu sản linh tinh	458.152.577
- Tài sản bất động; Nhà cửa - Đồ đạc và trang bị (đã khấu trừ [illegible])	214.591.495	Tổng số Tiêu sản	3.939.883.246
- Tiêu sản linh tinh	553.471.943	- Vốn đóng góp	100.000.000
		- Các mục Dự trữ	36.456.052
		- Những mục vốn khác (lời của Niên khóa 72 chưa sung dụng)	32.516.072
		Tổng số các mục vốn	168.972.097
Tổng số tích sản	4.108.855.343	Tổng số tiêu sản và các mục vốn	4.108.855.343

TỔNG SỐ CÁC TRƯƠNG MỤC ĐỐI CHIẾU: 2.415.075.396

Hội Đồng Quản Trị:
Chủ tịch: Ông TRƯƠNG ĐỨC ÂM
Phó Chủ tịch: Ông HUỲNH CHÂU
Quản trị viên: Ông TRẦN VĨNH GIAI — ĐÔNG PHƯƠNG ĐẠI CÔNG TY — SH HUỲNH CÔNG LƯƠNG Ô. DƯ VĂN LANG — Bà HUỲNH THỊ MỸ — Ô. BÙI VĂN THỊNH — Ô. ĐÀM TÔN HANH

SAIGON, NGÀY 18-1-1973
Ông BÙI VĂN THỊNH
TỔNG GIÁM ĐỐC